

உயிரிழல்

உயிர்நிழல்

EXIL இன் நீட்சி இது.

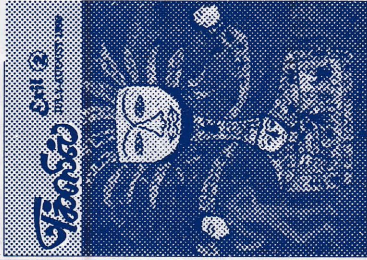
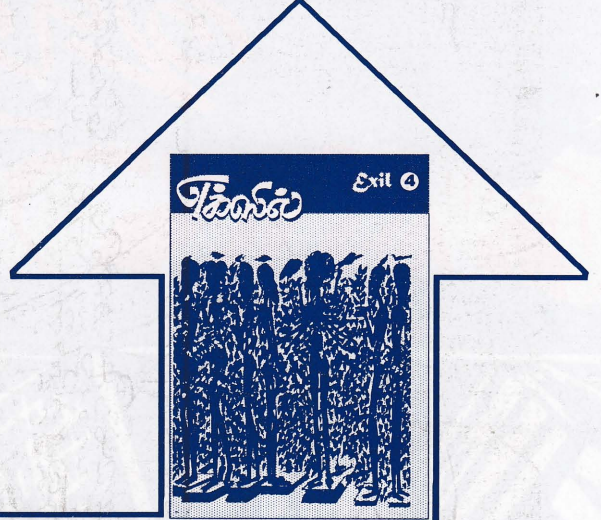
EXIL சஞ்சிகைக்குழு தொடர்ந்தும்
இணைந்து செயற்படமுடியாத நிலையில்
ஐந்தாவது
உயிர்நிழல் ஆகிறது.

சமூக மேம்பாட்டிற்கான
பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களுக்கும்,
உயிர்நிழல்
தனது எல்லைக்குட்பட்டு,
களமாகச் செயற்படும்.

வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீச
விரும்பவில்லை.
வாசகர்களோடும்
படைப்பாளிகளோடும்
கொள்ளும் உறவில்
உயிர்நிழல்
தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்.

ஆர் குழு

R. Patimnaba Iyer
27-B, High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

உயிர்நிழல்

Uyirnihal 1

Vol. II No.1

JANUARY - FEBRUARY 1999

தொகுப்பாசிரியர்கள்:

லக்ஷ்மி

கிருஷ்ணராஜா

கலைச்செல்வன்

வடிவமைப்பு:

கிருஷ்ணராஜா

அட்டை ஓவியம்: புகழேந்தி

அன்பளிப்பு:

பிரதி ஒன்று - 15FF, வருட சந்தா - 100FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)
இலங்கை, இந்தியா - இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:

CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPTE 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

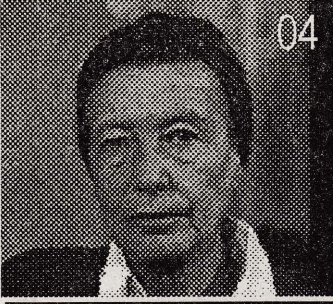
தொடர்புகளுக்கு:

EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

வெளியீடு: எக்ஸில்

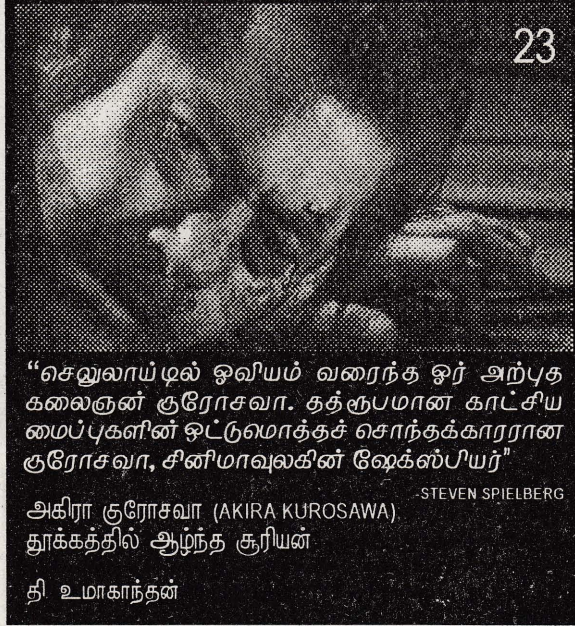

04

“ஒருத்தி பெண்ணாகப்
பிறப்பதில்லை.
ஒருத்தி பெண்ணாக
ஆக்கப்படுகிறாள்”

சிமோன் தி போவுவா
'இரண்டாவது பால்' இன்
புரட்சி : 1949-1999
ஸ்காட்மி

23

“செலுவாய்மில் ஒவியம் வரைந்த ஓர் அற்புத
கலைஞன் குரோசவா. தத்ரூபமான காட்சிய
மைப்புகளின் ஒட்டுமொத்தச் சொந்தக்காரரான
குரோசவா, சினிமாவில்கின் ஷேக்ஸ்பியர்”

அகிரா குரோசவா (AKIRA KUROSAWA)
தூக்கத்தில் ஆழ்ந்த சூரியன்

-STEVEN SPIELBERG

தி உமாகாந்தன்

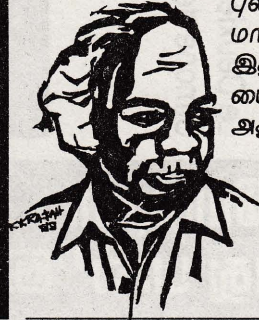

31

கலை என்பது பாடப் புத்தகமோ
அல்லது பொழுது போக்கோ என்றில்லாமல்,
அது ஒரு அனுபவம் - நமக்கு எட்டாத
நம் வாழ்வனுபவங்களில் தேய்ந்தெழுவது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிப் போக்கில்,
புகலிடத்தில் சென்ற ஆண்டில்
அரங்கு கொண்ட இரு நாடகவிழாக்கள்

கலைச்செல்வன்

புலம்பெயர் இலக்கியம் நிஜ
மான வடிவம் பெறும்போது
இதுவரை இல்லாத புதுநெறியைத்
தமிழ் இலக்கியத்தில்
அதுகாட்டும்

தமிழுவனோடு
ஓர் உரையாடல்

17

செங்கல்
1998இன் பெண்கள் சந்திப்பு
'மதிப்பு மறுப்பறிக்கை' தொடர்பாக

வாடாமல்லிகை

மாறாக

மீளவும்

கோ. கேசவன் - அஞ்சலி

வடிகால்

கவிதை

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின்
ஐந்து நாடகங்கள் பற்றிய குறிப்பொன்று
காயம்

எம். சி. சுப்பிரமணியம் நினைவாக ஒரு நூல்

முன்றாவது மனிதனின் கவிதை

காதல் என்பது எதுவரை

ஈரோ

கற்பனைச் சித்திரங்கள்.

கடவுளை அவர்கள் மறுபடி காணும்போது

முடிவுகளில் பிறக்கும் நியாயங்கள்

பிடுங்கப்பட்ட மண்ணும்

ஒரு கிழவியின் வேதனையும்

ஈஸ்வரன் - அஞ்சலி

நிழல்கள்

அ. முத்தலிங்கம்.....	10
தேவா.....	13
றஞ்சி.....	14
உமா.....	15
திருமாவளவன்.....	16
புத்தகன்.....	22
புத்தகன்.....	22
.....	26
வசந்தி-ராஜா.....	27
சித்தார்த்த சே குவாரா.....	30
அ. இரவி.....	39
அருந்ததி.....	42
இளையவி.....	43
வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்.....	46
அர்வீந் அப்பாதுரை.....	47
தி. உமாகாந்தன்.....	49
புத்தகன்.....	50
செழியன்.....	51
ரதன்.....	52
இளைய அப்துல்லாஹ்.....	55
வசேரன், பாரிஸ் நண்பர்கள்.....	56
.....	57

Le Deuxième Sexe (1949)
Simone de BEAUVOIR

சிமோன் தி போவுவா 'இரண்டாவது பால்' இன் புரட்சி: 1949-1999

‘இரண்டாவது பால்’ இன்னும் தனது வலிமையை இழக்கவில்லை. சிமோன் தி போவுவாவின் கலங்கரை விளக்கம் என்று சொல்லக்கூடிய “இரண்டாவது பால்” என்னும் நூலுக்கு 1999ம் ஆண்டு ஜனவரியுடன் ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றது.

யார் இந்த சிமோன் தி போவுவா? பெண்நிலை வாத இயக்கத்தில் பிரான்சில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்த ஒருவர். எழுத்தாளர். அறிவுஜீவி. இவர் 1908ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 9ம் திகதி கத்தோலிக்க, மரபு சார்ந்த, ஒரு பூர்சுவாக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். வழக்கமான கல்லூரி வாழ்க்கைக்குப் பிறகு, 1929இல் தத்துவவியல் கல்வியைத் தெரிவு செய்கின்றார். ஒரு தாயாகவோ அல்லது ஒரு மனைவியாகவோ தன்னை விதிவழிக்குட்படுத்துவதை மறுத்தவர். சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர் தெரிவுக்கான பரிட்சைக்கு ஒன்றாகத் தோற்றிய ஜோன் போல் சார்த்தருடனான சந்திப்பு “தன்னுடைய இருத்தலில்/வாழ்வில் மிகப்பெரிய நிகழ்வு” என்று தன்னுடைய Tout compte fait (1972) என்னும் நூலில் கூறுகின்றார். சார்த்தருடனான காதல் உறவிலும் புத்தி நுட்பமான உறவிலும் அவருடைய இறுதிக்காலம் வரை உறவுகொண்டிருந்தார்.

ஒரு பெண்ணாகவும் ஒருவருடன் இணைந்தும் (couple) எப்படி வாழவேண்டும் என்ற தனது எண்ணங்களை சார்த்தருடன் இணைந்து வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தார். அவர்கள் இருவரும் எப்போதுமே திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை. தங்கள் இருவருக்குமிடையிலான உறவுக்கு வெளியே ஒவ்வொருவருக்கான தனிப்பட்ட உறவுகளை அங்கீகரித்தார்கள். சிலவேளைகளில் ஒரு மூன்றாவது நபருடன் முக்கோண உறவையும் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த, மிகவும் சுதந்திரமான வாழ்க்கைமுறையும் பெண்மையின் கட்டுப்பாடுகள்மீதான இவருடைய சிந்தனை முறைகளும், ஒருவர் இன்னொருவருடன் இணைந்திருக்கும்பொழுது மற்றவரின் உறவுகள் எப்படிப் பேணப்படவேண்டும் என்பவை பற்றிய சிந்தனைத் தன்மைகளும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிந்திருக்கவில்லை.

தத்துவவியல் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தபின், சார்த்தரினால் நடத்தப்பட்ட ‘Les Temps Modernes’ என்னும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவரானார். எதைப்பற்றியும் தேடல் தன்மை கொண்ட இவர், நீண்ட பல பிரயாணங்களை மேற்கொண்டார். அமெரிக்காவிற்கும் சீனா விற்கும் முதலில் சென்ற இவர், பின்பு கியூபாவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் சென்றார்.

இரண்டாவது உலகப்போரின் போதான கொடுங்கள், அவரின்தத்துவமான இருத்தலியல்வாதத் தையும், இடதுசாரிப் புத்திஜீவித்தனத்தையும், தன்னையும் (பெண்ணாக) மீள் ஆய்வுக்குட்படுத்த வைத்தன. இதன் விளைவுதான் "இரண்டாவது பால்" என்றும் கூறலாம்.

"இரண்டாவது பால்" பெண்களின் வரலாற்றில் ஒரு அடிப்படையான நூலாகத் திகழும் என்று, 1949 இல் யார் கண்டார்கள்? எவருமேயில்லை. சிமோன் தி போவுவா கூடக் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. அவரை ஈவிர்க் கமின்றித் தாக்கிய அவரது எதிரிகளோ அல்லது அவருடைய தத்துவ ரீதியான முன்னெடுப்புகளிற்கு ஆதரவாக இருந்த சார்த்தரும் அவரது நண்பர்களும்

எனமோ இந்நூல் உலகத்திலுள்ள பெண்களை ஈர்க்கப்போகிறது என்று எண்ணியிருக்கவில்லை.

இந்நூல் இன்னும் காலத்தைக் கடந்து நிற்கின்றது. பிரசித்தி பெற்ற வாசகமான "ஒருத்தி பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை. ஒருத்தி பெண்ணாக ஆக்கப்படுகிறாள்" என்பது, 70களில் இருந்து சமத்துவத்திற்காகப் போராடும் சகல பெண்களையும் தழுவிக்கொண்ட வாசகமாகும். இவர்கள் எல்லோரும் நிச்சயமாக இந்நூலை வாசித்திருக்கவில்லை. ஆனால் உயிரியல்ரீதியாகப் பெண்ணாக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு விதியல்ல என்பதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்கள். இன்றைய பெண்நிலைவாதிகளுக்கு இது சாதாரணமான ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் 1949இல் இது அனுகுண்டின் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. இன்றுவரை, பெண்ணானவள் ஆணினால் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்ட, ஆணுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கின்ற ஒரு உயிரியாகக் கணிக்கப்படுகின்றாள். இந்நூலானது, பெண்கள் ஆண்களினால் ஒடுக்கப்படுவதையும், நிச்சயமாக, பெண்களின் பாலியல் சம்பந்தமாகவும் மிகவும் தத்துவார்த்தமான ரீதியில் எடுத்துக் காட்டியது. வலது சாரிகளும் இடதுசாரிகளும் ஒரு விசித்திரமான கூட்டுச் சேர்ந்து போவுவாவை அழிப்பதில் அணிதிரண்டார்கள். அத்துடன் François MAURIAC என்னும் எழுத்தாளர், குழம்பிப் போயிருந்த கத்தோலிக்க எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் 'பெண்களின் பாலியல்' பற்றிய அத்தியாயம் குறித்து ஒரு புனிதப் போராட்டத்தை எழுப்பினார். "Saint Germain des Près" இன் இலக்கியம் கேவலத்தின் எல்லைகளைத் தொட்டு நிற்கின்றது" என்று குறிப்பிட்டார். Le Monde பத்திரிகையிலும் இன்னும் வேறு பல பத்திரிகைகளிலும் சிமோன் தி போவுவாவைப் பற்றி மிகக் கேவலமாகவும் இழிவாகவும் பழித்தும் கேலிபேசியும் எவ்வளவோ எழுதின. கம்யூனிஸ்டுகள் கூட இன்னொரு பக்கத்தில் "பெண்கள், பாட்டாளிவர்க்கத்துடன் விடுதலையுடன் விடுதலை பெற்றுவிடுவார்கள்" என்ற கோஷத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி "ஒடுக்குபவன் ஆண் என்று கூறுவதில் சிமோன் தி போவுவாதவறிழைக்கின்றார்" என்று கூறினர். சிமோன் தி போவுவா பின்வருமாறு கூறுகின்றார் : "பால்களிற்கிடையில், நாங்கள் இன்னும் கண்டுகொள்ளாத சரீர சம்பந்தமான புதிய உறவுகளும், மனக் கிளர்ச்சிகளும் உருவாகும்; ஏற்கனவே பெண்கள் ஆண்களிற்கிடையில் நட்புகள், போட்டிகள், தோழமைகள், பாலுறவுகள், இணைந்து குற்றம் புரிதல் இப்படி எத்தனையோ இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் இத்தனை நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடியும் இவைகள் பற்றி எதையும் கண்டுபிடித்து அறியவில்லை."

"இரண்டாவது பால்" எழுதி 20 வருடங்களின் பின்புதான் சிமோன் தி போவுவா ஒரு பெண்நிலைவாதியாகிறார். இந் நூற்றாண்டின் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு நூலாகத் தன்னுடைய "இரண்டாவது பால்" இருக்குமென்று அவர் ஒருபோதும் எண்ணவில்லை. சார்த்தருடன் ஒப்பிடும்பொழுது தன்னை எப்போதும் அவரிலும் தாழ்ந்த ஒரு நிலையில் உள்ள ஒரு தத்துவவியலாளராகவே கருதினார்.

ஏனைய ஆங்கில மொழிபேசும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, சிமோன் தி போவுவாவைப் பற்றிய நூல்கள் குறைவாகவே பிரான்சில் வெளியாகியுள்ளன என்பது கவனத்திற்குரியதாகும்.

இவர் நிறைய ஆய்வுகட்டுரைகளும், சில நாவல்களும் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் "இரண்டாவது பால்" தான் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. இது சமூக, வரலாற்று, பெண்மையின் அந்நியமாதல், உளவியல் பார்வைகளில் இருந்து வடிக்கப்பட்ட ஒரு சிறந்த நூலாகும். ஆங்கிலத்திலும், பிரெஞ்சிலும் கிடைக்கும் இந்நூல் தமிழுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பது ஒரு வகையில் இழிப்புத்தான்.

Christine Delphy என்னும் சமூகவியலாளியாலும், Sylvie Chaperon என்னும் வரலாற்றாசிரியையாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட, ஏறத்தாழ 37 நாடுகள் கலந்துகொண்ட (ஈரான், லெபனான் உட்பட), இந்த 50வது வருட சர்வதேச ஒன்று கூடல் சோர்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஜனவரி 19-23ம் திகதிகளில் நடைபெற்றது.

இவ் ஒன்றுகூடல் தொடர்பாக, ஒரு பிரெஞ்சு

பெண்நிலைவாதச் சஞ்சிகையாசிரியை ஒருவருடனும் பிரெஞ்சு வரலாற்றாசிரியை ஒருவருடனான இரு நேர்காணல்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

I

1980களில் சிமோன் தி போவுவாவுடன் இணைந்து உருவாக்கப்பட்ட Nouvelles Questions Feministes என்னும் சஞ்சிகையின் பொறுப்பாளரும் சமூகவியலாளியுமான Christine DELPHYயுடனான ஒரு நேர் காணல்.

■ இப்பொழுது, பாரிஸில் "இரண்டாவது பால்" பற்றிய இந்த மகாநாட்டிற்கான தேவை என்ன?

★ "இரண்டாவது பால்" 1949இல் வெளியிடப்பட்டது. வேர்ஜினியா வுல்ப் இன் "உனக்கென்றொரு இடம்": இது எங்களுடைய சமூகத்தில் பெண்ணின் நிலைப்பற்றியது. இது 20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதே போல் பிரான்சில் வெளியான "இரண்டாவது பால்" இன் தோற்றத்தையும் சிமோன் தி போவுவாவையும் இங்கு நினைவுகூரல் அவசியமாகின்றது. இது பிரான்சை விட ஏனைய நாடுகளில் பிரசித்தமாகியுள்ள அதே நேரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் படிக்கப்பட்டும் உள்ளது. அவருடைய சுயசரிதையின்மீதும் அவர்மீதான கட்டுக்கதைகளினதும் மேலான சந்தேகங்களை விட்டுவிட்டு அவருடைய ஆய்வுகளைப் படிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

உதாரணத்திற்கு, உங்களிற்குத் தெரியுமா, போவுவாவை பிரெஞ்சுச் சர்வகலாசாலைகளில் கற்ககெடுக்கிற குத்த தெரிவுசெய்வது மிகவும் கடினமானதென்று? ஆனால் உலகின் மற்றெல்லாப் பகுதிகளிலும் இவரைப்பற்றிய ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் ஒவ்வொரு வருடமும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் உலகப் பிரசித்தி பெற்றதாகவும், இன்னும் நாட்கடந்து விடாமல் இருக்கும் ஒரு ஆய்வு என்பதும், இது பிரான்சில்தான் உருவானது என்பதும் அவருடைய பெருமையை நாங்கள் அறியாதிருக்கின்றோம் என்பதும் இம் மகாநாட்டிற்கான ஒரு காரணமாக அமைகின்றது.

சாதாரணமக்களை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துவிட்டுப் பார்த்தால், பெரும்பாலான பெண்நிலைவாதிகளினால் போவுவாவின் பால்களின் சமூகக் கட்டமைப்புப் பற்றிய அவரது கண்டுபிடிப்புகள் உண்மையில் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை அல்லது இவைகள் ஆழ்மன உணர்வுகளுடன் சம்பந்தப்படுகின்றதனால் சமூகத்துடன் சரியாக இன்னும் இணைக்கப்படாமல் உள்ளது.

மேலும், தன்னை உலகத்தின் சிந்தனைமையம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நாட்டின் புத்திஜீவித்தனத்தைக் (?) கண்டு கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாகின்றது இம் மகாநாடு. ஆங்கிலக் கால்வாயைக் கடந்தார் போதும், இன்னொரு கண்டத்தில் இருப்போம். அங்கு பெண்நிலைவாதக் கற்ககெடுக்கிற

களை மேற்கொள்வது அப்படியொன்றும் குழப்பம் நிறைந்தததல்ல. இது ஒருவேளை மீள்சிந்தனைக்கான ஒரு நேரமாக இருக்கலாம்.

இம் மகாநாட்டின் நோக்கம், இங்கு அலட்சியப்படுத்தப்படும் போவுவாவைப்பற்றி ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் குறித்து அக்கறை கொள்வதற்கும் தான். சிமோன் தி போவுவா "இரண்டாவது பால்" எழுதியபின் இறந்துவிடவில்லை. அதற்குப் பின்பும் 37ஆண்டுகள், தொடர்ந்த சிந்தனையிலும், எழுத்திலும், பிரதிபலிப்புகளிலும் வாழ்ந்தார். அமெரிக்கச் சர்வகலாசாலைகளில் எண்ணுவது போலல்லாது, தன்னுடைய காலத்தில் நடந்த அனைத்து எதிர்ப்பியக்கங்களிலும், எழுபதுகளில் நடந்த பிரெஞ்சு பெண்நிலைவாத இயக்கம் உட்பட, ஈடுபட்டார்.

■ சிமோன் தி போவுவாவின்: "இரண்டாவது பால்" குறித்து, அவரின் தாய்மைப்பற்றிய கோட்பாடுமீது, மிகவும் கூடிய அதிருப்தி அடைந்துள்ளதாக அநேகமான பெண்கள் கூறும் இக்கோட்பாடு பற்றி நீங்கள் எப்படி விளக்கம் கூறுகின்றீர்கள்?

★ முதலில் பெண்நிலைவாதத்தினைக் கருத்தினில்கொண்டு, உண்மையான, நடைமுறையிலான எதிர்விளைவுகள்பற்றிக் குறிப்பிடலாம். பெண்நிலைவாதத்திற்காக, குறைந்தபட்சம் பெருஞ்செய்தி ஊடகங்கள் கூட, எப்போதும் இது குறித்த பிரக்ஞை கொண்டிருக்காதவிடத்து, இன்னும் பிரான்சில் 'மீளாய்வு செய்தல்' பற்றிப் பேசுவதென்பது மிக்க கடினமானது.

நாங்கள் எப்போதும் பெண்நிலைவாதம் பற்றிப் பேசியதில்லை. திடீரென்று அது இறந்துவிட்டது என்று கூறுகின்றோம். எனக்குத்தெரியும்; பிரான்சில் உள்ள பெண்கள் இயக்கத்தினுள் ஒரு குழு தன்னை ஒரேயொரு 'பெண்ணின் விடுதலைக்கான இயக்கம்' என்று பிரகடனப்படுத்தியதனால் குழப்பம் ஒன்று கோலோச்சிக் கொண்டிருந்தது. செய்தி ஊடகங்கள் தங்களிற்கு ஒரு தெளிவான செய்தி தேவை என்ற வரையறைக்குட்பட்டு, இந்தப் பனிமூட்டங்களுக்குள் இந்தப் பெண்நிலைவாதிகளை ஓரங்கட்டுவதற்கு ஒரு சாட்டுக் கிடைத்தது.

இன்று வெளிப்படையாகக் கூறினால், நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோம் என்பதை இந்தச் செய்தி ஊடகங்கள் கண்டுகொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம்.

ஒரு விடயம் 'காலம் கடந்துவிட்டது' என்பதன் அர்த்தத்தை உண்மையில் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். பிரான்சில் பெண்நிலைவாதம் எப்போதும் 'காலம் கடந்ததாகவே இருந்தது' என்பதை ஞாபகத்திற் கொள்ளவேண்டும். 1970களில் இயக்கம் ஆரம்பித்தபோதே எங்களிடம் கூறினார்கள்: "பெண்களிற்குத்தானே எல்லாம் இருக்கின்றன. இது எதற்குப் பிரயோசனப்படும்?" என்று. ஆனால் இப்போது 30 வருடங்களின் பின், பெண்நிலைவாதம் இருந்ததென்றும் அது தேவையாக இருக்கின்றதென்றும் ஒத்துக் கொள்கிறோம். "பெண்களுக்கு எல்லாமே இருக்கிறது" என்பதனால் அது பிரயோசனப்படாமற்

போயிருந்திருக்கலாம். நாங்கள் எவ்வளவு முட்டாள்தனமாக இருந்திருக்கின்றோம் என்று பாருங்கள்.

இப்படியான கருத்துக்கள் பெண்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பொழுது அவர்கள் சம்பிரதாயங்களைத் துறந்துவிடும் நிலையிலிருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்தின் யதார்த்தம், மாற்றத்தை, சீர்திருத்தத்தை வேண்டிநிற்கும் காலம். நான் நினைக்கின்றேன், இன்னும் 20 ஆண்டுகளில் இந்தத் 90கள், அரசியல்ரீதியான திட்டமிடலில் ஒரு பயங்கரம் என்பதை உணர்ந்து கொள்வோம்: அங்கு கைகளிற்கு எட்ட முடியாத தூரத்தில் ஒரு மைதானம் இருந்ததை நாங்கள் முடிவு செய்தோம். அங்கு நாங்கள் எல்லா அசமத்துவங்களையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அங்கு ஈரினச் சேர்க்கையாளர்களைப் போலவே ஓரினச் சேர்க்கையாளர்களும் மணம் புரிவதைக் கண்டு கொள்கிறோம். அங்கு யாருமே சமுதாயத்தை மாற்றுவதற்கான ஒரு இலட்சியத்துடன் இல்லை.

■ முன்னொருகாலத்தில் நாங்கள் குறிப்பிட்ட 'பெண்' பற்றிப் பேசினோம். ஆனால் பெண்நிலைவாதம் அதனைப் பன்மையில் 'பெண்கள்' பற்றிப் பேசுவதற்கு நிர்ப்பந்தித்தது. ஆனால், புதிய திருப்பம், அது ஒரு ஸ்தூலப்பொருள் என்றாகிவிட்டது. அப்படியல்லவா?

❖ நான் இதை மறுக்கிறேன். நான், பொதுவாக, பெண்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை அல்லது பெண்களின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசவில்லை. இவையெல்லாம் எதைச் சொல்கின்றன என்பதில் கூட அலட்சியமாகத்தான் இருக்கிறேன். "பெண்நிலைவாதிகளின் போராட்டம் என்பதும் பெண்களின் போராட்டம் என்பதும் ஒன்றல்ல"

இங்கு பிரான்சில், 'பெண்களின் விடுதலை இயக்கம்' என்பதில் 'விடுதலை' என்பது எப்படியோ ஆச்சரியத்திற்குரிய வகையில் மறைந்து இப்போது 'பெண்கள் இயக்கம்' ஆகிவிட்டது. இது, 'பெண்கள்' என்பது எதைக் குறிக்கின்றது என்பதையும் அவர்களுடைய ஈடுபாடுகள் என்ன என்பதையும் அவர்கள் எல்லாருமே ஒரே விதமான ஈடுபாடுகள் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் அவர்கள் எல்லாருமே ஒரே விதமான ஈடுபாடுகள் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் முன் அனுமானிக்க வைக்கின்றது. அப்படியே அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேவகை ஈடுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அனுமதித்தாலும், எல்லாப் பெண்களும் ஒரேவிதமான ஈடுபாடுகளை ஒரே விதமாகப் பார்க்கமாட்டார்கள். ஒரே விதமாக அணுக மாட்டார்கள். மேலும் பெண்நிலைவாதிகள் என்பது இன்னும் ஒரு விசேஷமான பிரிவுக்குள் அடங்கும். அவர்களுக்கிடையில் கூட ஒரே விதமான சிந்தனைப் போக்குகள் இல்லை.

■ எனவே, இது ஒரு ஸ்தம்பிதமான நிலை என்று எண்ணுகிறீர்களா?

❖ இல்லவே இல்லை. நாட்டைப்பற்றியும் சமூகத்தைப்பற்றியும் எல்லாரும் ஒரேவிதமான பார்வையைக் கொண்டிருக்கின்றார்களா? அப்படித்தான்.

பெண்நிலைவாதப் போராட்டம் என்பது ஒரு அரசியல் போராட்டமாகும். அதற்குள் சமத்துவத்தைப் பற்றி இன்னும் மிகக் கடுமையான வாக்குவாதங்கள்/விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, 'பெண்', 'ஆண்' என்பவை இயற்கையிலமைந்ததெனக் கருதும் திட்டவட்டமான வரையறுத்தல்களுடன் நான் முரண்படுகின்றேன். இந்த 'பெண்கள்', 'ஆண்கள்' என்பவை என்ன என்ற தேடல்களும் ஆய்வுகளும் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டிய தேவையுள்ளது என்று எண்ணுகிறேன்.

II

'மேற்கத்தைய பெண்களின் வரலாறு' (5 பாகங்கள்) என்னும் நூலின் துணைஆசிரியரும் 'பெண்கள் அல்லது வரலாற்றின் மௌனங்கள்' என்னும் நூலின் ஆசிரியையுமான Michelle Perrot என்னும் வரலாற்றாளர் சிரியையுடனான ஒரு நேர்முகம்.

■ 1949ம் ஆண்டு "இரண்டாவது பால்" வெளிவந்தபோது, அதனை எப்படி எதிர்கொண்டார்கள்?

❖ இந்த வெளியீடு பிரயோகத்தக்க சர்ச்சைகளை அல்லது விவாதிக்கக்கூடிய வாக்குவாதங்களை உருவாக்கியது. Figaro Litterature என்ற பத்திரிகையில் François Mauriac என்னும் எழுத்தாளர் இது குறித்த ஒரு விவாதத்தைத் தொடக்கினார். 'Les Temps Modernes' என்னும் சஞ்சிகையின் மீது மிகுந்த வெறுப்பும் ஆத்திரமும் கொண்டு "உங்களுடைய தலைவியின் யோனியைப்பற்றி எல்லாம் அறிந்து கொண்டோம்" என்று கூறினார். பெண்களின் பாலியல் தொடர்பான சிமோன் தி போஷுவாவின் பகுப்பர் ராய்வினால் கத்தோலிக்கர்கள் மத்தியில் மிகுந்த குழப்பங்கள் உண்டாகின. இது இப்படி இருக்க, கம்யூனிச புத்திஜீவிகள் இதனை ஒரு 'பிற்போக் கான்' நூலென்று எடை போட்டனர். கோபமும் வெறுப்பும் எல்லைகளைத் தாண்டியது. மொத்தத்தில் ஒரு கலகத்தைத் தோற்றுவித்தது.

■ இந்த நூல் எந்தவகையில் அதிர்ச்சியைத் தோற்றுவித்திருக்கமுடியும்?

❖ சிமோன் தி போஷுவா பெண்களினுடைய பாலியல் தொடர்பாக நாசுக்காகக் கூறுவதை விட்டு விட்டு நேரடியாக விபரிப்பதற்குத் துணிந்திருக்கிறார். அவர் யோனிப்பற்றியும், அது குறித்து இன்னும் ஆழமாகவும், மாதவிடாய் பற்றியும் இன்னும் பெண்களின் பாலியல் இச்சைப்பற்றியும் அப்பட்டமாகப் பேசுகிறார். இவைகளெல்லாம் அன்றைய காலத்தில் பேசப்படக்கூடாதவை என்று கருதப்படும் விடயங்களாயிருந்தன. உதாரணமாக, தலைநகருக்கு வெகு தொலைவிலிருக்கும் ஒரு நகரமொன்றில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கும் கல்லூரி மாணவியொருத்தி தனது பாட்டியிடம் முதலிரவுபற்றி மேலும் விரிவாக அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு சில விளக்கங்களைக் கேட்கின்றார். அதற்கு அந்தப் பெண்ணுக்குக் கிடைத்த பதில்: "என்னை அம்மா, நீ அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே. அது உடனையே முடிஞ்சி

டும்” இப்படித்தான் நிலைமை அன்றிருந்தது.

■ பெண்கள் பக்கமிருந்து இந்நூலுக்குச் சார்பான ஒருமைப்பாட்டுத் தன்மை இருந்ததா?

★ உண்மையில் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இளம்பெண்கள் (புரட்டஸ்தாந்து) இயக்கத்தைத் தவிர ஏனைய பெண்கள் அமைப்புகள் அமைதிக்காதன. ஆனால் பெருந்தொகையான பெண்கள் இந்நூலை வாங்கினார்கள். அதிகூடிய விற்பனைக்குரிய புத்தகமாக இது இருந்தது. அதிர்ச்சியடைந்த சிலர், சிறிது காலத்திற்கு அதை அப்படியே மூடி வைத்துவிட்டனர். வேறு சிலர் அதை விமர்சிப்பதற்கான பல விடயங்களை அது கொண்டிருந்தது என்று கருதினார்கள். ‘நிரந்தரமான பெண்மை காத்தல்’ என்பதுதான் அன்றைய ஆதிக்கமொழியாக இருந்தது.

■ இப்படியான இப்பாவனையைப் பெண்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்களா?

★ நிச்சயமாக. விவாதங்களில்/பேச்சுகளில் இவற்றை மீறினாலும் நடைமுறையில் ஒழுக்க நடத்தைகளில் மிகவும் சம்பிரதாயரீதியானவர்களாகவே இருந்தார்கள். பிரான்சிள் வடமேற்குப் பிராந்தியத்தில் அமைந்த கல்வாரியொன்றில், 50களின் நடுப்பகுதியில், ஒரு ஆசிரியர் தன்னுடைய மாணவர்களிற்கு சிமோன் தி போவுவாவையும் சார்த்தரையும் கற்றுக்கொடுத்ததற்காக மாணவர்களின் பெற்றோர்களினால் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டார். இதே சமயத்தில், 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் அனைத்து எதிர்ப்புக்களையும் மீறி, பெண்பிள்ளைகள் ஆசிரியத் தொழிலை நோக்கி ஒரு மெதுவான அசைவினை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த மாற்றத்தின் விளைவுதான் சிமோன் தி போவுவா. இவர் மட்டுமல்ல பல பெண்கள் அறிவு சம்பந்தமான பல துறைகளிலும் இடம்பிடிக்கின்றார்கள். 1928-1936வரையிலான பகுதியில் இனங்களியல் துறையில் கல்வி கற்கப் பங்குபற்றிய பெண்களின் தொகையைக் கண்டு அதிர்ந்துபோனோம்.

■ பெண்களிடமிருந்து புறப்பட்ட போராடும் தன்மை அல்லது எதிர்ப்புத்தன்மை சிமோன் தி போவுவாவிடம் இருந்துதான் ஆரம்பிக்கின்றதென்று கூறலாமா?

★ பெண்நிலைவாதமானது மிகவும் பழமையானது. ஆனால் வரலாறுகள் இவைபற்றிப் பேசுவதில்லை. சிமோன் தி போவுவா இது குறித்து மிகக் குறைந்த அறிவைத்தான் கொண்டிருந்தார். இவர் மனிதவியல் விஞ்ஞானிகளிடமிருந்துதான் பெண்கள் தொடர்பான உண்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். மற்றும், பால்கள் சம்பந்தமான வழிமுறைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு பார்வையைக் கொண்டிருந்தார். அவர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார். “பெண்களின் வரலாறு ஆண்களினால்தான் ஆக்கப்பட்டது. பெண்கள் இந்த ராஜ்யத்துக்குள் எப்போதும் அவர்களுடன் முரண்பட்டதில்லை.” தன்னுடைய காலத்தில் பெண்களுக்கென்று ஒரு வரலாறு இருந்ததென்பதை மறுக்கின்றார். இதைத்தான் எல்லா வரலாற்று அசிரியைகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளமுடியவில்லை.

“இரண்டாவது பால்”இல் இருந்து

‘தாய்மை’ குறித்த

சிமோன் தி போவுவாவின் சில வாசகங்கள்.

போவுவாவின் கருத்துப்படி, தாயின் கடமை என்பது பல முன்தீர்வுகளின் அடிப்படையினாலானது முதலாவது. எல்லாவிதங்களிலும் ஒரு பெண்ணை மிகைக் கமையேற்றுவதற்கு, தாய்மை என்ற ஒன்று மட்டுமே போதுமானதாகும். அதிர்ஷ்டமற்ற, கசப்பான அனுபவங்கள் மிகுந்த, அதிருப்தியான தாய்மார்களின் எண்ணிக்கை கணக்கிலடங்காதது.

இரண்டாவது, முதலாவதினால் உடனடியாகவே முன்தீர்வு செய்யப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு குழந்தை, தாய்மையின் அரவணைப்பில்தான் ஒரு நிச்சயமான மகிழ்வையும் பாதுகாப்பையும் பெறமுடியும். தாய்மையின் பாசம் என்பது இயற்கையானதொன்றாக இல்லாதவிடத்து, ‘அசாதாரணமான’ தாய் என்று ஒருத்தி இருக்கமுடியாது. ஆனால், இதன் காரணமாகத்தான் ‘நடத்தை சரியில்லாத’ தாய் மார்களும் உள்ளனர்.

பெண்ணானவள் தாய்மையடையும்போது ஒரு ஆணுடன் சம அந்தஸ்தைப் பெறும் நிலைக்கு வருகிறாள் என்பது வெறும் நகைப்புக்கிடமானதாகும். ஒரு குழந்தை ஆண் குறிக்குச் சமமானதைக் கொண்டு வருகின்றது என்பதை நிரூபிப்பதற்கு உளவியலாளர்கள் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துள்ளார்கள். ஆனால், இந்த இயல்பு என்னதான் பெருமையூட்டுவதாக இருந்தாலும், அதனை வைத்திருப்பது மட்டும் இந்த உலகத்தை ஆள்வதற்கான ஒரு காரணம் என்பதை எவராலும் நிறுவ முடியாது. நாங்கள் தாயின் தியாகங்கள்பற்றி நிறையப் பேசியிருக்கின்றோம். ஆனால் பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றது தாய்மார்கள் என்ற அடிப்படையில் அல்ல.

■ பெண்நிலைவாதம்பற்றி சிமோன் தி போவுவா என்ன நினைக்கின்றார்?

★ பெண்நிலைவாதம் சுய ஆளுமைக்குத் தடையாக இருக்கின்றதென்றும் மிகக் குறைந்த பெண்களே உண்மையில் ‘நல்ல பெண்கள்’ ஆக, பெண்நிலைவாதிகளாக இருக்கின்றார்கள் என்று கருதுகின்றார். உலகத்தின் திறவுகோல் அவருடைய கண்களுக்கு ஆண்மயப்பட்டதாகத்தான் தெரிகிறது. விடுதலையை வேண்டிய பாதையில் நிற்கும் அநேக பெண்களைப்போல இவர் பெண் வெறுப்பாளர். இவருடைய இலட்சியம் என்னவென்றால் ஆண்களின் உலகத்தை, அவர்களுடைய அறிவை, அவர்களுடைய எழுத்துலகத்தை அடைதல். சார்த்தருடனும் அவருடைய நண்பர்களுடனும் அவர் தன்னைச் சமனாக உணர்ந்தார்.

பளிச்சென்ற கண்ணைக் கவரக்கூடிய பெண்நிலைவாதம் என்று ஒன்று இல்லை. ஆனால் மிகவும்

சிறுபான்மையாளரின் பெண்கள் அமைப்புகளும் இயக்கங்களும் சிவில் சமத்துவத்துக்கும் கருத்தடை உரிமைக்கும் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். Madeleine PELLETIER என்னும் பெண் வைத்தியர் ஒருவர், 1914க்கு முன்னமேயே கருத்தடைக்கும் கருக்கலைப்புக்குமான போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். இவருக்கு மனநிலை சரியில்லாததால் தான் இப்படியான விடயங்களில் ஈடுபடுகிறார் எனக் கூறி இவரை மனநோய் வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து, 1939இல் அந்த வைத்தியசாலையிலேயே இறந்தார். மொத்தத்தில் பெண்கள் பிறப்புக் கட்டுப்பாட்டிற்காக குரல் கொடுத்தார்கள். 1956இல் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் மறுத்து சிமோன் தி போஷுவா தனது சிந்தனைகளை வளர்த்தார். இவரினது சிந்தனைகளை மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

■ சிமோன் தி போஷுவாதான் இதன் கண்டுபிடிப்பாளர் என்று முற்றாகக் கூறமுடியாது அப்படித்தானே?

★ ஆம். ஆனால் அவர் பெருமளவில் எழுதும் புத்திஜீவியான எழுத்தாளி. பெண்களின் பாலியல் பற்றிப் பேசும் அவருடைய தன்மையில் புதுமையைப் புகுத்தி இருக்கின்றார். ஒரு பெண்ணுடன் இயற்கையாகப் பெண்மை பிணைந்திருக்கும் என்ற கருத்தை முதன்முதலாக மறுத்த பெண்ணாவார். “ஒருத்தி பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை. பெண்ணாக ஆக்கப்படுகின்றாள்” என்பது அவருடைய பிரசித்தமான வாசகம்.

இந்த வகையில் “இரண்டாவது பால்” என்னும் நூலில், பெண்கள் தங்களுடைய உடலையும் கல்வியையும் ஆளத் தெரிபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறுகின்றார். பெண்களிற்கான விதிக்கப்பட்ட விதி என்று எதுவுமில்லை. அவர்கள் மனைவிகளாக, வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக, தாய்மாராக இருக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படாதிருக்கும் விதியானது இயற்கையால் பிறப்பிக்கப்பட்டதல்ல. இந்தவிதமான இவருடைய பார்வையில், இவருடைய விவாதங்கள் மிகவும் நவீனத்துவமானவை. அமெரிக்கர்கள் பால்களிற்கிடையிலுள்ள வித்தியாசத்தை இயற்கையுடன் தொடர்புபடுத்தாது, கலாச்சாரத்துடனும் வரலாற்றுடனும் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வு செய்கின்றார்கள்.

■ அமெரிக்காவில் உள்ளதைப்போல பெண்களின் வரலாறு, பெண்ணியம் சம்பந்தமான சிந்தனைகள் என்பன பிரெஞ்சுச் சர்வகலாசாலைகளில் ஒரு துறையாக வரித்துக்கொள்ளப்படாததன் காரணம் என்ன?

★ இங்கு 6 அல்லது 7 பல்கலைக்கழகங்களில் மட்டும்தான் இதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உண்டு. இது குறித்து நாம் வருந்தவேண்டும். பெண்நிலைவாதக் கண்டுபிடிப்புகளைத் தீவிரமாக எதிர்க்கும் தன்மையும், அதனை விரும்பாத தன்மையும் இன்னும் இதை ஒரு தீவிரவாதப் போக்கான விமர்சனமாகக் கொள்ளாதவரும் இக்கற்கை நெறிகள் ஒரு

திறந்த தளத்திற்கு வராததற்கான காரணங்களாகும். இப்படியான தடைகளிற்கு முன்னால், சர்வகலாசாலைப் பெண்கள், இவைகளிற்குத் தங்களைப் பழக்கப்படுத்தி, உள்ளுக்குள் போராடும் வழிமுறைகளைத் தெரிவி செய்துள்ளார்கள் என்று கூறலாம். அநேக தோல்விகளுக்கிடையில் சில வெற்றிகளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் எனலாம்.

இது குறித்த உண்மையான புரிதலுக்கான தேவை உள்ளது. அதற்காக நிறைய வேலைகள் செய்யவேண்டியுள்ளன.

■ மாணவிகள் இப்படியான கல்வியில் பிரத்தியேகமாக ஆர்வம் காட்டுகிறார்களா?

★ பழைய போராட்ட நிகழ்வுகள் எல்லாம் மறந்து, குறைந்த அளவு போராட்ட உணர்வுள்ளவர்களாகவும், சீரிய அக்கறை இல்லாதவர்களாகவுமே இருக்கின்றார்கள். பெண்நிலைவாத எதிர்ப்புக்கு பழையபற்றிய மறதியும் ஒரு காரணமாகின்றது. நிச்சயமாக, நடந்துபோன நிகழ்வுகளிற்குள் திரும்பத் திரும்பப் முழக்கக் கூடாதுதான். ஆனால் இவையொன்றும் ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்துவிடாது என்பதை அவர்களிற்குப் புரியவைக்கவேண்டும். இந்த மகாநாட்டின் தேவையும் அதுவாகத்தான் இருக்கின்றது.

■ பிரான்சில் பெண்களை இன்னும் அணிதிரட்டுவதற்கான தேவை என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது. இன்னும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு என்ன எஞ்சி இருக்கின்றது.

★ அரசியல், பொருளியல், விஞ்ஞானம், உயர் தொழில்நுட்பம் என்னும் துறைகளில் நுழைவதற்கு இன்னும் தடையாக இருக்கும் எல்லா அரண்களையும் உடைத்தெறிய வேண்டிய தேவை உள்ளது. உதாரணத்திற்கு, குழந்தைகளிற்கான வீடியோ விளையாட்டுக்களை எடுத்தால், அவை பெரும்பாலும் ஆண்குழந்தைகளிற்காகத்தான் தயார் செய்யப்பட்டவையாக இருக்கின்றன. இதனால் பெண்பிள்ளைகள் அநேகமாக அதன் பக்கமே போவதில்லை. பால்களிற்கிடையிலான வேறுபாட்டின் பெறுமதி இன்றுவரை மாறாமலேயே உள்ளது. கீழைத்தேய நாடுகளில் கோடிக்கணக்கான பெண்குழந்தைகளைப் பிறப்பிலேயே கொன்று விடுகிறார்கள். ஆனால் வளர்ச்சியடைந்ததாகக் கூறிக் கொள்ளும் நாடுகளில் கூட இது தொடர்பான எண்ணம் அதிகளவு வித்தியாசமடையவில்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளின் முன், அமெரிக்காவில் எடுத்த கணக்கெடுப்பின்படி, “நீங்கள் ஒரு குழந்தைதான் பெறமுடியும் என்றிருந்தால், அது என்ன குழந்தையாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?” என்ற கேள்விக்கு ‘ஆண்குழந்தை’ என்று 80%மான ஆண்களும் 50%க்கும் அதிகமான பெண்களும் பதிலளித்திருந்தார்கள். □

*Saint Germain des Près

பாரிஸில் சிமோன் தி போஷுவா வசித்த பகுதி.

ஒரு செங்கல்லை நான் தேடித் திரிந்தேன். என்னுடைய போதாத காலம், நான் போய் தேடின கடைகளில் எல்லாம் இந்த செங்கல் கிடைக்கவில்லை. களைப்பு மேலிட, ஒவ்வொரு கடையாக ஏறி இறங்கினேன். எல்லோரும் இல்லையென்றே கைவிரித்தார்கள். ஒரு உருண்டையான செங்கல்லுக்கு இவ்வளவு கஷ்டமா என்று நான் வியந்தேன்.

ஒரு கடைக்காரன் மாத்திரம் என்மேல் இரங்கி, அன்பு தரும்படி 'தீர்ந்துவிட்டது' என்றான். அவன் எனக்காக மிகவும் இரக்கப்பட்டான். அவன் மனது நொந்துபோய் இருந்தது. என்னை வெறுங்கையோடு அனுப்ப அவன் விரும்பவில்லை. அவனுடைய துக்கத்தைப் பார்த்தபோது இந்த நல்ல மனிதனை துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டேனே என்று எனக்கு கவலையாக கவிருந்தது.

உடலுக்கும் குரலுக்கும் தொடர்பில்லாத கடைக்காரன் ஒருத்தன் என்னுடைய பெயர், விலாசம், தொலைபேசி எண் எல்லாவற்றையும் குறித்து வைத்துக் கொண்டான். அவனுடைய முதற் பார்வையிலேயே வெறுப்பு முழுச்சம்மதத்துடன் வெளிவந்தது. செங்கல் வந்ததும் எனக்கு அறிவிப்பதாக உறுதி கூறினான். அவனுடைய வாக்கில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

நான் களைத்து, இளைத்து வீடு திரும்பும் சமயம் இன்னொரு கடை எனக்கு நம்பிக்கை தரும் விதமாக நடந்து கொண்டது. அந்தக் கடைக்காரர் என்னுடைய கேள்வியில் ஆச்சரியம் காட்டவில்லை. அத்துடன் அவர் 'ஆம், இல்லை' என்றும் பதில் கூறவில்லை. மாறாக 'எத்தனை கல் வேண்டும்?' என்று விசாரித்தார். அதனுடைய விட்டம், பருமன், நிறம், பருவம் போன்ற நுணுக்கமான விபரங்களைக் கேட்டு கம்ப்யூட்டரில் பதிந்து கொண்டார். ஆனால் அந்தக் கடைக்காரர் கூட அதற்குப் பிறகு என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளவேயில்லை.

இவர்களில் ஒருவராவது 'எதற்காக?' என்ற கேள்வியை எழுப்ப

வில்லை. இதிலிருந்து நான் அவர்களை குறைவாக மதிப்பிடுவதாக எண்ணிவிடக்கூடாது. அவர்களுடைய அறியாமையும் ஆர்வமின்மையும் தான் இதற்கு காரணங்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு நாள் திராட்சைப்பழங்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். அவை பலவிதத்தில் பல உருவத்தில் இருந்தன. காம்பு ஓடிடாத, நசி்க்கப்படாத, வயதுக்கு வந்து

கீறத் தொடங்கினேன். முதலிலே எல்லைகளைக் குறித்து வைத்த பின் கதவு, ஜன்னல் போன்றவற்றிற்கு அடையாளங்களை இட்டேன்.

இதிலே பல சிக்கல்கள் வந்தன. உருண்டையான வீட்டிற்கு இதற்குமுன் யாரும் வரைபடம் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. சதுரமான வீட்டிற்குக் கூட நான் இதற்குமுன் வரைபடம் வரைந்

செங்கல்

அ. முத்துசுந்தரம் (நைரோபி)

வழுவழுப்பாக இருக்கும் ஒரு பழத்தை எடுத்து தனியாக வைத்துக் கொண்டேன். கடைசியாக சாப்பிட்டேன்.

அந்த நேரத்தில்தான் எனக்கு அந்த யோசனை உதித்தது. ஒரு உருண்டையான செங்கல் எங்கே கிடைக்கும் என்று. ஒரு யோசனை என் மூளையில் உதித்தால் அது லேசில் போகாது. அதைப்பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டே இருப்பேன். உருண்டையான வீடொன்று கட்டு வதற்குத்தான் இந்த உருண்டையான செங்கல்லைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.

மிகப்பெரிய ஒரு வெள்ளைத் தாளை எடுத்து மேசையிலே விரித்து வைத்துக் கொண்டேன். அதிலே வீட்டின் வரைபடத்தைக்

தது கிடையாது. என் மூளைக்கு எட்டியவரை சமையலறை, குளியலறை, படுக்கையறை, வரவேற்பறை என்று இடங்களை ஒதுக்கினேன். மகனுக்கும் மகளுக்கும் சரிசமமான அளவில் குட்டி அறைகள் தயார் செய்தேன். இது எல்லாம் வரைந்து முடிக்கும்போது இரவு பல மணிகள் தாண்டிவிட்டது.

இந்த வரைபடத்தைப் பார்ப்பதற்கு என் பிள்ளைகள் ஆவலாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய அறைகளைப் பார்த்தபோது என் சின்னப் பெண்ணுக்கு அழகை வந்துவிட்டது. மிகச் சிறியதென்றாள். ஒரு எலிக்குஞ்சுக்குக்கூட அது போதாதென்றாள். மகனும் முகத்தைச் சிறுக்க வைத்துக்

கொண்டான்.

இதுதான் வீடு கட்டுவதில் உள்ள சிரமம். சமையலறையில் கொஞ்சம் பிய்த்து எடுத்து மகளுடைய அறையுடன் ஒட்ட வைத்தேன். மகளுக்கு நிரம்ப சந்தோஷம். மகனுக்காக வீட்டையே கொஞ்சம் பெரிசாக்கினேன். இப்பொழுது சமையலறை சண்டைக்காய் அளவுக்குச் சுருங்கிவிட்டது.

மகனும் மகளும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் அறைகளின் குணாதிசயங்களை வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்கள். பச்சைவர்ணம் தன் அறைக்கு வேண்டும் என்று மகள் அபிப்பிராயப்பட்டாள். அப்படியே செய்தேன். கரும் மஞ்சள் வேண்டும் என்றான் மகன். அதற்கும் சம்மதித்தேன். அப்பொழுதுதான் மகள் ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பினாள். இப்படியான சமயங்களில் அவளின் புத்தி கூர்மையுடன் வேலை செய்யும்.

உருண்டையான வீட்டிலே கதவு மேலேதான் வரும். எப்படி வீட்டினுள் ஏறுவது, இறங்குவது என்பது தான் கவலை. என் மகன் ஏணி ஒன்றை வைக்கலாம் என்று சொன்னான். அது நல்லதாகப் பட்டது. ஆனால் உருண்டையான ஏணிக்கு நாங்கள் எங்கே போவது? செங்கல்லுக்கே இந்தப் பாடு படவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே அந்த யோசனையும் கைவிடப்பட்டது.

கடைசியாக என் மகளை அதற்கு ஒரு தீர்வு சொன்னாள். எனக்கும் அது சிலாக்கியமாகத் தான் பட்டது.

'அப்பா! அப்பா! நான் ராப்புன்ஸேல் மாதிரி தலைமயிரை தொங்க விட்டுக்கொண்டிருப்பேன். நீங்கள் ராசகுமாரன் மாதிரி அதிலே பிடித்து ஏறி வரலாம். ஆனால் அந்தப் பாட்டைப் பாடியே ஆகவேண்டும்' என்றாள்.

ராப்புன்ஸேல்! ராப்புன்ஸேல்! தங்க கூந்தலை தொங்கவிடு!

இப்படிப் பாடிக்கொண்டு என் மகள் தன் சின்ன இடையை அசைத்து அசைத்து ஆட்டினாள். இதில் அவள் மிகவும் ஆர்வமாய் இருந்தாள். தன் வார்த்தையிலும் மிகவும் மதிப்பு வைத்திருந்தது

தெரிந்தது. மறுப்பு சொன்னால் கண்ணீர் முட்டியை உடைத்து விடும் போல பட்டது.

என் மகனுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. வட்டமுகத்தை இப்போது நீள்வடிவமாக்கி வைத்திருந்தான். அவன் எதிர்ப்புக்கு பல காரணங்கள். அவன் தங்கச்சிக்கு குட்டையான தலைமயிர். இது எப்பொழுது நீண்ட ராப்புன்ஸேல் அளவுக்கு வரக்கூந்தலாக வளரும்? இரண்டாவது தன் தங்கையின் தலைமயிரைப் பிடித்து ஏறுவது வீரத்தனமாகத் தோன்றினாலும், உள்ளுக்குள் அவனுக்கு அவமானமாகவும் அசிங்கமாகவும் இருந்தது.

முன்றாவது வாதம் முதல் இரண்டையும் அடித்துக்கொண்டு போனது. அவன் தங்கையும் அவர்களுடன் வெளியே போயிருந்தால் யார் மயிரைப் பிடித்து ஏறுவது? ஆகவே இந்த யோசனையும் வந்த வேகத்திலேயே திருப்பி அனுப்பப்பட்டது.

அடுத்து எனக்கு வந்த ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பினேன். உருண்டையான வீடு உருண்டோடும் தன்மையுடையது. அதை புதைத்து வைத்தால் அதன் உருண்டைத் தன்மை கெட்டு விடும். தண்ணீரில் மிதக்கவிடலாம் என்றான் மகன். பலூன்போல பறக்கவிடலாம் என்றாள் மகள். இரண்டுமே சரியாகப் படவில்லை. இதிலே சதியான ஒரு திட்டம் ஒளித்திருந்தது. இந்த யோசனைப்படி நாளுக்கு நாள் வீட்டின் இடம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். பள்ளிக்கூட பஸ்ஸை தவறவிடுவதற்கு வசதியாக இவர்கள் இருவரும் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள் என்றே எனக்குப் பட்டது.

அட்டதிக்கு யானைகள் உருண்டையான பூமியை தாங்கி நிற்பதாக இந்திய புராணங்கள் கூறுகின்றன என்றான் என் மகன். இவன் புராணங்கள் நிபுணன். அதற்கு அடுத்தபடி சாத்தியமான காரியத்தை நாங்கள் ஆராய்ந்தோம். யானைத் துருத்திகளை நாலு மூலைகளிலும் வைத்துக் காற்றை எழுப்பினால் அந்தப் பலத்தில் வீடு மிதக்கும் என்று பட்டது. உருண்டையான வீட்டில்

நாலு மூலைகள் எப்படி வரும் என்று கேட்கக்கூடாது. அதைக் கற்பனை செய்ய வேண்டியது தான். பூமியிலே சரி குறுக்காக ஓடும் பூமத்திய ரேகையை நாங்கள் கற்பனை பண்ணவில்லையா? அப்படித்தான்.

இந்த ராட்சத உயிர்திகள் என் மூளையில் அதிகப் பிரயத்தனம் செய்யாமல் தானாகவே உற்பத்தியான யோசனை. இதைக் கேட்டதும் என்னுடைய இரண்டு குழந்தைகளும் கைகளைத் தட்டி ஆரவாரித்தார்கள். என் மகன் சின்னக் கால்களால் மரத்தரையில் எம்பி' யெம்பிக் குதித்தான். மகனோ, நயனங்கள் விரிய நரத்தனமாடினான். மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்த துவதற்காக இவர்கள் இரைச்சலை அமுக்குவதற்கு நான் பெரிதும் முயன்றேன்.

ஆனால் நேரம் கடந்த முயற்சி.

அப்பொழுது பார்த்து என் மனைவி வேலையிலிருந்து திரும்பியிருந்தாள். அவசரமாக எட்டிப் பார்த்தாள். அவள் முகத்தைக் கண்டதும் அந்த அறை 'பஸ்க்' என்று சத்தமின்மையை அடைந்தது.

என் மனைவியின் புத்திநுட்பத்துக்கு ஈடு இணையில்லை. அல்லாவிட்டால் அவள் என்னை மனைக்க சம்மதித்திருக்க மாட்டாள். உருண்டையான வீட்டை அவள் விரும்பவில்லை. அந்த அதிருப்தியை அவள் பலவிதங்களில் வெளிப்படுத்தினாள். என்னுடைய பிள்ளைகளுடன் நான் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு சதிசெய்வதாக நம்பினாள். நான் பார்க்காத சமயங்களில் அவர்களை கண்களாலும் சைகைகளாலும் மிரட்டினாள். அவள் சொல்ல விரும்பிய அல்லது மறுத்த விஷயங்கள் சிறு குறிப்புகளாக குளிர் பெட்டியில் ஒட்டப்பட்டு காட்சியளித்தன.

இந்த வீட்டின் இடையீட்டால் என் மனைவியின் இனவிருத்தி ஆசைகள் எல்லாம் அழிந்து விட்டன. விரோதமுட்டும் சைகைகளுடன் என்னிடம் தகவல்கள் பரிமாறினாள். நங்கூரம் அறுத்த கப்பல்போல் தனியனாகி நின்றாள்.

நான் என் மனைவியைத் திருப் திப்படுத்த பலவிதங்களிலும் முயற்சி செய்தேன். எத்தனை விதமான தியாகங்களை இவளுக்கு காக்க நான் செய்யவேண்டி வந்தது. வீட்டிலே, மூலைக்கு மூலை அவள் ஆசையோடு வளர்க்கும் மணிச் செடிகளின் இலைக்காய் புகளை நான் இப்பொழுதெல்லாம் கிள்ளுவதில்லை. காது குடைவ தற்கு மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தேன். மனைவி கொடுக்கும் பள்ளிக்காசில் பிள்ளைகளிடம் கடன் கேட்பதை முற்றிலும் தவிர்த்து விட்டேன். குறைந்த பகலும் நீண்ட இரவும் கொண்ட ஞாயிற்றுக் கிழமை அதிகாலை வேளைகளில் முட்டை அப்பம் கேட்டு தொந்தரவுகள் செய்வதில்லை. பிரியாணி, கோழி வறுவல் டேவலுக்கு இறங்கி வந்துவிட்டேன். அது மாத்திரமா? பேருந்துகளில் பயணம் செய்யும்போது அந்நிய பெண்களின் ஓவர்கோட்டுகளில் சிகரட் நுனியால் ஓட்டை போடுவதை முற்றாக நிறுத்திவிட்டேன்.

இப்படி பலவிதங்களில் என் மனைவியை வசீகரிக்கப் பார்த்தேன். என்னுடைய வசீகரங்களால் அவளை வசீகரிக்க முடியவில்லை. நான் செய்த தியாகங்கள் எல்லாவற்றையும் அவள் உணர்ந்ததாகக் கூடத் தெரியவில்லை. மாறாக, இருக்கும் பல மெல்லாவற்றையும் திரட்டி முகத்தைக் கோபமாக வைத்திருப்பதிலேயே செலவழித்தாள்.

ஒருநாள் என் நண்பன் ஒருவனை அவளுக்கு அறிமுகப் படுத்தினேன். நாற்றம் வீசாத, காதிலே கடுக்கன் போடாத, மூக்கிலோ சொண்டிலோ வளையம் மாட்டாத, இன்னும் பலவித அங்கங்களிலும் ஓட்டையோ பழுதோ இல்லாத ஒருவனை என் நண்பன் என்று அறிமுகம் செய்து பார்த்தேன். அப்படியும் அவளுக்கு என் மீது மதிப்புத் திரும்பவில்லை.

நித்திரை வராத நோயாளிகளுக்காக படைக்கப்பட்ட இரவு அது. மயிர் வளர்வதுபோல கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அவள் விரோதம் வளர்ந்தது. வைகறை பிரியும் நேரத்தில் ஒருவித சத்த

மும் இன்றி திடீரென்று என்முன்னே தோன்றினாள். அவள்கையிலே பிரயாணப்பை. லோண்டரியில் போய் நம்பரைக் கொடுத்தவுடன் உங்களுடைய உலர்சலவை ஆடைகள் தானாக அசைந்து சத்தமின்றி உங்கள் முன்வந்து நிற்குமே, அப்படி. ஒரு பேச்சுமில்லாமல் எனக்கு முன்னே வந்து கண் கலிழ்த்து நின்றாள்.

நான்தான் பேச்சுக் கொடுத்தேன். எல்லாம் இந்த வீட்டால் வந்த பிரச்சனைதான். அவளுக்கு விருப்பமான ஆகாச சிவப்பில் வெளிச் சுவர்களையெல்லாம் வர்ணம் அடிப்பதாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்தேன். அது மாத்திரமல்ல, பேயின் கைவிரல்கள் போல படரும் ஐவி செடிகளை வீட்டின் வெளியே மாத்திரமல்ல, உள்ளேயும் வளர்க்கலாம். படுக்கை அறை, பாத்திர அறையென்று எங்கே வேண்டுமானாலும் அவை படரலாம். படமெடுக்கலாம் என்றும் வாக்குக் கொடுத்தேன். அப்பொழுது அவள் சிரமத்துடன் சம்மதித்தாள். வீடு கட்டுவதற்கல்ல, மனம்மாறி வீட்டிலே என்னுடன் தங்குவதற்கு.

வீட்டு வேலைத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு ஒப்பேறி விட்டன. என்ன என்ன வர்ணங்கள் எங்கேயெங்கே பூசுவது, தரை விரிப்புக்களின் தாரதம்மியம், திரைச்சீலைகளின் தகைமை எல்லாம் ஆராயப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டன. சுவரிலே மாட்டுவதற்கு முன்னெச் சரிக்கையாக வளைந்த படங்கள், வளைந்த முகக்கண்ணாடிகள், வளைந்த மணிக் கூடுகள் என்று எல்லாம் தயாராகிவிட்டன.

எனக்கு பல நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அதனிலும் கூட விரோதிகளும் இருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் போட்டி போட்டுக் கொண்டு எனக்கு யோசனைகள் வழங்கினார்கள். வீட்டுவேலைகள் சரிவர நடைபெறவேண்டும் என்ற ஆவல்தான் காரணம் என்றார்கள். நலம் அடித்த நாய் ஆலோசகர் வேலைக்கு மனுப்பே பாட்டதாம். எனக்கு இந்த ஆலோசனைகள் பிடிப்பதில்லை. நான் என் சொந்த சம்பாத்தியத்தில்

ஆலோசிக்கவே விரும்பினேன்.

இந்த நிலையில்தான் உருண்டையான செங்கல் வேட்டையில் நான் இன்னும் தீவிரமாக இறங்கினேன். பேப்பர்களில் விளம்பரம் செய்தேன். வணிகர்களிடமும், வழிப்போக்கர்களிடமும் ஆதரவு தேடினேன். தபால்மூலம் பிரபலமான கம்பனிகளுக்கெல்லாம் எழுதிப்போட்டேன். வையவிரி வலையில் விளம்பரம் கொடுத்தேன். ஒரு தீவிரவாதித்தன்மையுடன் இந்த தேடலில் என் நேரத்தை செலவளித்தேன்.

நாள் போகப்போக இந்த விஷயத்தில் கட்டுக்கட்டாக கடிதங்கள் வரத்தொடங்கின. குரல் அஞ்சலில் பலவிதமான குரல்கள் ஆரவும் பகலும் ஒலித்தன. இன்ன குரல்கள், பெண்குரல்கள். கீச்சுக் குரல்கள், முரட்டுக்குரல்கள், அப்பாவிக்குரல்கள். மேலதிக விபரங்களுக்காக காத்திருக்கும் மேதாவிக்குரல்கள். இப்படி பலவிதம். மின் அஞ்சல்கள் பாரமிறக்க, பாரமிறக்க ஊற்றெடுப்பது போல நிறைந்துகொண்டேயிருந்தது. மின் அஞ்சல்கள் கொள்கலத்தை மணிக்கொரு தடவை காலி செய்யவேண்டியிருந்தது. தொலைநகலில் தகவல்கள் வளையம் வளையமாக வந்து விழுந்தன. எல்லாப் பதில்களும் 'இல்லை, இல்லை' என்றே இருந்தன.

இப்பொழுது எனக்கொரு பயம்பிடித்தது. தொலைநகலில் வரும் போது தயக்கம் வருகிறது. மின் அஞ்சலை திறக்கும்போது ஒரு வித பீதி என்னை பீடித்து விடுகிறது. கடிதம் என்றாலோ சொல்லத்தேவையில்லை. கைகள் நடுங்குகின்றன. 'ஆம், இருக்கிறது' என்று பதில் வந்துவிடுமோ என்று பயந்தபடியே இருக்கிறேன். அப்படி வந்து விட்டால் அடுத்து என்ன செய்வது என்று யோசனையும் வருகிறது.

ஜன்னல் கம்பியை பிடித்தபடியே நின்றேன். தூரத்தில் ஒரு மலை தெரிந்தது. அது வெகுநேரமாக அங்கே இருந்தது. இயற்கை காட்சிகளையும், தூர தரிசனங்களையும் அது மறைத்தது. நாளைக் காலை முதல் வேலையாக அதை நகர்த்திவிட வேண்டும். ◆

1998இன் பெண்கள் சந்திப்பு

தேவா

‘பெண்கள் சந்திப்பு’ என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனேயே ஒரு தேள் கொட்டின கடுகடுப்புக்குள்ளாகும் சிந்தனையுடைய பலர் மத்தியிலும், இவ்வாறான சந்திப்பை நடாத்துவதும், இந்தச் சந்திப்பில் எவ்வாறான கருத்துப் பரிமாறல் உண்டு, எப்படியான கருத்துச் சதந்திரம் உண்டு என்பவற்றைப் பெண்களிடம் பரப்புவதும் கல்லில் நார் உரிக்கும் வேலை. ஆனால் உரிக்கத்தான் வேண்டும். “நாங்கள் நேர்மையாகச் சிந்திக்கின்றோம். எல்லாவற்றையும் சரியாகவே செய்கின்றோம். எமக்கு எவ்வித தொல்லைகளும் இல்லை. பிரச்சனைகள் இல்லை.” என்று விதண்டாவாதம் புரியும் மிக மிக நல்லவர்கள் கூட இந்தச் சந்திப்பை ஒரு தடவை எட்டிப் பார்த்தால், எங்குமே எல்லாம் சரியாகத்தான் நடைபெறுகிறதா என்பதை ஒரு சற்றில் அல்லது சிலவேளை தம் முதுகையே பார்த்துக் கொள்ள வசதி கிடைக்கும். இங்கு கலந்துரையாடலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் விடயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள, அதனுடைய கனத்தை அவதானிக்க, கொஞ்சம் முக்கை உள்ளுழைத்தாலே போதும். (பெண்கள் செய்வார்களா?) சமூக அக்கறை ஒவ்வொருத்தரிடமும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

12.12.1998இல் ஜேர்மனியின் ஸ்டூட்டகாட் நகரில், தமிழ் மகளிர் மன்றத்தால், நடாத்தப்பட்ட 17வது பெண்கள் சந்திப்பு, சந்தடியின்றி சலசலப்பின்றித் தொடங்கியது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் ‘மதிப்பு மறப்பறிக்கை’யை விமர்சிக்கத் தொடங்கியபோதுதான் சந்திப்பே களைகட்ட ஆரம்பித்தது. (விமர்சனங்களில் சிலவற்றை வாசகர்கள் தனியே காண்க)

குடான விவாதங்கள்: இப்படியொரு கதையை வெளியிட்டிருக்கக்கூடாது; அனுமதித்து இருக்கக்கூடாது; ஒரு எழுத்தாளனுக்கு உரிய சதந்திரத்தை மறுக்கும் உரிமை யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது; கதைப் பாத்திரமும் கதையாசிரியரின் கருத்தும் வேறுபட்டவைகளாய் இக்கதையில் தொனிக்கப்படவேயில்லை; கதை எழுதியவரைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமல், அந்த ஆக்கம் பற்றி மட்டுமே நோக்கவேண்டும்; வலிந்து சேர்க்கப்பட்ட அனுமானங்கள், அதீத கற்பனையாய்த் தெரிகின்றன; இந்த அலையில் நா. கண்ணனின் ‘நெஞ்சு நிறைய’வும் சேர்ந்து அடிபட்டு முழுகிப்போனது.

அம்பையின் சிறுகதைகளைப்பற்றி, ஆங்கிலத்தில் விமர்சனம் எழுதி வெளியிட்ட லதா, அவ் விமர்சனத்திலிருந்து சில பகுதிகளை வாசித்துக்

காட்டினார். அம்பையின் கதைகள் ஒரு சிந்தனை விழிப்பை முன் வைக்கின்றன. ஒரு பெண் தன் நிலையைப் புரிந்து கொண்டாலே கூட அது பெரியதொரு பாய்ச்சலை முன்வைத்த மாதிரித்தான். அவளுடைய நடவடிக்கை இரண்டாவது விடயமே. சிந்தனை மாற்றத்தின் தெளிவான நிலைப்பாடுகளை அம்பை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்ற லதாவின் இவ் விமர்சனம், தமிழில் முழுதாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவருமாயின் விவாதத்துக்கு உற்சாகம் தரும்.

‘அய்ரோப்பிய சூழலில் இலங்கைச் சிறார்களின் எதிர்காலம்’ பற்றிப் பேசிய மீராவின் குரலில், புகலிடத்தில் வளரும் சிறுவர்களின் முறையீடுகளை (இவர்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்க எத்தனை பெற்றோருக்கு பொறுமை இருக்கின்றது?) கேட்க முடிந்தது. தமிழ்ப் பெற்றோரிடம் அவர்களின் சிறுவர்களோடு கலந்துரையாட முடியாத இனக்கம்; தமிழ்ப் பெற்றோர் தமிழ்ச் சூழல்களுள்ளே மட்டும் ஒடுங்கி வாழ்வது. பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் - (புகலிடச் சூழலைப் புரிய விருப்பமற்றமறுக்கும் பார்வையுடைய பெற்றோர்) இடையேயான பாதாளம். பெண்பிள்ளைகளுக்கு சதந்திர மறுப்பு. அவர்களை அடக்கியாள்தல். திருமணத்துக்காகவே பெண்ணைத் தயார்ப்படுத்தும் ஒடுங்கிய பார்வை. பெண்கள் சந்திப்பு, தாய்மாருக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் இடையேயுள்ள விரிசலை அடைக்கப் பாதை அமைக்கவேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கை. புகலிடத்துக்கு தாயகத்தில் இருந்து வந்த பெண்ணுக்கும் (வீட்டுவேலையில், பிள்ளைகள் வளர்ப்பதில், பணம் சம்பாதிப்பதில் மட்டுமே கருத்துக் கொண்டவரும்) புகலிடத்தில் கல்வி கற்பவளும், இங்கு பிறந்து வளர்ந்தவளுக்குமிடையில் உள்ள புரிந்துணர்வு ஏற்படுதல். ஆணாதிக் கத்தால் உடைவறும் பந்தங்கள் பற்றிச் சொன்ன மீரா போன்ற இளைஞிகளின் நியாயமான கோபங்கள், ஆவேசங்கள் கட்டற்று வெளிவரவேண்டும். குடும்பங்களிலிருந்து பெண்பிள்ளைகள் வெளியேறுதல் பற்றிய கேள்விகள் முன்வைக்கப்படவேண்டும். குடும்ப மானத்தைக் (அப்படியொரு விடயமிருந்தால்...) காப்பது ஏன் பெண் தலையில் விடியவேண்டும்? அது ஏன் பெண் முதுகில் மட்டும்? - விவாதிக் கப்படவேண்டும் விடிவு கிடைக்கும் வரை... இந்த

விடியலில் எமக்கும் பங்குண்டு என்று சொல்கிறமாதிரி - இந்தச் சந்திப்பில் பல சிறுவர்களும் சிறு நடனங்களை மேரி, மங்கையின் உற்சாகமுட்டலால் செய்து காட்டினார்கள்.

சந்திப்பின் இறுதி விவாதம்: 'தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்கள்'. நிருபாவின் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து, தமிழ்சினிமாவில், தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணுக்கு எல்லாச் சுதந்திரமுமே உண்டு என்ற மாயப்போர்வையில் படித்த பெண், வேலைக்குப் போகும் பெண், விவாகரத்துக் கோரும் பெண், குடும்பத்தவர் எல்லாரையும் அன்பால் அரவணைத்துப் போகிறவள் பெண்..., பிறகு அவைகளை உதறிவிட்டுப் போகும் பெண்... என்றும் கதைபண்ணி கடைசியில் சேலைகட்டிய பெண்ணே உண்மையான பெண் என்று ஒரு ஐந்து மீட்டர் துணியில் தமிழ்ப் பெண்களைக் கவர்ச்சியாக - (அத்தனை போராட்டங்களையும் கருத்துக்களையும் அடித்து, உடைத்து - அந்தச் சேலையில் ஆணாதிக்கம் விரும்பும் பெண்ணை) நாசூக்காகக் காட்டிவிடுவார்கள். ஒரு சில படங்களில் மேலோட்டமாக போராட்டங்களின் சந்தடி காணப்பட்டாலும், அது ஒரு சிறிய துவாரமே. இவ் விவாதத்தின்போது, முப்பதுகளில் வெளிவந்த ஒரு பழைய திரைப்படமான 'தியாகழி' இன்றைய படங்களோடு ஒப்பிடுகையில், அது ஒரு புரட்சிப் படமென்றும், பெண்விடுதலைக் கருத்துகள் உள்ள படங்கள் என்று பாராட்

டப்படுபவைகள்கூட, அப்பழைய படத்தின் கருத்தாக்கங்களுக்கு எத்தனையோ வருடங்களுக்குப் பின்னால் நிற்கிறது என லதா குறிப்பிட்டார். தமிழரின் நாளாந்த வாழ்வின் அத்திவாரத்தையே கைப்பற்றி வைத்திருக்கும் இந்திய சினிமாவிலே, திட்டவாட்டமாக பெண் பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் கையாளப்படுவதால் சினிமாப் படங்கள், பார்ப்பவர்களின் சிந்தனைகளைத் தேக்கி வைக்க முடிகிறது.

ஒளிவீச்சை எல்லாருமே பார்த்திருப்பார்கள். எதிர்வீச்சை எத்தனை பேர் பார்த்திருப்போம்? பிரதீபா ஜெயச்சந்திரனின் கதையில் உருவான விவரணப் படமான 'எதிர்வீச்சு' பெண்கள் சந்திப்பில் காண்பிக்கப்பட்டது. சாதியக்கொடுமையை, அதை எதிர்க்கும் போராட்டத்தை எளிமையாகவும் சிக்கல் இல்லாமலும், ஒரு பிரச்சாரப் படம் மாதிரியான அம்சங்களை இப்படம் கொண்டிருந்தது. நிஜத்தில் சாதியத்தின் அழுத்தங்கள் எத்தனை ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல கலைப்படைப்புகள் ஆயிரமாயிரம் வெளிவரவேண்டும். கலை வடிவங்களில் போராடுதலைப் புரிந்த தன்மை இருக்கவேண்டும்.

தொடர்ந்தும் பெண்கள் சந்திப்பு தோழிகளால் நடாத்தப்பெற இருக்கின்றது. விழிப்புணர்வு, செயல் திட்டங்கள், கருத்துப் பரிமாறல், போராட்டம் அதற்காகக் கை கோர்ப்போம். □

'மதிப்பு மறுப்பறிக்கை' தொடர்பாக...

புகலிட பெண்கள் சந்திப்பின் 17 வது தொடர் ஜேர்மனியிலுள்ள Stuttgart நகரில் 12.12.98 அன்று நடைபெற்றது. அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீஸ் போன்ற நாடுகளிலிருந்து பல பெண்கள் கலந்து கொண்டார்கள். இச் சந்திப்பில் பல நிகழ்ச்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்த போதும் எக்ஸிலில் வெளிவந்த சுகனின் மதிப்பு மறுப்பறிக்கை, அம்மாவில் வெளிவந்த நா.கண்ணனின் கதையான நெஞ்சு நிறைய என்ற கதைகள் முக்கியமாக விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்டது. விவாதம் காரசாரமாக இருந்த போதிலும் கலந்து கொண்ட பெண்கள் மிகவும் பயன்தரக் கூடிய கருத்துக்களையும் உணர்வு பூர்வமாகவும் இக்கதைகளில் கதாசிரியர்கள் எப்படி பெண்களின் மீது தங்களது ஆண்தனத்தை வெளிப்படுத்தியமை பற்றியும் விவாதித்தார்கள். கருத்துக்களில் முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் எல்லோரின் கருத்தும் இக்கதைகளில் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆணாதிக்க கருத்தியல்களையே மையமாக வைத்து விவாதிக்கப்பட்டது.

எக்ஸிலுக்கு

12.12.98இல் நடைபெற்ற பெண்கள் சந்திப்பில் என்னால் சுகனின் கதைக்காக வைக்கப்பட்ட விமர்சனத்தை எக்ஸிலில் பிரசுரிப்பதற்காக.

றுஞ்சி (சுவீஸ்)

மதிப்புமறுப்பறிக்கை இது புகலிடத்தில் வாழும் ஆண்களின் தனிமையை சித்தரிக்கும் கதையாக இருந்தாலும் பெண்களின் கூட்டுக்கலவி பற்றியும், பெண்களின் உடலுறுப்புக்கள் பற்றியும் இக்கதை கூறுகிறது. இங்கு கதையில் கையாளப்படும் மொழி, சொற்றொடர்கள் போன்றவைகளை பலரால் சகித்துக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அதை

பாவிப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்றே கூறலாம். பெண்களின் பாலுறுப்புக்களான மார்பகங்கள், முலை, யோனி போன்றவைகள் மர்மமாக்கப்பட்டதும் அவைகளை எமது சமுதாயம் பேசப்படாத பொருளாகவும் தூசண வார்த்தைகளாகவும் புனிதமாகக் கட்டிக் காத்ததின் காரணமாகவே இன்று இச் சொற்றொடர்களைப் பாவிக்கும் போது பலரால் அவற்றை சகிக்க முடிவதில்லை.

உதாரணத்திற்கு சரிநிகரில் கலா எழுதிய கவிதையான கோணேஸ்வரிகள் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண்களின் உறுப்புக்களை வைத்து கலா கையாண்ட மொழியினால் பெண்களாலேயே சகிக்க முடியாத அளவுக்கு விமர்சனத்திற்

குள்ளாகியது. சுகனின் கதையிலும் கையாளப் பட்ட சொற்றொடர்கள் ஆண், பெண் உறுப்புக்கள் பற்றி வெளிப்படையாகவே கையாளும் அதே நேரத்தில் பெண்ணை ஒரு போகப்பொருளாகவும் "பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக்கலவிக்கு விருப்பம் தான்... என்றாலும் பெண்களை கூட்டுக்கலவி சூழ்நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்குள் உயிர் போய் விடும்" என்று வர்ணிக்கும் சுகன் தன்னுடைய ஆண் தனத்தில் நின்று ஒருவகை வக்கிரம் தோய்ந்ததாகவும் அத்துடன் பாலியல் என்ற மனித உணர்வை மதிக்காமல் சிதைத்துப் போகக் கூடிய தன்மையையும் பாதிக்கப்படுகின்ற பெண்ணைப்பற்றி புரிந்து கொள்ளாமல் தனது ஆண்தனத்தை கதையில் சித்தரிக்கும் சுகன் இவற்றை கவனிக்கத் தவறுகின்றார்.

1. ஆண்-பெண் உறவை எப்பொழுதும் எவ்வித உணர்வுகளுக்கிடமின்றி ஒரு வன்முறை தோய்ந்த உறவாக பார்க்கும் பார்வை
2. ஆண்-பெண் உறவை ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற உறவாகவும் பெண் அதனை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கின்ற உறவாகவுமே பார்க்கின்ற பார்வை.
3. பெண்களை ஒரு மனித ஜீவிகளாக பார்க்காமல் பெண் உடலை கூறு போட்டு பார்க்கும் பார்வை
4. ஆண்களின் சுய வெறியையும் ஆதிக்கவுணர்வையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான களமாகப் பெண்ணை காட்ட முனையும் பார்வை.

இவைகளே இக்கதையை வாசிக்கும் போது எனது அறிவுக்கு புலனாகிறது. அடுத்து கதையில் பாலுறவுக்கு - தமிழ்ப் பெண் உட்பட - ஆசியப் பெண்களைவிட ஆப்பிரிக்க பெண்கள், அராபியப் பெண்கள், மெக்ஸிக்கோ பெண்கள் பிரெஞ்சுப் பெண்கள் சளைக்காதவர்கள் என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுறார் சுகன். (இன்னொரு இடத்தில் பெண்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுக்கலவிக்கு விருப்பம் தான் என்கிறார்) பாலியல் நடவடிக்கை மனித உயிரியின் தேர்வு என்பதை மறந்து அல்லது மறுத்து பெண்ணினத்தின் பாலியல் வேட்கையை (பிராந்திய ரீதியிலும் கூட) பொதுமைப்படுத்துகிறார். இது பெண்ணை போகப் பொருளாக்கும் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை

இங்கு வெளிக் காட்டுகிறது. விளிம்புநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட மக்களின் மொழியை இழிசொல்லாக வரித்துக் காட்டிய ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராகவும், அவர்களின் - நாகரிகமான வார்த்தைகள் என்று வரையறுக்கப்பட்ட - மொழிக்கெதிராகவும் கலகம் செய்வதாகக் கூறும் இவர்கள், ஆணாதிக்கத்தால் ஒடுக்கப்படும் பெண்ணினத்தின் மொழியை கலகமாக வைப்பதற்குப் பதில் ஆணாதிக்க வக்கிரங்களை வெளிப்படையாக வைப்பது பெரிய முரணாகவே உள்ளது. அவர்கள் அறியாமலோ அல்லது அறிந்தோ ஆண் மனோநிலை வெளிப்படுவதே இதற்குக் காரணம்.

எல்லா சமூகத்திலும் ஆண்-பெண் உறவினை ஆணாதிக்கம் வடிவமைப்பது பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் செயல் தான். இப்பாலுறவு முறைகளை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தமது ஆளுமையை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தவும் ஆண்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள். பாலுறவை காரணங்காட்டி பெண்ணின் உடலை கூறுபடுத்தி போகப் பொருளாக பாவித்து வரும் இந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தினர் பெண்ணடிமைத்தனத்தின் வரலாற்றிலிருந்து விலகி நின்று சமூகத்திற்கு பொருந்திப் போகாத சில மேற்கத்தியச் சிந்தனைகளையும், புதிய மொழியாள்கையையும் கையாளும் முற்போக்கு பெண்ணியம் பேசும் ஆண் எழுத்தாளர்கள், ஆணாதிக்கவாதிகள் தங்களது நிலைப்பாட்டில் இருக்கக் கூடிய பெண்ணடிமைத்தனத்தையும், பாலியல் வக்கிரங்களையும் காணத் தவறுகின்றனர், காண மறுக்கின்றனர். ஏகாதிபத்தியங்களும் தொடர்புச் சாதனங்களும் பெண்ணை செக்ஸ் பொருளாகவும் அத்துடன் பெண்களின் உடற் உறுப்புக்களை கூறுபோட்டு விளம்பரப்படுத்தியும் நிர்வாணமாக்குவதையும் இந்த இடத்தில் -பொருத்தம் கருதி- நினைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது.

முற்போக்குப் பேசும் ஆண்களும் கூட தங்களது வரலாற்று ரீதியிலான பாலியல் இச்சைகளுக்கு புதிய தத்துவ நியாயங்களை நிறுவத் தொடங்கியுள்ளனர் என்ற சந்தேகம் எழவே செய்கிறது. இவர்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்கள், புதிய மொழிக்கையாள்கை என்ற முகங்களுடன் வருவதில் நாம் எச்சரிக்கை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. □

உடா(யூம்னி)

இலக்கியங்களில் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த, பாலுறுப்புகள் பற்றி வெளிப்படையாக எழுத சுதந்திரம் வேண்டுமென்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை. பாலுறுப்புகள் புனிதமானவை அல்லது பாலியல் உணர்ச்சியென்பது நாலு சுவர்களுக்குள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியவொன்றே, அவற்றை எழுத்தில் வடிப்பது தவிர்க்கப்படவேண்டிய தென்பதே பொதுவான ஒழுக்கவாதிகளின் கருத்து. இக்கருத்துடன் எனக்கு எள்ளளவும் உடன்பாடில்லை. எந்த உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்த முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டும், ஆனால் அச்ச

தந்திரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படல் கூடாது. பெரும்பாலும் இச்சுதந்திரம் பெண்களின் பாலுறுப்புகளை தேவையின்றி விபரித்து பெண்களை வெறும் பாலியல் பண்டங்களாக சித்தரிப்பதன் மூலம் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படுகிறார்கள்.

அண்மைக்காலமாக மரபை உடைக்க வேண்டுமென்ற கோஷத்துடன் பெண்களின் பாலுறுப்புகள் இலக்கியங்களில் வலிந்து புகுத்தப்படுகின்றன. இந்தவகையிலே நான் எக்ஸில் இதழில் வெளியாகிய சுகனின் மதிப்பு மறுப்பறிக்கை எனும் சிறுகதையில் சில பகுதிகளைப் பார்க்கிறேன்.

உதாரணமாக அக்கதையில் வரும் ஒரு பெண் பாத்திரத்தை சுகன் பெரிய முலைகளுள்ள பெரிய பெண்ணவள். தெருவில் நடந்து வந்தாள். முலைகள் இந்தா பிடி இந்தா பிடி என்று என்னைக் கேட்பது போலிருந்தது என வர்ணிக்கிறார். ஒரு பெண்ணைத் தெருவில் நோக்கும் போது அவளை வெறும் பாலியல் உறுப்புகளை மாத்திரம் கொண்டு வர்ணிப்பதென்பது அவளை வெறும் பாலியற்பண்டமாகவே சுகனால் அல்லது அந்தப் பாத்திரத்தால் பார்க்க முடிகிறதென்பது சுத்தஆணாதிக்க வெளிப்பாடே. எழு சமூகத்தில் பொதுவாக ஆண்-பெண் உடலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கமே நிலவுகிறது. பெண்ணின் திருப்தி கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை. இதே ஆணிலை கோட்பாட்டிற்குட்பட்டே சுகன் இப்படி எழுதுகிறார். இந்தப் பெண்களுக்கு கூட்டுக்கலவிக்கு நல்ல விருப்பம். பெண்களுக்கென்ன எல்லோருக்குமே கூட்டுக்கலவிக்கு விருப்பம் தான்... இல்லையா! ஆனால் அதற்கான சூழ்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்குள் உயிர் போய்விடும்... இங்கு சுகன் எனும் ஆண் நன்றாகவே தன்னை இனம் காட்டுகிறார். உடலுறவின் போது ஆணே முதன்மை பங்கு வகித்து பெண்ணை உடலுறவிற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆணாதிக்க பாலியல் வக்கிரத்தைக் கொட்டித் தீர்க்க எம்மை வெறும் பகடைக்காய்களாகப் பாவிப்பதை எம்மால் ஒருகாலும் அனுமதிக்கமுடியாது. எந்தவித காரணமுமின்றி பெண்களின் பாலுறுப்புகள் வர்ணிக்கப்பட்டு நாம் இழிவுபடுத்தப்படுவதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். சங்க இலக்கியத்திலிருந்து புகலிட இலக்கியம் வரை இதற்கு விதிவிலக்கில்லை.

எம்மை இப்படி போகப் பொருட்களாக உபயோகிப்பதை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் எம்மை இழிவுபடுத்துவதை நிறுத்துமாறு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். □

காலச்சுவடு

காலாண்டிதழ்

தொடர்புகளுக்கு:

காலச்சுவடு, 151 கே.பி.சாலை,
நாகர்கோவில் 629 001, இந்தியா
தொலைபேசி 04652-22525

பிரான்சில் கிடைக்குமிடங்கள்:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France.

C. FRANCIS, Apt. 210, 13 Av. Aristide Maillot
95370 Montigny Les Corneilles, France.

வாடாமல்லிகை

என் குழல் இழுந்து
பனீவயற்காட்டில் குழையர்ந்தேன்
கூடவே
என்னோடு மல்லிகைச் செடியும்
கூடத்தினுள்ளே
சாளரத்தின் ஓரத்தில்
சட்டியிலே கால் பதித்து
பூவீன்றிக் காத்திருக்கு.

துருவம் பனீ சொரியும்
மல்லிகைப்பூ இதழாய்
நினைவு நனையும்.

அன்று
வாலிபத்தின் முறுக்கு என்னில்.
யௌவனத்தின் பூரிப்பு
உன்னில்.

முற்றத்து மாமரத்தில்
நீளக் கொடிபரப்பி
நிரவிப் பூத்திருக்கு
மல்லிகை.
முதிர்ந்த அரும்பு நெரிந்து
நீளச்சரம் தொடுத்து
தருகிறேன் நான்.
தலையில் சூடி
மகிழ்கிறாய் நீ.
கீழ்வானில்
நாணிச் சிரிக்கிறது நிலவு

காலக்கடல் அலையில்
கரைந்து போகிறது
கட்டிய வீடு.
இன்று
நினைவுகள் மட்டும்
நெருஞ்சிலாய் நெருக்கிறது.

எப்போ
இதழ் விரிக்கும்
என் கூடத்து மல்லிகை?

சுகன்

23 மார்ச்சு 98

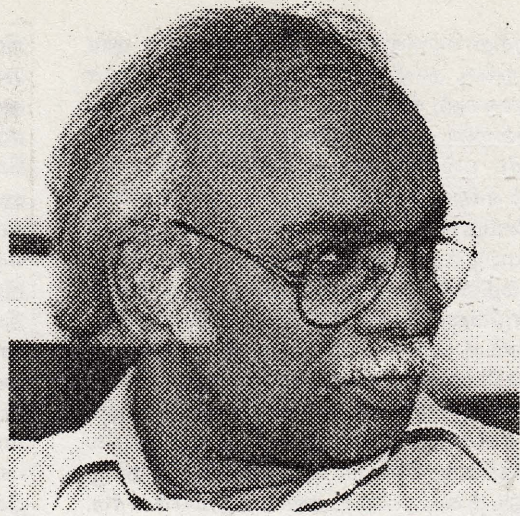
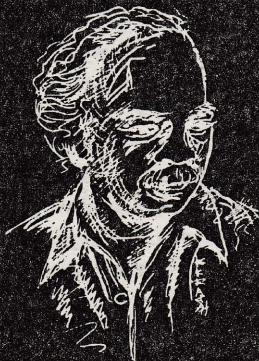
தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மிக முக்கிய விமர்சகர்களில் ஒருவர். நவீன சிந்தனைகளில் பரிச்சயமும் தேடுதலும் கொண்ட இவர் ஈழத்து இலக்கியத்திலும் அதிக அக்கறை கொண்டவர். அடிப்படையில் ஒரு மாக்ஸிய சிந்தனையாளர். குறிப்பாக 'அமைப்பியல்வாதத்தை தமிழில் அறிமுகப் படுத்தியவர்.

தமிழக அரசியல் கலாச்சார கருத்தியல் சிந்தனைகளிலும் பொதுவாக தமிழ் இலக்கியச் சூழலிலும் புதிய வெளிச்சங்களைத் தேடியும் நவீன விமர்சனப்போக்குகளை மிகவிநித தளத்தில் ஆழமாகவும் கராராகவும் நகர்த்திச் செல்லக் காரணமாக இருந்த மிகமுக்கியமான சிந்தனையாளர்களில் ஒருவர். இவருடைய பரிசோதனை முயற்சிகளாக வெளிவந்த 'இருநாவல்கள்' 'ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்', 'சரித்திரத்தில் படிந்த நிழல்கள்' ஆகியவை.

மற்றும் இவருடைய 'படைப்புப் படைப்பாளியும்' 'அமைப்பியல் மொழிதல் கோட்பாடு போன்றனவும் எல்லோரும் வாசிக்கவேண்டிய மிகமுக்கியமான நூல்களும் கட்டுரைகளும் ஆகும்.

தற்போது தமிழ் இலக்கியத்தின் புதிய போக்குகளைத் தேடியும் 20ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியத்தின் புதிய பரிணாமம் என்ன என்ற கேள்வியோடும் புகலிட இலக்கியம் தேடி தனது ஆராய்ச்சியைக் கூர்மையாக்கியுள்ளார்.

இவரின் இயற்பெயர் கார்லோஸ். பெங்களுர் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். இவரின் சிறப்புத்துரையான 'நாட்டுப் புறவியல்' பற்றி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்வதற்காக ஜெர்மனிக்கு வந்திருந்தபோழுது பிரான் சிலிருக்கும் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களைத்தேடி அங்கு வந்திருந்தார். அச்சமயம் அவருடன் கண்ட நேர்காணல் இதோ!

தமிழுவனோடு ஓர் உரையாடல்

நேர்கண்டவர்: கலைச்செல்வன்

“ அகில உலக நாகரிகங்களோடும் மொழிகளோடும் தமிழ் இரத்தம் ஓடக்கூடியவன் உறவாட ஆரம்பிச்சாச்சு. இந்த வாழ்க்கை முறையை இனி நம் சிந்தனை உள்ளடக்கணும். வெறும் மாச நாவல் எழுதறவன் முளைவளர்ச்சியோட நாம் இனி இருக்க முடியாது.

■ தமிழவன் நீங்கள் ஐரோப்பாவிற்கு வந்துள்ள நோக்கம்பற்றி எங்கள் வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புவீர்கள்தானே!

● ஒ! நிச்சயமாக. அதாவது நான் இங்கு வந்திருப்பது ஒரு அனைத்துலக நாட்டுப்புறவியல் கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்வதற்காக. ஜெர்மனியில் உள்ள 'கோட்டிங்கன்' என்ற இடத்தில் ஆறுநாட்கள் அந்தக் கருத்தரங்கு நடைபெறுது. அதில கலந்துகொள்ளத்தான் வந்திருக்கிறேன்.

■ அங்கு வந்தபோது பாரிஸுக்கும் வந்திருக்கிறீர்களா?

● ஆமா. முக்கியமா நீங்கள் எல்லாம் எப்படி வாழ்நீங்கங்கிறத பாக்க வந்தேன். ஏனென்றால் இனி தமிழ்ப்பண்பாடு என்பது தமிழகத்திலோ இலங்கையிலோ அல்லது தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் மட்டுமோ காணப்படுவதாக மட்டும் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. தமிழ்ப்பண்பாடு ஒரு பெரிய மாற்றத்துக்கு இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் உள்ளாகியிருக்கு. அத புரிஞ்சிக்காம இனி தமிழ் எழுத்தாளன் இருக்கமுடியாது. குறிப்பா அகில உலக பரிமாணத்த தமிழ்ல கொண்டு வரணும்னு நினைக்கிற தமிழ்ச்சிறுபத்தி

ரிகை எழுத்தாளர்களால இருக்கமுடியாது. உதாரணமா பாருங்க, நான் ப்ராங்க்பர்ட்டுல பாரதிதாசனையும், ராகவன், சிவகுமார், பிறகு வ.ஐ.செ. ஜெயபாலன் அவருடைய குடும்பத்தையும் சந்தித்தேன். ப்ராங்க்பர்ட்டு பல்கலைக்கழகத்தின் ப்ராங்க்பர்ட்டு மார்க்சியர் என்ற உலகப்புகழ்பெற்ற அறிவாளிகள் வேலை செய்த கட்டடத்தையும் பார்த்தேன். பாரதிதாசன் அழைத்துக் காண்பித்தார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில், பாரதிதாசன் அவருடைய தோழர்கள் தோழிகளுடன் அவங்க மொழியிலேயே பேசுகிறார். எனக்கு மெய்ச் சிலிர்த்தது. இப்படி ஒரு ஒரு வாழ்க்கைப் பரிமாணம் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கு. நாம விரும்புறோமா இல்லையா இந்த வாழ்க்கையை என்கிறது வேற. ஆனா இப்படி அகில உலக நாகரிகங்களோடும் மொழிகளோடும் தமிழ் இரத்தம் ஓடக் கூடியவன் உறவாட ஆரம்பிச்சாச்சு. இந்த வாழ்க்கைமுறையை இனி நம் சிந்தனை உள்ளடக்கவனும். வெறும் நாச நாவுல் எழுதறவன் முளைவளர்ச்சியோட நாம் இனி இருக்கமுடியாது. அதனால ஈழ எழுத்துக்கள ஒரு கட்டத்தில் அதிகம் படிச்சவன், தமிழகத்தில் சர்ச்சைக்கு உட்படுத்தியவன் - படிகள் மூலமா நாங்க செஞ்ச சில காரியங்கள் அறிஞ்சிருப்பீங்க - என்ற முறையில் பாரிஸில இருக்கிற நண்பர்கள் பாக்க அவங்க சிந்திக்கிற முறை, வாழ்கிற முறையை அறிஞ்சுக்க விரும்பி வந்தேன். அப்பத்தான் அகில உலக தமிழ்க் கலாச்சாரத்த புரிந்துகொள்ள முடியும். இங்க 'அம்மா', 'எக்ஸில்' போன்ற முயற்சிகளப்பத்தி அறிஞ்சேன். அப்படித்தான் பாரிஸுக்கு வந்தேன். அப்புறம் சார்த்தர், அல்துஸ்ஸர், பார்த்த வாழ்ந்த, இருந்த இடங்கள் பாக்காட்டி எப்படி? நேத்து அசோக்கைத் தொந்தரவு செய்து - பாவம் அவருக்கு கால்ல ஏதோ பிரச்சனை நடக்க முடியல்ல - ஆனாலும் சோர்போன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சத்திக் காண்பிச்சாரு. ஈபில் டவரைப் பாக்கிறதைவிட எனக்கு காலெஜ் தப்ரான்ஸ் பார்த்து ஆச்சரியம் அதிகம். அதிகம் நான் இருக்கமுடியாதபடி பயணத்திட்டம். அதால அரவிந்தன் போல நண்பர்களை நேரில பார்க்க முடியல்ல. சுமார் அரைமணிநேரம் ஃபோனில் பேசினார். இப்படித்தான் பாரிஸில் நாட்களைக் கழித்துவிட்டு இன்று புறப்படுகிறேன்.

■ சரி தமிழவன், எங்களுக்குக் கல்லாம் தமிழவன் என்றால் பல புதிய சிந்தனை முறைகளை தமிழில் தந்தவர் என்று அறிமுகம்... ஆகையால் இந்த அகில உலக தமிழ்ப்பரிமாணம் என்ற சிந்தனையைப்பற்றி கொஞ்சம் விஸ்தாரமா பேசுவோமே...

● ஓ பேசலாம். நான் புறப்படும்போது சென்னையில சில இளம் நண்பர்கள் சந்திச்சாங்க. நல்லா இவங்களை திட்டிடுங்க. பாரிஸிலேயே இருந்துக்கிட்டு வாசிக்கிற அளவு பிரஞ்சு படிக்காம இருக்கிறாங்க.

இங்க நாம ஆங்கிலமூலமா படிச்ச கனமான விஷயங்கள் எல்லாம் செரிக்க பிரயத்தனப்பட்டுக்கிட்டிருக்கோம். அவங்க நேரடியா இந்த விஷயங்கள் தரலாமே. என்ன செஞ்சுகிட்டு இருக்காங்கன்னு கேளுங்கன்னாங்க. நானும் ஆத்திரமாக கேட்கணும்னுதான் வந்தேன். வந்தப்பிறகு இங்க வாழ்கிற வங்க வாழ்க்கைக்கு பின்னால இருக்கிற வேதனை எனக்கு விளங்க ஆரம்பிச்சிருக்கு. நேற்று பாரிசை இராத்திரி வேளையில் சுத்தி வருவது என்று சில இளம் நண்பர்களும் - நானும் ஓரிரு பகுதிகள் வழி பார்த்துக்கொண்டே நடந்தோம். அப்ப அவங்க அகதி வாழ்வுபற்றிச் சொன்னாங்க. எனவே இங்க இருக்கிறவங்க கஷ்டமும் தெரியுது. ஆனாலும் ஓரளவு ஸ்திரத்தன்மை பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவங்க 'மேடைப்பேச்சு வீரர்கள்' வாழும் தாய்த் தமிழகத்துக்கு சில அகில உலக விஷயங்களையும் உணர்த்தத்தான் வேண்டும். தாய்த் தமிழகக் கிணத்துத் தவளைகள் இன்னும் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்துவிடலாம் என்ற ஆசையில் இருக்கிறாங்க. தமிழ்த்துறைகள் பார்த்தீங்கன்னா பாவமா இருக்கு. அறிவுவீரயம் கொண்ட இளைஞர்களைக் கவர்வது இப்போ கம்பியூட்டர்தான். எழுபது எண்பதுகளில் பல்கலைக்கழகங்கள் - குறிப்பா சொன்னா மதுரைப்பல்கலைக்கழகம் இளைஞர்களைக் கவர்ந்தது. முத்துச் சண்முகம், சி. கனகசபாபதி போன்றோர் புதிய பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தினாங்க. புதுக்கவிதை முதன்முதலில் பல எதிர்ப்புக்களையும் தாண்டி பாடப்படுத்தகமாக எம். ஏ. படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டது. அப்போது உருவான பல இளைஞர்கள் தான் ராஜ்கொளதமன், நிஜநாடக இயக்கம் மு. இராமசாமி, டெல்லிப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் மாரியப்பன் போன்றோர். இது திராவிடக் கட்சியினர் ஆட்சிக்கு வந்து தாங்கள் வாய்ப்பந்தல் வீரர்கள் என்று உலகத்துக்குக் காட்டிய காலகட்டம். இந்தமாதிரி உலக இலக்கியப் போக்குகள் தமிழிலக்கியத்தில் புகுவதற்கு வாசல் திறப்பு செய்யப்பட்டபோது, சுமார் அறுபதுகளிலிருந்து சிறு பத்திரிகைகளில் மட்டும் புழங்கிய புதுக்கவிதை பல்கலைக்கழகத்துக்குள் நுழைகிறது. புதுக்கவிதை இரண்டாயிரம் ஆண்டு சரித்திரமுள்ள தமிழில் அதுவரை இல்லாத மனோபாவனைகளை, தோரணைகளை, மொழிப்பண்புகளைக் காட்டிய புரட்சிகர இயக்கம். இத்துடன் இடதுசாரிகளும் இணைகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் புதுக்கவிதையை ஏற்கலாம் என்றும் சிலர் ஏற்கமுடியாதென்றும் வாதித்தார்கள். புதுக்கவிதை வழிவந்த மாடர்னிசம் (வானம்பாடி இயக்கத்தை 'புதியகவிதை இயக்கம்' எனலாமே ஒழிய 'புதுக்கவிதை இயக்கம்' என்றழைக்க முடியாது.) மொத்தத்தில் பாரதி காலகட்டத்திற்குப்பிறகு மீண்டும் ஒரு அகில உலகச் சிந்தனா மரபில் தமிழ்

தன்னை இனம் கண்டது இந்த எழுபதுகளில்தான். இதன் தொடர்ச்சியாக மார்க்சியத்துக்குள்ளும் புது சர்ச்சைகள் நடக்கத் தொடங்குகின்றன. ஞானி, நாகராசன், எஸ். வி. ராஜதுரை போன்றோர் அன்றைக்கு வழக்கிலிருந்த புறவய மார்க்சியத்துக்கு எதிர்ப்பாய் ஒருவித அகவய மார்க்சியத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள்.

■ புதுக்கவிதை இயக்கத்துக்கும் இவர்களுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருந்ததாகச் சொல்பவர்களா! அதுபோல் இந்த புறவயம், அகவயம் பற்றியும் விளக்கமாக...

● இல்லை... இல்லை... அப்படிச் சொல்லல்ல. கேளுங்க. அதாவது நான் சொல்றது என்னென்ன புதுக்கவிதை என்கிற இயக்கம் 'எழுத்து' பத்திரிகையின் பின்னணியுடன் ஆரம்பிக்கும்போது தமிழகம் ஒரு புது மனோநிலைக்குத் தயாராகிவிட்டது. அந்த மனோநிலையின் பெயர்தான் 'மாடர்னிச மனோநிலை'. இந்த மனோநிலை மரபிலிருக்கும் சில தனி மனிதச் சார்பு மரபுகளோடும் சில அகவய நிலைகளோடும் தன்னை அடையாளப்படுத்துது. இப்படித் தமிழகத்தில் இருந்த ஒரு தன்மைதான் புதுக்கவிதை இயக்கத்துக்கு காரணம். இந்தத் தன்மைகளில் ஒன்றான அகவயச் சார்பு அதுக்குரிய மார்க்சிய விளக்கத்தைக் கேட்டபோது நாகராசன், ஞானி, எஸ்.வி.ஆர். போன்றவர்கள் அந்தத் தன்மைகளை விளக்குகிறார்கள். அந்நியமாதல் என்ற ஏலீனேஷன் பற்றிய நூல் எழுதப்படுது. இந்தக்கட்டம் தற்காலத் தமிழ் சரித்திரத்தில் முக்கியம். இப்ப புதுக்கவிதை இயக்கத்துக்கும் இந்த மனிதர்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் விளங்கியிருக்கும் அல்லவா?

■ ஆமா, அதுபோல் அந்த புறவயம், அகவயம் பற்றி...

● புறவயம் என்பது 'அப்ஜெக்டிவ்' என்றும் அகவயம் என்பது 'சப்ஜெக்டிவ்' என்றும் ஆங்கிலச் சொற்களால் குறிக்கலாம். அதாவது புறவயம் என்பது பொருள்முதல்வாதம் சார்ந்த சிந்தனையாகவும் அகவயம் என்பது கருத்துமுதல்வாதம் சார்ந்த சிந்தனையாகவும் பிரிவு கொண்டிருந்தது. இந்தப் பார்வைகள் சி.பி.ஐ.(எம்) மற்றும் சி.பி.ஐ.கட்சிகளில் உள்ள புத்திஜீவிகள் மூலம் தமிழில் பலப்பட்டிருந்தது. இப்போ, இந்தியாவில் ஒரு புது இயக்கம் அறிமுகமாகிறது. நக்சல்பாரி இயக்கம். இதற்கான தத்துவப்போக்காய் ஏற்கனவே இருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளின் நிலையிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு பார்வை வேண்டும். இங்கு நான் குறிப்பிட்ட அறிவுஜீவிகள் மூலம் புறவய மார்க்சியம் இந்தத் தத்துவப்பார்வையாய் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது.

■ இதில் கைலாசபதி, மற்றும் சிவத்

தம்பி எந்தப் பார்வைகளை முன்வைத்துள்ளார்கள்.

● என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் மார்க்சியத்தை சி.பி.ஐ. கட்சியைச் சார்ந்த வானமாமலை மூலம் கற்றேன். அவரது நெல்லைக்குழு, ஆராய்ச்சி பத்திரிகை முதலியன அன்றைக்கு என்னைப் போன்ற பலருக்கு மார்க்சியம் கற்கக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள். இதில் மரபு மார்க்சியம்கூறும் புறவய மார்க்சிய அணுகலே பிரதான பார்வையாய் அமைந்திருந்தது. சற்று மாறுபட்ட முறையில் கைலாசபதி, சிவத்தம்பியிடம் அன்று இப்பார்வைகளே அமைந்திருந்தன. சிவத்தம்பி, தொ.மு.சி. இரகுநாதன் போன்றோர் பிற்காலங்களில் தங்களின் ஆதிக்காலை நிலைப்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்தார்கள். ஆனால் சிலர் இன்னும் மாறவில்லை. செம்மலர் போன்ற பத்திரிகைகள் இன்றும் பழைய மரபு மார்க்சியத்திலிருந்து எந்திரத்தன்மையையே வெளிப்படுத்துவதை சில மாதங்களுக்கு முன்பு தோதாத்திரி என்னைப்பற்றி இப்பத்திரிகையில் எழுதியிருந்த நீண்ட கட்டுரையில் காணலாம். சோவியத் நாடுகாணாமல் போனாலும் அவர்கள் பரப்பிய எந்திரத்தன்மும் நம் போன்ற நாடுகளில் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிலிருந்து போகல்ல என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. இதுபோல் தி.க.சி. போன்ற ஒருவர் என் போன்றவர்களைத் தாக்கும் முறையும் (பார்க்க தினமணி பேட்டி 26.09.98) கவனிக்கத்தக்கது.

■ நாம் முதலில் பேசிய விஷயம்... அதாவது இன்றைய தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அகில உலக பரிமாணம் பற்றி...

● ஆமா அத விட்டுட்டு வேற விஷயத்தில் போயிட்டோம்.

■ இதுகூட முக்கியமான விஷயம் தான்.

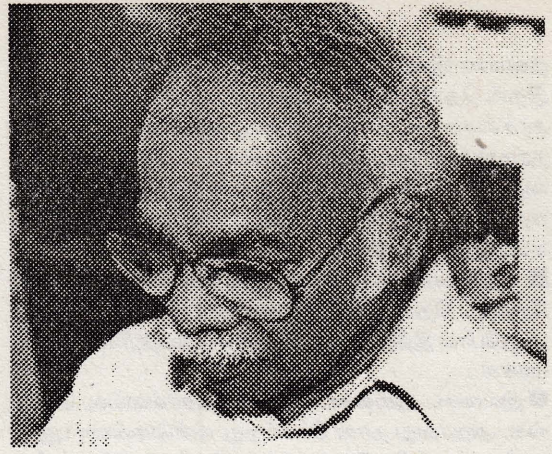
● ஆமா ஆமா. கடந்த கால் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டுச் சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் நடந்த அகில உலக சிந்தனைப்போக்குகள் பற்றிய சர்ச்சைதானே இதுவும். அதனால் ஒரு வகையில் நம் சர்ச்சை வழிதவறி போகல்ல தான். இதுல இரண்டு விஷயம் இருக்கு. ஒன்று, தமிழ்நாட்டு பெருவாரிக்கலாச்சாரம். அதுவும் இன்று அனைத்துலகங்களுக்கும் பரவது. தமிழ்சினிமாவில் வரும் திருமணச் சடங்குகள் வெளிநாட்டு ஈழத்தமிழர்களிடம் பரவுவதை நண்பர்கள் இங்க சொன்னாங்க. அதுபோல தமிழ்நாட்டுக்குப் பரதநாட்டியம் கற்க ஐரோப்பாவில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களும் தங்கள் பெண்களை அனுப்புகிறார்களாம். இதுபோல் பாரிஸில் நேற்று குமுதம், ராணி, குங்குமம் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தேன். இப்படி பெருவாரிக்கலாச்சாரம் ஒன்று தமிழ்நாட்டிலிருந்து

பரவுது. இரண்டாவதாக நடைபெறுவது சிறுபத்திரிகை சார்ந்த சீரிய கலாச்சாரம். நீங்க நண்பர் அ. மார்க்கலை அழைத்திருக்கிறீர்கள். எஸ். வி. ராஜதுரையை அழைத்து உரையாடியிருக்கிறீர்கள். இந்திரா பார்த்தசாரதியையும் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள். ஞானக்கூத்தன், கனிமொழி கருணாநிதி போன்றோர் கவிதை வாசிக்க வந்தபோது சந்தித்திருக்கிறீர்கள். என்னையும் சந்திக்க ஆவல்காட்டினீர்கள். அம்பை என்ற எழுத்தாளரையும் ஆர்வத்துடன் சந்தித்திருக்கிறீர்கள். இவர்கள் சிறுபத்திரிகை சார்ந்தவர்கள் எனலாம். இப்படி மொத்தமாய் இரு முகங்களுடன் அகில உலகத்தமிழ்ப்பண்பாடு பரவி வருகிறது. இந்தச் சூழலில் இந்த இரண்டு பண்பாடுகளுக்கும் இடையில் மோதலும் நடக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் மோதல் இங்கேயும் வருது. தமிழகத்தின் கட்சியரசியல் கலாச்சாரம், அகிலஉலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அரசியல் அம்சத்தை மட்டுமே கண்டு கொள்கிறது. அதன் அடியோட்டத்தில் ஓடும் கலை, இலக்கியம், தத்துவம், சிந்தனையை போன்றவைகளைக் கண்டு கொள்வதில்லையே. ஈழத்திலிருந்து இங்கு வந்து கஷ்டங்களுக்கிடையிலும் தமிழர்கள் நம் கலையை விட்டுவிடக்கூடாது, கவிதையை நாடகச் சிந்தனையை விட்டுவிடக்கூடாது என்று பரிதவிப்போட நீங்க ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு இலக்கியச்சந்திப்பு நடத்துங்கள்! எத்தனை பத்திரிகை நடத்துங்கள்! எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யங்கள்! இந்தியத் தமிழர்கள் இங்கு வாழலையா, எதையும் கண்டுகொள்வதில்லையே. குமுதம் கலாச்சாரத்திற்கு அடிமைகளாகி விட்டார்கள் அவர்கள். இப்படிப்பட்ட இரண்டு முகங்களில் சிறு பத்திரிகைகள் மூலம்பரவும் அகில உலகக்கலாச்சாரம்தான் உண்மையானது, ஆழமானது என்பது என் எண்ணம். இதுக்குள்ள்தான் அகில உலக நிஜப்பரிமாணம் உள்ளது. பெருவாரித் தமிழ்க்கலாச்சாரம், நடிகர்கள், நடிகைகள், மேடைவாய்ப்பேச்சுவீரர்கள், பட்டிமன்றக்காரர்கள், தமிழின் பெயரால் வியாபார ஈடுபாடு காட்டுபவர்கள் என்று அமைந்திருப்பதால் அதற்கு எதிர்காலம் இல்லை.

பிரான்சில் அல்லது ஜெர்மனியில் அவர்களின் மரபோடு, சிந்தனையோடு நாம் தொடர்பு கொள்வது தான் தமிழ்க்கலாச்சாரத்தின் எதிர்காலம் என்று கருதுகிறேன் நான். பிரான்சு நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களான சார்த்தராகட்டும் ஃபூக்கோ ஆகட்டும், அல்துஸ்ஸராகட்டும் இவங்க தமிழின் சிறுபத்திரிகை எழுத்தாளர்களை ஆகர்வத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ச் சிறுபத்திரிகை எழுத்தாளர்கள் இவர்களை மொழிபெயர்க்கிறார்கள். அறிகிறார்கள். பெருவாரித் தமிழ்க்கலாச்சாரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வணிக பத்திரிகைகளில் பிரான்சின், ஜெர்மனியின் சிந்தனையாளர்கள் பெயரைக் காணக்கூட முடியாது. இப்போ சொல்லுங்க தமிழின் அகில உலகப் பரிமாணத்தைப் பேணுவது சிறுபத்திரிகையா, பெரும்பத்திரிகையா? ஸ்காட்லாண்டின் மகன் கபிலனைப் பார்த்தேன். அவன் எந்த பிரெஞ்சு நாட்டுச் சிறுவனையும்போல பிரெஞ்சு பேசறான்.

இவன்தான் எனக்கு வருங்கால தமிழின் குறியீடு. தமிழ்நாட்டுக் கழிசடைப்பத்திரிகைகளும் டி.வி.யும் சினிமாவும் அல்ல. மேலும் ஒரு விஷயம் முக்கியம். இந்தியத் தமிழர்களும் ஈழத்தமிழர்களும் தான் அகில உலகத் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் இரண்டு கண்கள். மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்கு திராவிட எழுத்தைத் தவிர வேறுவித எழுத்தின் முக்கியத்துவம் தெரியாததால் இவர்களை எப்படிக்கணிப்பதென்று தெரியவில்லை. அகில உலகப் பரிமாணம் தமிழக, மற்றும் ஈழ சிறுபான்மை எழுத்தாளர்களையும், சிந்தனையாளர்களையும் இவை சார்ந்த போராளிகள் மற்றும் இளைஞர்களைத்தான் நம்பி நிற்கிறது. ஞானி என்றால், ராஜகௌதமன் என்றால் உங்களுக்கு எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டில் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. தமிழ்ப்பேராசிரியர்களுக்கே தெரியாது. இப்படியான தமிழக, ஈழ சிந்தனா உட்கரு சார்ந்த இந்த அனைத்து நபர்களும் தான் அகில உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் உள் தளமாக அமையப்போகிறார்கள். இந்த எதிர்கால உலகத் தமிழர்களின் சரித்திரப்போக்கு தமிழின் மையத்திற்கு வெளியேதான் இயங்குகிறது. இந்த விளிம்பு நிலையை எப்பாடுபட்டாவது நாமெல்லாம் காப்பாத்தணும், சாகவிடக்கூடாது. ஜெர்மனியில் பரா என்பவருடைய இளையவயது மகள் அம்பையின் 'விட்டின் முலையில் ஒரு சமையல் அறை' கதையைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தார். உடனே அவர் அக்கதையை எந்தளவு புரிந்திருக்கிறார் என்று அறிய ஆசைப்பட்டேன். அவர் கொடுத்த விளக்கம் எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்தது. புதிய அகில உலகத் தமிழ்ப் பரிமாணம் இவர்களுக்குள் செயல்படுகிறது. உண்மையில் இன்றைய தமிழ்மொழிக்குள் ஏதேனும் ஆற்றல் இருந்தால் அந்த ஆற்றல் சொந்த நாடல்லாமல் நார்வே, கானடா, ஹாலண்ட், டென்மார்க், ஆஸ்டிரேலியா... இப்படி இப்படி உலகமெல்லாம் பரவும் தமிழ்ப்பேசும் ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர், சிறுமியர் என்று அவர்கள் புதிய வாழ்க்கையை ஸ்தாபிக்கப் பயன்பட வேண்டும். அம்பையின் கதையில் வரும் 'கற்பற்ற கற்பு' வெளிநாட்டு இளம்பெண்களைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. புதிய நாட்டில் வளரும் இளம் தமிழ்ப்பெண், தன் தாயால் சொல்லப்படும் ஒழுக்க

கத்துக்கும் புதிய நாட்டில் தான் காணும் ஒழுக்கத்துக்கும் உள்ள இடைவெளியை உணர தமிழ் எழுத்துப் பயன்படவேண்டும். இதுதான் புதிய அகில உலகத் தமிழ்ப்பண்பு. இது குமுதம் பத்திரிகையிலோ, ஜெயராஜ் போடும் ஓவியங்களிலோ இல்லை என்பது என் தாழ்மையான எண்ணம். உங்களைப்பற்றிய, உங்கள் வாழ்க்கை, சரித்திரம் இவைகள் பற்றிய எந்தத் தகவலும் இல்லாமல் தமிழ்நாட்டு நடிகன் நடிகை பற்றிய தகவல்களால் நிரம்பியுள்ள குமுதம், ராணி, தேவி போன்ற குப்பைகள் இங்கு வருவதை ஏன் எதிர்ப்பதில்லை என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அரசியல்களத்தில் வெற்றிபெற கலாச்சாரக்களத்தில் நடக்கும் போராட்டமும் முக்கியம் என்பது உங்களுக்கு ஏன் விளங்கவில்லை? இந்தக் கலாச்சார போராட்டம்தான் அகில உலகத் தமிழ்ப்பண்பின் வளர்ச்சி முகம் கருகாமல் பாதுகாக்க நாம் செய்யவேண்டிய காரியம்.

■ இந்த அகில உலகத் தமிழ்ப்பண்பு என்பது தமிழிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறதா அல்லது வெளியிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறதா?

● உங்கள் கேள்வியை இப்படிப் புரிந்து கொள்கிறேன். இதுவரை 'அகில உலகம்' என்பது தமிழிலிருந்து ஆரம்பித்தது. அடிக்கடி "உலகிலேயே சிறந்த மொழி தமிழ்மொழி" என்பதுபோல பேசினாங்க இவங்க. இது நாமாக சிருஷ்டித்த உலகம். உண்மையான உலகமல்ல. இந்தமாதிரி "உலகிலேயே மூத்த மொழி" என்ற முழுக்கத்த முன்வச்சவங்களா பலர் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியில போனவங்க இல்ல. பக்கத்து மாநிலத்துக்குகூட போனவங்க இல்ல. இது நாம் நம் வசதிக்காக உருவாக்கின உலகம். இந்த உலகத்தில நம் மொழி உயர்ந்தது. நம் பண்பாடு உயர்ந்தது. அடிப்படையில் இது ஒரு கற்பனை. (கற்பனைக்கான சமூகக் காரணம் உண்டு; அது வேறு) ஆனா சமீப காலமா, ஈழத் தமிழர்கள் குடியேற ஆரம்பிச்ச பிறகுதான் உண்மையிலேயே உலகம்னா என்னன்னு தமிழ்க்கலாச்சாரம் அறிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த வகையில் தெற்காசியாவில் தமிழ்மொழி இந்தி போன்ற இந்தியப் பெரும்பான்மை மொழியைவிட உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. இதுதான் தமிழின் உண்மையான பெருமை. தமிழ்க் கூச்சல்போடும் தவளைக் கூச்சலல்ல உண்மையான பெருமை. இப்படி இப்படியே சிந்தித்து சமீபத்தில் உருவாக ஆரம்பித்திருக்கிற அகில உலக தமிழ்ப்பண்பை வரையறை செய்யணும்.

■ இந்த வரையறைக்கான ஒரு ஆரம்பம் இது. இதில் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ன பங்கு வகிக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா?

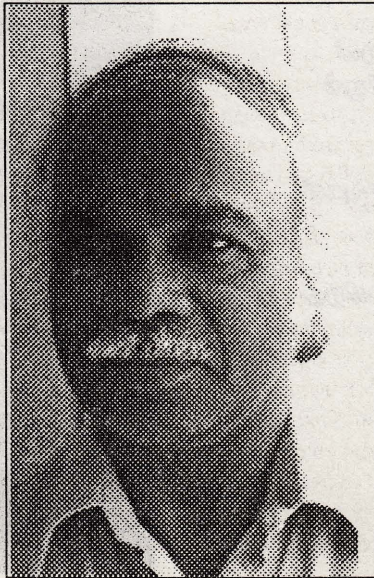
● இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. அகில உலக தமிழ்ப்பண்பு ஒன்று

புதிதாய் உருவாவதன் அடிப்படையீதுதான் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற செடி நடப்படுகிறது. புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றி பல கேள்விகளும் சிக்கல்களும் இன்னும் தீர்க்கப்படல்ல. நேற்று மனோகரன், ஷோபாசக்தி, சேனன், அசோக், வின்சென்ட் முதலிய பல இளம் நண்பர்களைப் பாரிஸில் பார்த்தேன். இந்த விஷயத்த அவங்க கேட்டாங்க. அப்பொ, இது சிக்கலான சிந்தனை என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பதை இதுவரை இல்லாத வியாக்கியானம் கொண்டதாய்த் தான் பார்க்கணும். 'புலத்தை விட்டுப் பெயர்ந்த' என்ற அர்த்தத்தைவிட 'பெயர்ந்த பிறகு வசிக்கிற' இடம் எது, அதன் பண்பாடு, மரபு எந்தளவு நமக்குள்ளே புகுகிறது என்பதுதான் இதில முக்கியம். எனவே தமிழ் தன்மை என்ற ஏதோ ஒன்றோட வருகிற ஒருவர் தமிழுக்குப் புறமான் இன்னொரு தன்மையோட எப்படியிணைகிறார் என்பது முக்கியமாகிறது. இந்தியத் தமிழர்களின் 'குண்டு சட்டியில் குதிரையோட்டும்' பார்வைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் ஒரு போக்கு இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் இருக்கிறது. இந்த அம்சம்தான் புலம்பெயர் இலக்கியத்திற்கு (2000 ஆண்டு வரலாறு கொண்ட தமிழிலக்கியத்தில்) இதுவரையில்லாத சரித்திர முக்கியத்தைக் கொடுக்கும். அதாவது தமிழிலக்கியத்தை ஒரே வீச்சில் ஒரு அனைத்துலக மரபிற்குத்தள்ளும் அபார செயல் இது. இந்த இலக்கியத்தில் போர்க்குணம் இருப்பதுபோலவே அவலம், பயம், குழப்பம், பேடித்தனம், தற்பெருமை, காமம், கற்பு எல்லாம் இருக்கும். ஈழஇலக்கியம் இதுவரை நடைபழகிய மரபு சார்ந்த எதார்த்தவாத புனைகதைநெறி இங்கே உடைபடும்; கைலாசபதி, சிவத்தம்பி மாதிரி இலக்கிய விமரிசனம் இங்கு பொருத்தமற்றதாகப்படும். நுஃமான், சிவசேகரம் பாணியும் கூட. இவைகள் பொருத்தமற்றவை என்றால் தூக்கிவீச நிஜமான 'புலம்பெயர் இலக்கியவாதி' தயங்கக்கூடாது.

உண்மையைச் சொல்வதென்றால் இந்த இலக்கிய விமர்சகர்களின் போதனைகளை முழுசாய் எந்தளவு துடைத்தெறிய புலம்பெயர் தமிழ் பழகிக்கொள்கிறதோ அந்தளவு அது தன்குறியைச் சென்றடையும்.

■ இப்படிப்பட்ட எழுத்துக்கள் புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டதா, யார் யார் எழுத்துக்களில் நீங்கள் சொல்லும் புலம்பெயர் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன?

● ஒரு சிலரிடம் இந்த அம்சங்கள் நிச்சயம் காணப்படுகின்றன. இது பற்றி சீரியலாக ஆராய ஆரம்பித்திருக்கிறேன். எனவே இப்போது கருத்துச் சொல்வது எனக்கு முடியாமல் உள்ளது. ஆனால் ஒன்று சொல்லமுடியும். புலம்பெயர் இலக்

கியம் நிஜமான வடிவம் பெறும்போது இதுவரை இல்லாத புதுநெறியைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அது காட்டும், புதுக்கவிதைமூலம் ஒரு புது சிந்தனா பிரபஞ்சம் தமிழிற்குச் சித்தித்ததுபோல. ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் - அரசியலிலும் இதுமுளைவிட ஆரம்பித்துள்ளதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன் - வெள்ளாளச் சொல்லாடல், மற்றும் தலித் பிரக்ஞைபற்றி பேச்சு தொடங்கியிருப்பது எனக்கு ஆரோக்கியமான விஷயமா படுகு. இதுல உள்ள ஆபத்து இந்தியத் தமிழர்களை இந்த விஷயத்தில் நீங்கள் காப்பி அடிக்கத் தேவையில்லை. அதாவது இந்தியச் சிறுபத்திரிகை புத்திஜீவிகள் பேசும் வெள்ளாளர்கள், தலித், பிராமணர் என்ற சாதி அடையாளம், அது போல் பெண்விடுதலைப் பிரச்சனைகள் உங்கள்

குழலில் கொஞ்சமாவது வேற என்பதைக் கவனித்து உங்கள் சொல்லாடல்களை நீங்க கட்டணும். அப்போது இதன் வழியாகவும் நீங்கள் போய் தஞ்சம் புகுந்துள்ள அந்தக் கலாச்சாரங்களில் இருந்து பெறும் உரத்தின் வழியாகவும் புலம்பெயர் இலக்கியம் வீரயம் பெற்று எழும்பும். தொடர்ந்து கடந்த முப்பது ஆண்டுகால தமிழக, ஈழ எழுத்துக்களைக் கவனிப்பவன் என்ற அடிப்படையில் இது முன்வைக்கிறன். மற்றபடி உங்களுடைய 'செவ்வியல்' மரபின் பிரதிநிதிகளான மேலே சொன்ன அறிஞர்களையும் விமர்சகர்களையும் நீங்க இங்கு புறக்கணிப்பது உங்களுக்கு ஒரு சுதந்திர உணர்வைத் தரும் என்று கருதுகிறேன்.

(தொடரும்)

மாறாக

பிணைக்கப்பட்ட
உறவுமுறைகளிலிருந்து
கட்டவீழ்த்துக் கொள்கின்றேன் -
வாழ்வுகுறித்த அக்கறையோ
அதன் பிரக்ஞையையோ கூட
ஒதுக்கி வைத்தாயிற்று -
மறுபக்க ஒப்பிட்டுத்தன்மையிலிருந்தும்
விலகியாயிற்று -
உறுப்புகள் உட்பட
யாவற்றையும்
நினைவில் மழித்து
நாட்களாயிற்று -
சன்னம் சன்னமாக
நினைவிலிருந்த பெயரை
அகற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன் -
உருவத்தைத் தொலைப்பதிலும்
உள்ளுருவம்
பிரயத்தனமெடுக்கிறது -
இவைகளின் தொடர்வசைவுகள்
காற்றினிடையோடி மிதந்த
புள்ளிகளுக்குள்
அமரனுஷ்யம் காண விழைகிறது -

சற்று முன் தெரிந்த
கண்களை
மூடி அடைகாத்தும்
திரும்பவும் விரிகிறது
மாறாக... என்னுருவே.

முத்தகனி

முன்னரே
கூண்டுப்பறவை நீ -
வெளிவந்து
எங்களோடு கொக்கரிக்க
கற்றுக் கொண்டாய் -
உன் சித்திரங்கள்
விசித்திரம் படிந்திருப்பவை -
தடவப்படும் வர்ணங்கள்
சித்திரத்தின் நேரெதிர்த்
குணம் உடையவை...
எனினும்...
அர்த்தம் பிறிதொரு தளத்தில்
தொனித்திடாமலில்லை -
கால் கொலுசோ
ஜிமிக்கிகளோ வந்ததில்லை
உன் சித்திரங்களில் -
அனேகமாய் உண்டு
தினுசு தினுசான யோனிகள் -
தீருமணம் அழைதல் தந்ததும்
அடக்கமானாய்
யோனித் தீயில்
மீளவும் செத்துப் பிறக்க.

முத்தகனி

முத்தகனி

அகிரா குரோசவா (AKIRA KUROSAWA): கூர்க்குத்தல் ஆழ்ந்த சூரியன்

தி. உமாகாந்தன்

சர்வதேசத் திரைப்பட உலகின் பிதாமகன் என வர்ணிக்கப்படும் ஐப்பானியத் திரைப்பட இயக்குனரான அகிரா குரோசவா, கடந்த வருடம் செப்டெம்பர் மாதம் ஏழாந்திகதி தமது எண்பத்தியெட்டாவது வயதில் காலமாகிய போது பிரெஞ்சுத் தினசரியாகிய LIBERATION 'சூரியன் தூக்கத்தைத் தழுவியது' என்று தலைப்புச் செய்தி வெளியிட்டது. LIBERATION வெளியிட்ட இந்தத் தலைப்பு அகிரோ குரோசவாவைப் பொறுத்தவரை வெகு பொருத்தமானதுதான். ஏனெனில் சர்வதேசத் திரைப்படவுலக வரலாற்றில் அகிரா குரோசவா ஒரு சூரியன்தான். இந்தச் சூரியனின் உதயம்தான் ஹொலிவுட்டின் கவனத்தை ஆசியாவை நோக்கித் திருப்பியது. இன்றைய இளைய, புதிய தலைமுறைக்கு அகிரா குரோசவாவின் படைப்புகளுடன் பெரிய அளவில் பரிச்சயம் இல்லாதபோதும் இன்றைய திரைப்படங்களுக்குக்கூட அவரது படைப்புக்களே பாடமாக இருக்கின்றன.

ஒரு திரைப்படத்தின் உருவாக்கம் என்பதில் அகிரா குரோசவா ஒரு ஓவியனின் பார்வையையும், இயக்கத்தில் ஒரு நடனக்காரரின் மென்மையையும், மனிதாபிமானி ஒருவரின் மனித நேயத்தையும் கொண்ட ஒரு சிறந்த படைப்பாளி. இதன் காரணமாகத்தான் இவரது படைப்புகள் சர்வதேச கவனத்தை மாத்திரமல்ல, சர்வதேச விருதுகளையும் பெற்றன. இவர் வகுலையோ அல்லது விருதுகளையோ எதிர்நோக்கித் தமது திரைப்படங்களைத் உருவாக்கவில்லை. தாம் உருவாக்கிய ஒவ்வொரு திரைப்படமும் தமக்கு பூரண திருப்தி அளிக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்த்தார். அதன் காரணமாகத்தான், அந்த ஆத்மதிருப்தி மற்றவர்களையும் திருப்தியடைய வைத்து, இவரது திரைப்படங்களுக்கு சர்வதேச விருதுகளைக் குவித்தது. 1943ம் ஆண்டு அகிரோ குரோசவாவின் 'SANSHIRO SUGATA' ஐப்பானிய சினிமாவுலகின் உயர்விருதான யூடோ பரிசைப் பெற்றது. இதே விருது 1945ம் ஆண்டு இதே திரைப்படத்தின் தொடராக வந்த 'SAN SHIRO SUGATA II' அல்லது 'ZOKU SUGATA SANSHIRO' எனும் திரைப்படத்திற்குக் கிடைத்தது. 1951ம் ஆண்டு வெளிவந்த 'RASHOMON' ஹொலிவுட்டின் கவனத்தை ஆசியாவை நோக்கித் திருப்பியது. அது மட்டுமன்றி வெளிநகரில் நடைபெறும் சர்வதேசத் திரைப்படவிழாவின் உயர் பரிசாகிய தங்கச்சிங்க விருதை குரோசவாவிற்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது. 1954ம் ஆண்டில் வெளியாகிய 'SHICHININ NO SAMURAI' (ஏழு சமுராய்கள்) திரைப்படம் சர்வதேச திரைப்பட உலகின் விழிகளை விரியவைத்து வியக்க வைத்தது. சினி

மாவுலகத் தொழில்நுட்பத்தில் புதுச்சாதனை படைத்தது. 1970ம் ஆண்டில் வெளியாகிய 'DODES'KADEN' குரோசவாவின் முதல் வண்ணப்படம். 1975ம் ஆண்டு வெளியாகிய குரோசவாவின் அற்புதப் படைப்பாகிய 'DERSOU OUZALA' ஓஸ்காரின் சிறந்த வெளிநாட்டுத் திரைப்படத்திற்கான விருதைப் பெற்றது. ஒரு வேட்டைக்காரனுக்கும் ஒரு இராணுவ அதிகாரிக்கும் இடையில் எழும் நட்பைச் சித்தரித்த அற்புதமான திரைப்படம் இது. மனித நேயத்தைப் பிரதிபலிப்பதிலும், உயர் திரைப்பட தொழில் நுட்பத்திலும் இந்தத் திரைப்படம் இன்னமும் நெஞ்சையும் கண்ணையும் விட்டகலமறுக்கிறது. இந்தத் திரைப்படத்தைப் பார்த்து தூக்கம் தொலைத்த இரவுகள் பல. இதனைத் தொடர்ந்து வெளியாகிய 'KAGHEMUSHA' பிரான் சின் கேன் நகரில் நடைபெற்று வரும் சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவின் உயர்விருதாகிய தங்கத் தாமரை விருதை 1980ம் ஆண்டு பெற்றது. இவை தவிர குரோசவா 1944ம் ஆண்டில் 'CHIBAN UTSUKU SHIKU'வையும் 1946ம் ஆண்டில் 'WAGA SEISHUM NI KUINASHI'யினையும் 1947இல் 'TORA NO O FUMU OTOK OTACHI'இனையும் 'ASU O TSUKURU HITO-BITO'வையும் 'SUBARASHIKI NICHIOYBI'யினையும் வெளியிட்டார். 1949ம் ஆண்டு குரோசவா திரையுலகுக்கு அளித்தது 'SHIZUKANARU KETTO' திரைப்படத்தினை. 1950இலே 'SHUBUN'இனைத் திரையுலகுக்குக் கொடுத்த குரோசவா 1951இல் 'VOIDORE TEWSHI'யினையும்

'HAKUCHI'யையும் கொடுத்தார். 1952இல் 'KIRU', 1955இல் 'KIMONO NO KIROKU', 1957ல் 'KUMONOSUJO' 1958இல் 'KAKUSHI TORIDE NO SAN AKUNIN' ஆகியவை அகிரோ குரோசவாவின் படைப்புகள். 1957இல் குரோசவா திரையுலகிற்கு அளித்தது 'DONZOKO', 1960இல் 'WARUI YATSU HODO YOKU NEMURU', 1961இல் 'YOJIMBO', 1962இல் 'TSUBAKI SANJURO', 1963இல் 'TENGOKU TO JIGOKU', 1964இல் 'AKAHIGE', 1985இல் 'RAN', 1990இல் 'DREAMS' என நன்றம், குரோசவாவின் திரைப்படப்

பட்டியல் 1993இல் வெளியாகிய 'MADADAYO'வுடன் ஓய்ந்தது. இதில் 1991இல் வெளியாகிய 'RHAP-SHODIE IN AUGUST' உம் அடங்கும்.

ஜப்பானியத் திரைப்படங்களுக்கு சர்வதேச அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த அகிரோ குரோசவா சர்வதேச திரையுலக வரலாற்றில் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய மிகத்திறமையான சினிமா இயக்குனர்களில் ஒருவராவார். ஒரு இராணுவ பயிற்சிக்கூடத்தின் விளையாட்டுப் பயிற்சியாளரின் மகனான குரோசவாவிற்கு ஓவியராகும் கனவே இருந்தது. அந்தக் கனவு தோல்வியடைந்ததாலேயே அவரின் சினிமாவுலகப் பிரவேசம் நடந்தது. காகிதத்தில் ஓவியம்

வரைய விரும்பியவர் செலுலாய்டில் ஓவியம் வரையத் தொடங்கினார். இதன் காரணமாக சர்வதேச திரைப்பட உலகம் ஒரு சிறந்த இயக்குனரைப் பெற்றது. கடந்த இரு தலைமுறைகளின் சிறந்த பல இயக்குனர்கள் குரோசவாவின் பாதிப்பு தமது படைப்புகளில் இருப்பதைப் பகிரங்கமாகவே ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். குரோசவாவின் படைப்பான 'ரஹோமொன்' 1951ம் ஆண்டு மேற்கத்தைய சினிமாவுலகின் கதவைத் தட்டியபோது மேற்குலகுக்கு ஜப்பானிய சினிமாபற்றிய சிறிய அறிவே இருந்தது. ஆனால் ஒரு இரவில் அனைத்துமே மாறியது. ஒரு காதலன், ஒரு பெண், கொல்லப்பட்ட அவளது கண் வன், ஒரு மரம்வெட்டி இவர்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு ஒரு பாலியல் வல்லுறவையும் கொலையையும் கருப்பொருளாக்கி, மனமுரண்பாட்டு அடித்தளத்தில் படைக்கப்பெற்ற 'ரஹோமொன்' திரைப்படம் மனிதர்களின் பொய்மையைத்

தோலுரித்துக் காட்டிய அதே நேரத்தில் மனிதவுணர்வுகளின் முரண்பாடுகளையும் நுண்ணியமாக வெளிப்படுத்தியது. திரைப்படம் ஒன்றை இயக்குவது தொடர்பான குரோசவாவின் கணிப்பு மிகத் துல்லியமானது. ஜப்பானிய அடித்தளத்துடன் மேற்கத்திய பாணி நடிப்புமுறைகளையும், கதை சொல்லும் நுட்பத்தினையும் குரோசவா கலந்தது இரு உலகங்களையும் இணைத்தது. அது மாத்திரமன்றி ஜப்பானிய ரசிகர்களின் ரசனையையும் முன்

நேற்றியது. குரோசவா இயக்கிய 'ஏழு சமுராய்' களும் 'இக் குரு'வும் 'ஜொஜிம்போ'வும் சர்வதேச சினிமாவுலகினால் மறக்கமுடியாத இடங்களைப் பெற்ற திரைப்படங்கள். இந்தப் பெருமைகளுக்கான காரணம் ஒரேயொரு விடயம்தான் என ஜப்பானியத் திரைப்படங்கள் குறித்த ஆய்வாளரான DONALD RICHI என்பவரிடம் குரோசவா கூறியுள்ளார். அவர் கூறியது என்னவென்றால், எந்தத் திரைப்படத்தையும் உருவாக்குவதற்கு முதல் என்னிடத்திலே எப்போதும் ஒரே கேள்வியே எழுகின்றது. 'எதற்காக மக்கள் சந்தோஷமாகவும் ஒன்றாகவும் இருக்க முடியாது?' இந்தக் கேள்வியின் அடிப்படையிலேயே

ஒரு திரைப்படத்தின் உருவாக்கம் என்பதில் அகிரோ குரோசவா ஒரு ஓவியனின் பார்வையையும், இயக்கத்தில் ஒரு நடனக்காரரின் மென்மையையும், மனிதாபிமானி ஒருவரின் மனித நேயத்தையும் கொண்ட ஒரு சிறந்த படைப்பாளி.

நான் திரைப் படங்களை உருவாக்குகிறேன் என்கிறார்.

ஜப்பானிய பாரம்பரியக் கதைகள் மேற்குலக இலக்கியங்கள் மற்றும் அமெரிக்கப்பாணி தொடர்பாக, குரோசவா கொண்ட ஆர்வம் அவருடைய கற்பனைகளுக்கு வளமான களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. ஜப்பானிய சினிமாவின் தலைமகன் அவரே. 'ஜடாய்-ஜெகோ', 'ஜெண்டாய்-ஜெக்காய்' போன்ற திரைப்படங்கள் (ஜப்பானிய ரசிகர்களிடையே பரபரப்பு அலைகளைப் பரவவிட்டு ஜப்பானிய சினிமாவில் வரலாறு படைத்தன. ஜப்பானிய சினிமாவை நாடகத்தன்மையிலிருந்து விலக்கி, யதார்த்தம் நிறைந்த நிஜ வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புகளாக மாற்றிய பெருமையும் குரோசவாவையே சேரும். ஒரு திறமையான ஓவியன் தனது ஓவியங்களில் வண்ணங்களையும், வரிகளையும் அமைக்கும் போது எத்துணை சிரத்தையுடன் கவனம் செலுத்துவானோ அத்தகைய சிரத்தையினை குரோசவா தமது திரைப்

படங்களில் காட்டியதை அவரது திரைப்படங்களின் ஒவ்வொரு காட்சியுமே பிரதிபலித்துள்ளன. ஜப்பானியச் சினிமாவை குரோசவா நவீனமயப்படுத்தியபோதும் ஜப்பானியச் சினிமா விமர்சகர்களால் அவருக்குச் சரியான மதிப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அவருடையபடைப்புக்கள் அளவுக்கதிகமான வகையில் மேற்குலகத் தன்மை வாய்ந்தவை என விமர்சிக்கப்பட்டார். இந்த விமர்சனம் குறித்துக் குரோசவா கருத்துக்

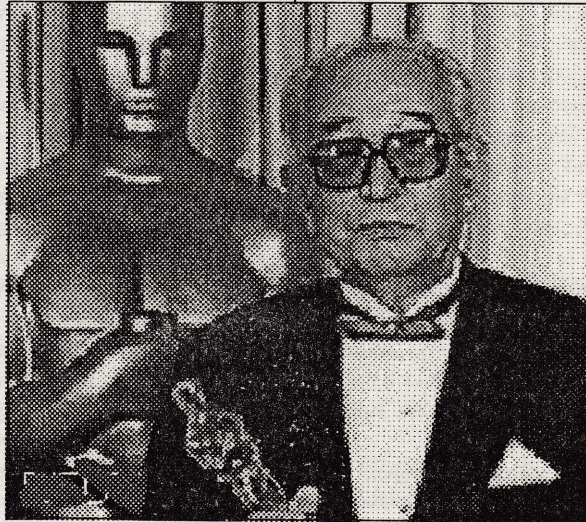
கூறுகையில் 'நான் ஜப்பானிய அரும்பொருட்களையும், பிரெஞ்சுப் புராதன கலைப்பொருட்களையும், டச்சுக் கண்ணாடி அரும்பொருட்களையும் சேர்க்கிறேன். இதில் எனக்கு வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. இப்பொருட்களைச் சேர்ப்பதில் நான் ஒரே விதமான ஈடுபாட்டுடனே உள்ளேன். என்னுடைய மனதில் ஜப்பானியர்களும், மேற்குலகினரும் எந்தவிதமான பேதங்களும் பிளவுகளும் இன்றி அருகருகாக அன்பாக வாழ்கிறார்கள். அதனையே நான் எனதுபடைப்புகளில் பிரதிபலிக்கிறேன்' என்கிறார்.

தனது திரைப்படங்களின் ஒவ்வொரு மைக்கிரோ மில்லிமீற்றருமே சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்பதில் குரோசவா காட்டும் கவனம் அதீதமானது. இது குறித்து ஏராளமான கதைகளும் உண்டு. ஒரு தடவை மிகப்பெரும் செலவில் அமைக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான அரங்கொன்றை மீள அமைத்து, எடுக்கப்பட்ட காட்சியை மீள்படமாக்கினார் குரோசவா. காரணம் முதலில் எடுக்கப்பட்ட காட்சியைப் பார்த்

தபோது காட்சி எடுக்கப்பட்ட அரங்கில் ஒரு சிறு ஆணியின் தலைப்பகுதி சற்று வெளியே தள்ளியிருப்பது குரோசவாவின் கண்ணுக்குப் பட்டுவிட்டது. இது போலவே 'THRONE OF BLOOD' படப்பிடிப்பின்போது எடுக்கப்படும் காட்சி இயல்பாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இறுதிக்காட்சியின் போது அப்படத்தின் கதாநாயகனான TOSHIRO MIFUNE ஜபாதுகாப்புக் கவசம் அணிந்து நடிக்கும்படி வற்புறுத்தினார். காரணம் அக்காட்சி எடுக்கப்பட்டபோது MIFUNE ஜநோக்கி எய்யப்பட்ட அம்புகள் நிஜமானவை என்பதனால்.

படப்பிடிப்புகளின்போது குரோசவா மிகவும் உற்சாகமாகவே இருப்பார். தனது தொழில்நுட்பங்களைத் தாமே உருவாக்கி முன்னேற்றிக் கொள்வார். ஒவ்வொருநாளும் படப்பிடித்த காட்சிகளை அன்றன்று இரவே தொகுத்து விடுவது குரோசவாவின் சிறப்பம்சம். அதனால் அவரது படங்கள் இறுதிக்காட்சிகளின் படப் பிடிப்பு முடிவடைந்த சிலமணி

நேரத்துக்குள்ளாகவே பார்வைக்குத் தயாராகி விடும். ஒரு திரைப்படம் எடுக்கமுன்னர் அத்திரைப்படத்தின் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரையிலான அனைத்துக் காட்சிகளையும் வடிவமைத்த பின்னர்தான் (சில வேளைகளில் இவ்வடிவமைப்புக்கே பல வாரங்கள் எடுக்கும்) குரோசவா படப்பிடிப்பை ஆரம்பிப்பார். தனது திரைப்படங்களில் குரோசவா மூன்று கமராக்களைப் பயன்படுத்துவார். இது பற்றிக் குரோசவா இப்படிக் கூறுகிறார், 'மூன்று

கமராக்களும் முக்கிய இடங்களில் நிலை கொள்ளும். முதலாவது கமராவை ஒரு சாதாரண இடத்தில் வைத்துப் படம் எடுக்கிறேன். இரண்டாவது கமரா விரைவான மற்றும் முக்கியமான காட்சிகளைப் படமாக்கப் பயன்படுகிறது. மூன்றாவது கமரா ஒரு கெரில்லா அணியையே போல அதிரடிக்காட்சிகளைப் படமாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது' என்கிறார்.

குரோசவா தனது தொழில்நுட்பக்குழுவினருடன் மிகவும் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டுடன் இருப்பார். ஆனால் நடிக்க, நடிக்கையருடன் மிகுந்த பொறுமையுடனும் நட்புடனும் நடந்து கொள்வார். தனது இத்தகைய அணுகுமுறைக்கான காரணத்தை குரோசவா இப்படிக் கூறுகிறார், 'நடிக்க, நடிக்கையருக்கும் இயக்குநருக்குமிடையிலான உறவு, நேசம் நிறைந்ததாகப் புரிந்துணர்வு கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு இயக்குநர் நடிக்கத் தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும். நடிக்க நடிக்க

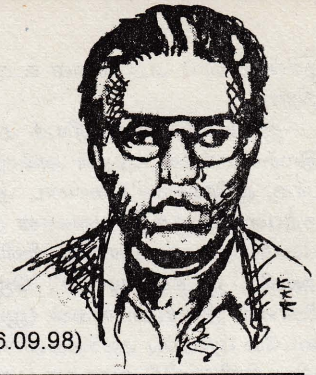

யருக்கு காட்சிகளை நடித்துக் காட்டும் இயக்குநர் களால் அந்த நடிக, நடிகையரிடம் இருந்த சிறப்பான நடிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதன் காரணமாகவே வெளிப்புறப் படப்பிடிப்புகளின்போது நாணும் எனது நடிக, நடிகைகளும் ஒன்றாகவே உணவருந்துகிறோம். ஒரே தன்மையான அறைகளிலேயே தூங்குகிறோம். அடிக்கடி கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபடுகிறோம். சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஒரு திரைப்படத்துக்கான இயக்கத்தை நான் இங்கிருந்துதான் ஆரம்பிக்கிறேன்' என்கிறார். குரோசுவாவின் இந்த அணுகுமுறை அவருக்கு நடிக, நடிகையரிடையே நல்ல மதிப்பைக் கொடுத்தது. 1957இல் வெளியான குரோசுவாவின் திரைப்படமான 'KUMONOSUJO' விலும் 1960இல் வெளியான 'WARUI YATSU HODO YOKU NEMU RU' விலும் நடித்த KYOKO KAGAWA எனும் நடிகை இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார். 'குரோசுவாவின் குழவி னருடன் பணிபுரியும்போது மட்டுமே நான் ஒரு நடிகை என்ற பூரண திருப்தியை அடைகிறேன். அது மட்டுமல்ல காட்சிகளைப் படமாக்கியபின் குரோசுவாவின் முகத்தில் திருப்தி தென்பட்ட பின்னர்தான் என்னால் ஆசுவாசமடைய முடிகிறது' என்கிறார். இதுபோலவேதான் குரோசுவாவின் ஆஸ்தான நடிகரான MIFUNE உம் குரோசுவாவின் ஆஸ்தான நடிகர் என்று இவரை இங்கு குறிப்பிடும்போதும் 1948ம் ஆண்டிலிருந்து 1965ம் ஆண்டுவரை குரோசுவா இயக்கிய 17 திரைப்படங்களில் ஒன்றில் மட்டுமே MIFUNE நடித்துள்ளார். ஆனால் 1964ம் ஆண்டு 'AKAHIGE' (RED BEARD) எனும் திரைப்படம் எடுக்கும்போது இவ்விருவருக்குமிடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடு, இவ்விருவரின் நட்பையும் பிரித்தது. இதன்பின் MIFUNE, குரோசுவாவின் எந்தத் திரைப்படத்திலும் நடிக்கவில்லை. MIFUNE 1997ம் ஆண்டு இறந்தார்.

குரோசுவாவின் வாழ்வும் அவரது திரைப்படங்களைப்போலவே பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளின் கலவையாகவே இருந்தது. சர்வதேசத் திரையுலகம் தமது சாதனைகளைக் கௌரவித்த போதும், ஐப்பானிய சினிமாவில் தமக்குரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை எனும் உறுத்தல் குரோசுவாவிற்கு எப்போதும் இருந்தது. அது மட்டுமல்ல, 1970ம் ஆண்டில் 'DODESIKADEN' திரைப்படம் வெளியிடுவது குறித்து ஏற்பட்ட பணப் பிரச்சனை குரோசுவாவிற்கு பெரும் மனவேதனையை ஏற்படுத்தி அவரை 1971ம் ஆண்டு தம் கொலை முயற்சிக்குத் தள்ளியது. ஆனால் அதிலிருந்து மீண்டு எழுந்து, மீண்டும் சிறந்த திரைப்படங்களைக் குரோசுவா தந்தார்..

குரோசுவா பற்றி ஹொலிவுட்டின் பிரபல இயக்குநர் STEVEN SPIELBERG இப்படிக் கூறுகிறார், 'செலுலாய்டில் ஓவியம் வரைந்த ஓர் அற்புத கலைஞன் குரோசுவா. தத்ருபமான காட்சியமைப்புகளின் ஓட்டுமொத்தச் சொந்தக்காரரான குரோசுவா, சினிமாவுலகின் ஷேக்ஸ்பியர்' என்கிறார். இதைவிட இந்தச் சினிமாவுலகச் சூரியனின் சிறப்பை வேறு எப்படிக்கூறுவது...? □

அஞ்சலி

கோ. கேசவன்

(05.10.1946 - 16.09.98)

கைலாசபதியை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு தன் அறிவுலக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முயன்ற திரு. கேசவன் அவர்கள் இருபதாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆய்வுலகில் மிகத் தீவிரமாக இயங்கியவர். அவருடைய ஆய்வு நூல்கள் தீவிர இடதுசாரி இயக்கங்களோடு பிணைந்தவை. மொத்தம் 32 நூல்கள். இரண்டு தலைமுறை இடதுசாரி ஆர்வலர்களின் அறிவுலகோடு உறவு கொண்டிருக்கிறார்.

"மண்ணும் மனித உறவுகளும்", "இந்தியத் தேசியத்தின் தோற்றம்", "பொது உடைமை இயக்கமும் சிங்காரவேலரும்", "சமயரியாதை இயக்கமும் பொது உடைமையும்" போன்றவை. தேசியப்பற்றியும் பொதுவுடைமைப்பற்றியும் தொடர்ச்சியாக எழுதிய அவர் "கதைப்பாடல்களும் சமூகமும்", "நாட்டுப்புறவியல் - ஒரு விளக்கம்", "பூராணம் சார் கதைப்பாடல்களில் ஆண்-பெண் உறவுநிலை" என நாட்டார் வழக்காறுகளை ஆராய்வதில் வர்க்கப் பார்வையைக் கொண்டு வந்தவர்.

"சோசலிசக் கருத்துக்களும் பாரதியும்", "பாரதியும் அரசியலும்" மற்றும் "Bharathi and Imperialism : A Documentation" என பாரதி ஆய்வுக்கும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர்.

"இலக்கிய விமர்சனம் ஒரு மார்க்சியப் பார்வை", "மார்க்ஸிய திறனாய்வுச் சிக்கல்கள்" போன்ற கோட்பாட்டு முறையிலான திறனாய்வுக் கொள்கை விளக்க நூல்களும் எழுதினார். ம.தி.மு.க. தோற்றத்தைக் காரணமிட்டு "திராவிட இயக்கத்தில் பிளவுகள்" நூலை எழுதினார். ம.க.இ.க.வின் திருவரங்கக் கோவில் கருவறை நுழைவுப் போராட்டப் பின்னணியில் "கோயில் நுழைவுப் போராட்டங்கள்" எழுதினார். சமகால தமிழ்ச் சமூகம் தொடர்பான பல விடயங்களைத் தொட்டுச் சென்றவர். கடுமையான உழைப்புக்கு அஞ்சாதவர். தமிழ்சமூகத்தின் அறிவுத் தேவையை மிகவேகமாக நிறைவுசெய்ய இறுதிவரை முயன்றவர். தான் எழுதுவது மட்டுமல்லாமல் பிற மொழிகளில் இருந்து தேடி, தமிழுக்குத் தருபவர்.

இன்னும் பலகாலம் இருந்து மேலும் பணியாற்றியிருக்க வேண்டியவர். எனினும், என்றும் தமிழியல் வளர்ச்சிக்கு உரமாவார்.

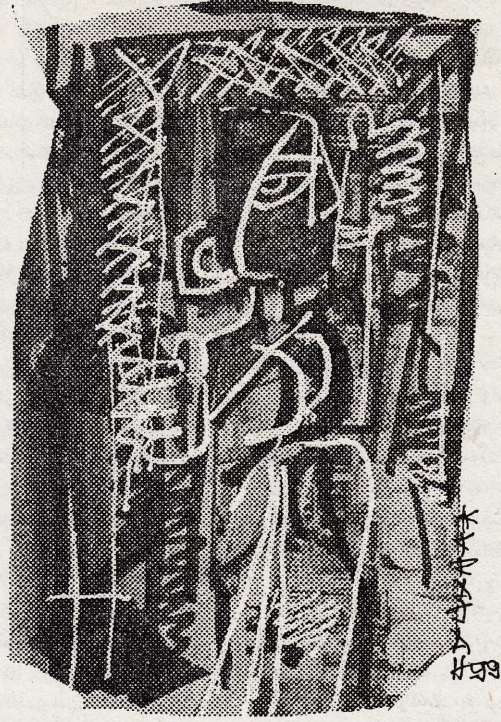

முடிசுரஸ்

அத்தனை நேரமும் சிரிப்பலைகளின் அதிர்வில் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்த அந்த வரவேற்பறைக்குள், திடீரென்று வந்து கவிந்த மௌனத்தைத் தாங்க முடியாததுபோல, எட்டிப் பார்த்து மூன்று முறை கூவிச்சென்றது. அந்தக் குக்கூக் கடிசுகாரத்துள் இருந்த சேவல்.

மதனால் கேட்கப்பட்ட கேள்வியின் கனம் தாங்காதவளாக சோபாவிற்குள் தலை புதைத்துக் கண்முடியிருந்த மைதிலி திடுக்கிட்டெழுந்தாள். பதிவை எதிர்பார்த்துத் தன்னையே பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருக்கும் மதனை எதிர்கொள்ளத் திராணியின்றி, “ஐயய்யோ மூன்று மணியாச்சுதா? கண்ணை முடியதில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை. நீங்கள் வெளிக்கீடேலையா அருணைக் கூப்பிட?” என்றபடி எழுந்து பரபரப்புடன் தன் கைப்பையை எடுத்துக்கொண்டு புறப்படத் தயாரானாள்.

தான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் கூறாது கதையைத் திசை திருப்பும் அவள் நிலைமை புரிந்திருந்தும், ஒரு முடிவுமின்றி நீண்டு செல்லும் தங்கள் உறவு சமூகத்தினாற் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு விடக்கூடாதே என்னும் ஆதங்கத்துடன், “என்ன மைதிலி எவ்வளவு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறீன். ஒரு பதிலும் சொல்லாமல் சமாளிக்கிறீர்? நீர் சமூகத்திற்கோ உம் குடும்பத்திற்கோ பயப்படுகிற ஆள் இல்லை. பிறகு எதைப் பற்றி உள்ளுக்குள்ளை குமையுறீர். எனக்கும் சொல்லுமன் ஏலுமானால் என்னால் அதுக்கு ஒரு தீர்வு சொல்லமுடியுமா என்று பாரக்கிறீன்.”

அனுசரணையுடன் எந்தவித விகல்பமுமின்றி கேள்விகேட்கும் மதனைப் பார்க்க அவளுக்குப் பாவமாக இருந்தது. தன் எண்ண ஓட்டங்களை வெளிப்படையாகச் சொன்னால் அவன் எத்தனை அதிர்வுக்குள்ளாவான் என்பது புரிய மௌனித்து நின்றான் அவள்.

செந்த-புலா

“அன்பனே, எனக்கு சமூகமும் எதிரியில்லை. குடும்பமும் எதிரியில்லை. என் மனமே என்னைத் துன்புறுத்துகின்றது. எனக்கு மீசையிலும் ஆசை கூழிலும் ஆசை. இது சாத்தியமா? ஆனாலும் எனக்கு இரண்டும் வேண்டும். வழிதான் தெரியவில்லை.”

தன்னுள் ஓடும் முரணான எண்ணங்களை அவன் புரிந்துகொண்டு விடப்போகிறான் என்னும் பதட்டத்துடன்,

“எனக்கென்னவோ முடிவெடுக்க ஒருவித பயமாயிருக்குது. மதன் நடந்ததென்னவோ நடந்து முடிஞ்சது. கெட்ட கனவு மாதிரி நினைச்சு எல்லாத்தையும் மறந்திட்டு ஒரு

இளம்பெண்ணை ஊரிலிருந்து sponser பண்ணிக் கலியாணம் செய்யுங்கோ. நான் இப்பிடயே உங்கடை வாழ்க்கையிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுறன்.” தொடர்ந்தவளை மேலே பேசவிடாது தடுத்தான் மதன்.

“எனக்கு என்ன செய்தால் நல்லதென்று நீர் ஐடியா சொல்லித் தரத்தேவையில்லை. தேவையென்று நினைத்திருந்தால் அதை நான் எப்பவோ செய்திருப்பன்தானே. பொம்பிளையே தேவையில்லை என்று இருந்த என்னிடம் வலிய வந்து அன்பு காட்டிவிட்டு போகப் போற தாகச் சொல்லுறீர். தொடங்கும் போது பின்விளைவை யோசிக்கத் தெரியவில்லையா?”

தரிசாகக் கிடந்த தன் வாழ்வில் செடியாகப் படர்ந்தவள் ஏன் பட்டும் படாமலும் விலகி நிற்கின்றாள் என்பது புரியாதவனாகக் குழம்பி நின்றான்.

“சரி, சரி மூன்றே காலாச்சு. அருணைஎடுக்கப்போற நேரமாச்சு. அருணுக்கு தூள் குறைவாப்போட்டு கறி எடுத்து வைச்சனீர்தானே?” என்றவன் “சரி, சரி கண்டபடி மனதை அலட்டிக் கொள்ளாமல் போய் நெஸ்ந்

எடும். நாளைக்கு நான் உம்மையிக்கு அப் பண்ண வாரன் வெளியாலை போய்ச் சாப்பிடுவம் என்ன?" என்றபடி கார்ச்சாவியை எடுத்துக்கொண்டு அவசர அவசரமாக வெளியேறினான்.

அருணாக்குரிய சாப்பாட்டை அவன் பிளேற்றில் போட்டு முடிவைத் தவள், மற்ற உணவுப்பதார்த்தங்களை எடுத்து பிரிஜ் இற்குள் வைத்துவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

காரில் ஏறியபோது தாயார் இந்த வார குறோசரி செய்யவில்லை என்று கூறியது ஞாபகம் வர அருகில் இருந்த மோல் ஒன்றின் முன்னால் காரை நிறுத்தி விட்டுச் சென்று பொருட்களை வாங்கி வந்தான்.

காரை ஸ்ராட் பண்ணிய போது முன்னால் இருந்த ஒரு புத்தகக்கடை அவள் கண்ணிற் பட்டது. சட்டென்று தன் குழந்தைகள் சில கதைப்புத்தகங்கள் வாங்கித் தரும்படி ஒரு வாரமாக நச்சரிப்பது ஞாபகம் வர இறங்கிச் சென்று அவர்கள் கேட்டிருந்த புத்தகங்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்தான்.

பின் சீட்டில் எட்டிப் புத்தகங்களைப் போட்டபோது நிவேதாவுக்காக வாங்கிய புத்தகத்தின் அட்டைப்படம் கண்ணிற் பட புன் சிரிப்புடன் அதை எடுத்துப் பார்த்தான். பேபி சிற்றேர்ஸ்கிளப் எனும் வரிசையில் அக்கதைப் புத்தகம், ஆரம்ப வயசுச் சின்னப் பெண்களுக்கான பள்ளிப் பருவக் காதல்கதைகள் கொண்டது. அட்டையில் இளம்பயணமும் பெண்ணும் காதல் பார்வை பாரத்துக்கொண்டு நின்றனர் பதினொரு வயது மகளின் முதிர்ச்சியை நினைத்து மனதுள் சிரித்துக்கொண்டான். அந்த வயதில், ஊரில் தான் எட்டுக்கோடு விளையாடியதையும், தையல்பெட்டிக்குள் பட்டுத்துணி சேகரித்து, பாவைக்கு உடை தைத்துத் திரிந்ததையும், பொறுப்பில்லாத் தனத்துக்கு அம்மா அடிக்கடி பேசுவதையும் எண்ணிப் பார்த்தான். இந்த நாட்டில் இளம் வயதிலேயே சிறுவர்கள் பொறுப்புணர்வுடனும்

தாங்களே முடிவெடுக்கும் ஆற்றலுடனும் சுதந்திர மனப்பான்மையுடன் குட்டி மனிதர்களாக உருவாக்கப்படுகிறார்கள் என்று எண்ணி பெருமிதமடைந்தான்.

குழந்தைகளை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்திவிடும் ஆர்வத்துடன் காரை வேகமாகச் செலுத்திய வளுக்கு, மதனுடனான சம்பாஷணை ஞாபகத்தில் வர வயிற்றில் அமிலம் சுரந்தது. வயதான தன் தாய் தந்தையருடனும் தன் இரு குழந்தைகளுடனும் மதனையும் அருணையும் தன் வீட்டில் வாழ்வதாகக் கற்பனை செய்து பார்க்கமுடியவில்லை அவளால்.

"அப்படியானால் எந்த நினைவுடன் மதனுடனான தொடர்பை ஏற்படுத்தினேன்?" பின்விளைவுகளை எண்ணிப் பாராது, தான் எடுத்த முடிவின் தாற்பரியம் புரிந்து தன்மீதே வெறுப்பு ஏற்பட்டது அவளுக்கு. தன் ஆற்றாமை தந்த கோபம் தன்னை இரு பால்களுடன் இவ்வுலகில் நிர்க்கதியாக விட்டுச் சென்ற கணவன் மீது திரும்பியது.

ஆமாம் அவளது இருபத்தைந்து வயதில் கையில் ஐந்து வயதுப் பெண்குழந்தையையும் இரண்டு வயது ஆண் குழந்தையையும் கொடுத்துவிட்டு ஒரே நாளில் ஹாட் அற்றாக என்று போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான் அவள் கணவன். தான் இறக்கப் போவதை முன்கூட்டியே அறிந்தவன்போல நைஜீரியாவில் உழைத்த பணத்துடன் வந்து வசதியாய் வீடும், வங்கியில் ரொக்கமுமாக அவளைக் கண்டாவிடில் ஸ்திரீப்படுத்திவிட்டுப் போயிருந்தான். கையில் குழந்தைகளுடன் ஸ்தம்பித்து நின்றவளைத் தாங்கிக் கொண்டனர் ஊரிலிருந்து வந்த பெற்றோர்.

முதல் ஒரு வருடம் விதியை நொந்து கொள்வதிலும், கை விட்டுச் சென்ற கணவனை கோபிப்பதுமாக ஓடியது. அடுத்தடுத்த வருடங்களில் தன்னிரக்கம் அகன்று, வாழ்க்கை என்பது தொடரப்படவேண்டுமென்பதாய் உணரப்பட, குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் மனதை ஒருமுகப் படுத்திக்கொண்டு, வேலையும் ஒன்று

தேடிக்கொண்டு அதற்கென ஒரு அர்த்தத்தை உருவாக்கிக் கொண்டாள். வேலையிடத்தில் நிறைய நண்பர்கள் உருவானார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் மாக, பல இனத்தினருடனும் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது.

நெருங்கிப் பழகியதில் வாழ்க்கைபற்றிப் பலராலும் பலவித கருத்துக்களை அறிந்து கொண்டாள். கணவனைக் கருத்திற்கொண்டு அவள் வாழும் தபஸ் நிலையில் அர்த்தம் இல்லை என்றும் அவள் கணவனே கூட இந்த அவலத்திற்கு அனுமதிக்கமாட்டான் என்றும் புத்திக்குள் புகுத்தினர்.

அமுக்கி வைத்திருந்த உணர்வுகள் வெளியே வர முனையவே உணவு ருசித்தது. இசை இனிமையாகவிருந்தது. சினிமா, பத்திரிகை, கதை, கவிதை என ஈடுபாடு வர புலன்கள் புத்துணர்வடைந்தன.

இயற்கையின் இனிய கொடையான இளமை விழித்துக்கொள்ள இரவுகள் இம்சையாகின. ஹோர்மோன்கள் போட்ட கொட்டத்தில் பகலில் பண்பு கருதி பதுக்கப்பட்ட உணர்வுகள் இரவில் கணவுகளாகப் பரிணமித்து இரகசிய சிவிர்ப்பை ஏற்படுத்தின.

உலகில் தென்பட்ட ஆண்கள் எல்லாம் அழகாகத் தெரிந்தனர். ஆணின் அருகாமைக்கு மனது ஏங்கியது. சமூகத்தின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அஞ்சி தான் போடும் வேஷம், உள்ளே விகாரமாகிக் கிடக்கும் மனம், இரண்டிற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போராட்டம் தாளமுடியாமல் இதற்கு வடிகால் ஒன்று தேடி விடுவதுதான் உசிதம் என்று கண்டு கொண்டாள். அதன் விளைவுதான் மதனுடனான அவள் தொடர்பு.

போரில் ராணுவத்தின் துப்பாக்கிக்குத் தன் மனைவியைப் பறிகொடுத்துவிட்டுக் கையில் குழந்தையுடன் கண்டாவில் வந்து வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்ட மதன், பெண்துணையே வேண்டாம் என்பதாய் தானும் தன் கவிதைகளுமே

உலகம் என்றிருந்தான்.

பத்திரிகை ஒன்றில் வெளியாகியிருந்த 'ஓற்றைக் குயில்' எனும் அவன் கவிதையைப் படித்த மைதிலி, அதனுள்ளே ஊடாடியிருந்த சோகத்தை உணர்ந்து கொண்டாள். தன்னுள்ளே இருந்த அதே தனிமை உணர்வு இன்னொரு ஜீவனுக்குள்ளும் இருப்பதை வியந்து தன் அலைவரிசையுள்ள அந்த ஜீவனைச் சந்திக்க முயன்ற போது, மனைவியை இழந்த ஒரு ஆண்மகன்தான் அதுவென அறிந்து ஆச்சரியமடைந்தாள். அட ஆண் கூடவா நம் சமுதாயத்தில் சஞ்சலத்தோடு இருக்கிறான் என்று அதிசயித்து அவனுடன் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டாள்.

நெருங்கிப் பழகியதில் அவன் தன் மனைவியை வைத்திருந்த அன்பின் பரிமாணத்தையும் மகன்மீது வைத்திருந்த பாசத்தையும் கண்டு பிரமித்து உறவை நெருக்கிக் கொண்டாள். அவ்வறவு காதலாகப் பரிணமித்து இன்று செழித்து வளர்ந்துள்ளது.

வடிகால் கிடைத்ததில் மனதின் வக்கிரங்கள் வழிந்தோட, வாழ்க்கை வசந்தமாகிவிட்ட பூரிப்பில் மயங்கியிருந்தபோது தான் வாழ்வின் அடுத்தபடிக்கான மதனின் ஆரோக்கியமான எதிர்பார்ப்பு அவளை அதிர்ச்சி செய்தது.

தங்கள் உறவு சமூகத்தாற் கொச்சைப்படுத்தப்படாதிருக்க விரும்பினான் மதன். திருமணம் எனும் பந்தத்தால் தம் உறவு புனிதப்படுத்தப்படாவிட்டால் அது அவளது மகள் நிவேதாவின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கக்கூடும் என்றான்.

அத்தோடு அவளோடு எப்போதும் அருகாமையிலிருக்க ஆசைப்பட்டான். அவள் குழந்தைகட்கு அப்பாவாயிருக்கப் பிரியப்பட்டான்.

இங்குதான் மைதிலி முரண்பட ஆரம்பித்தாள். ஹோர்மோன்களின் குழப்பத்தில் வடிகால் தேட முனைந்தவளுக்கு தான் போடும் முடிச்சு இன்னும் எத்

தனை சிக்கல்களை உருவாக்கும் என்பதை உணரமுடியாமற்போயிற்று. ஒரு பக்கம் சிந்திக்க மதனின் ஆசை நியாயமாகவே பட்டது. ஆனால் பருவத்தின் வாயிலில் படியெடுத்து வைக்கும் தனது அருமை மகள் சுதந்திரமாகப் பவனிவரும் அந்த அரணுக்குள் அந்நியப் பிரவேசம் அத்தனை அழகாகப் படவில்லை. கண்ட நேரத்திலெல்லாம் உள்ளாடைகளுடன் அங்குமிங்கும் ஓடித் திரியும் தன் செல்வ மகள் அந்நியன் முன் தன் இயல்பை இழக்கவேண்டி வரும் என்பது உறைத்தது. தொலைக்காட்சி முன்னால் கால்மேல் கால்போட்டு கவலையின்றிக் கிடக்கும் மகள் கால் ஒதுக்கி உட்கார வேண்டிவரும் என்பது புரிந்தது. இரவில் அம்மாவுடன் உரசிப்படுக்கும் ஆசை மகன் அடுத்த அறைக்குள் அடைக்கலமாக வேண்டும் என்பது கசந்தது.

ஒன்றாய் வாழும் பட்சத்தில் குழந்தைகட்குள் ஏற்படும் பூசல்கள் தங்கள் உறவில் கூட விரிசலை உருவாக்கலாம் என்பதும் புரிய அந்த எண்ணத்தையே வெறுத்தாள். சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பு ஒரு புறக்காரணியே. அதன் விளைவிற்குப் பயந்து, அகங்களைக் காயப் படுத்திக் கொள்ள அவள் தயாராயில்லை. நாம் திருமணம் செய்து இணைந்தாலென்ன? தனித் தனியாக வாழ்ந்தாலென்ன? நாம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்று வாழும் பட்சத்தில் இவர்கள் யார் நம்மை விமர்சிக்க? நிவேதாவின் திருமணத்தை நமது உறவுபாதிக்கும் என்பது எத்தனை மடைத்தனம். பாதிப்பு வருவதானால் நாம் இணைந்து வாழ்ந்தாலும் வரலாம்தானே. மனிதர்களெல்லாம் இப்போது மிகவும் மாறி விட்டார்கள். அவர்கள் எங்கள் நிலையைப் புரிந்து கொள்வார்கள். குழந்தைகள் வளர்ந்து எங்கள் உறவைப் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவம் வரும் வரை இளம் குருத்துக்களைக் காயப்படுத்த என்னால் முடியாது.

மதன், வேண்டுமானால் மற்

றைய நண்பர்கள் போல ஒரு நண்பனாக எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து அம்மா, அப்பா, குழந்தைகளுடன் பழகட்டும். அருணை ஒரு சிநேகிதரின் குழந்தையாக என் குழந்தைகள் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். வெளிநாடுகளில் காணப்படும் இந்த ஸ்டெப் பாதர், ஹாப் பிதர் உறவுகள் அவர்களுக்கு வேண்டவே வேண்டாம்.

தீர்மானமாக முடிவெடுத்ததில் மனது இலேசாயிற்று. மதனுக்கு இதை எப்படிப் புரியவைப்பேன் என்ற குழப்பம் தீர்ந்து போயிற்று. புரிந்துணர்வு மிகுந்த அவன் என் சிந்தனையின் கோணத்தில் உள்ள தாற்பரியத்தைப் புரிந்துகொள்ளுவான். தாலிமட்டும் தானே கட்டாத குறை, இப்போதுள்ள நிலைமையில் நான் அவனுக்கு என்ன குறை வைத்தேன்.. அருணை என் குழந்தையாக அரவணக்கவில்லையா? அருணுக்கும் நான் அப்பாவின நண்பியாக இருப்பதுதான் நல்லது. குழந்தைகள் வளர்ந்து புரியும் வயதில் புரிந்து கொள்ளட்டும்.

இவ்வளவு காலமும் வெளிப்படையாகப் பேசும்படி மதன் கேட்டபோதெல்லாம், உள்ளுக்குள் குமைந்து குறுகிப் போயிருந்த தன் இயலாமைக்காக வெட்கப்பட்டாள். நாளை இரவு உணவிற்கு வெளியே செல்லும்போது மென்மையாகப் பேசிப் புரியவைக்கவேண்டும் என முடிவெடுத்ததில் இதயத்தின் இறுக்கம் அகன்றது. தனக்கு மிகவும் பிடித்தமான 'ஜீன்ஸ்' படப் பாடலான 'கண்ணோடு காண்பதெல்லாம் கண்களுக்குச் சொந்தமில்லை. கண்ணோடு மணியானால் கண்ணை விட்டுப் பிரிவதில்லை' என்ற வரிகளை வாயுள் முணுமுணுத்தபடி தன் மற்றக் குழந்தைகளுக்கு

"இன்று என் குழம்பு வைக்கலாம்?" என யோசித்துக் கொண்டு காரை விரைவாக ஓட்டினாள். அவளின் மனதின் நிர்மலம்போலவே வானமும் முகிற் கூட்டங்களை அகற்றிவிட்டு அப்பழுக்கற்றுக் காணப்பட்டது. ◆

நனைவு ஒழுங்கைகளுள்
 ஓடிக் கொண்டிருப்பேன்...
 பின்புறமாக கால் பாவும்.
 பிடரிமட்டும் காலத்தே
 முன்னவைக்கு
 முகம் கொடுக்கும்.

குறுக்காக வந்துபோகும்
 பல மன ஓடைகள்
 பள்ளம் திட்டு கல் முள்
 எல்லாம் கலந்திருக்க.
 ஒவ்வொரு சந்திலும்
 கணம் தாமதிக்கும்
 என் கால்கள்...
 எதில் திரும்புதல் என
 என் பிடரியைக் கேட்டு...
 தன்னிச்சைப்படி ஓடுதலுக்கும்
 ஒரு கண என்னிச்சைச் சிந்தனை
 தேவைப்பட்டிருக்கும்
 பிடித்தவற்றில் மட்டும்
 முற்காலவுலாச் சென்றிருக்க.

ஓடைகளின் வேலியோரங்களில்
 பல முகங்கள்,
 தெளிவாயும் திரை படிந்துற்றதாயும்.
 காலத்தே செத்துப் போன
 சில முகங்களின் மனங்கள்கூட
 கணநேரம் மீள
 என் மூளையிற் பொறிமுட்டி
 வாழ்ந்து போகும்.

போகும் திசையறியா
 என் முகம்
 பாதை கடக்கையிலே
 சிறு சிரிப்புதிர்க்கும்,
 பிரித்து உதடுகளில்,
 மூடிய வழிகளில்,
 உள்ளாக
 உள்ளத்தில்.

ஓர் ஓடை கடந்து
 ஓடி, முடிவுச்சந்திற்
 திரும்பும் சலனத்தில்
 கீற்றாய்ச் சிந்திக்க,
 மீளக் கடந்த முகங்கள்
 இனியும் கூட வாரா என்று
 கசியும் மனது,
 பின் கடினப்படும்.

புதிய ஒழுங்கைப்பாட்டையிலே
 மேலும் சில இற்ற முகங்கள்,
 இன்றைக்கு அடையாளமற்ற
 என்றோ தோலுரித்த இளமுகங்கள்,
 "நலமா?" என வெகுளியாய்
 வாஞ்சையிற் புன்னகிக்கும்.

ஆயினும் பின்னோடும்
 நினைவுப்பயணம்
 எவர் முகப்புன்னகைக்கும் நிற்காது,
 எல்லையிடு இலக்கும் இல்லாதது,
 கட்டுடைத்த காதலென
 தான் பாயும் எல்லாம் மேவிமூடி.

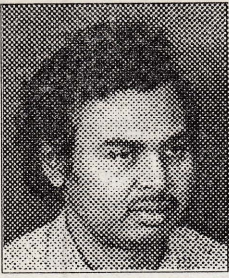
காலவெளியில் தூரம் கடந்த
 யாத்திரையின் இடையினிலே,
 இருள் சொல்லாமல் முள்வேலியாய்
 முன் கிளை பரப்பி கைவிரித்து எழும்;
 கணங்களிற் கலந்து கடந்த
 கற்பகோடிக்காலங்கள், மனங்கள்,
 முன்னைப்பிறவிகள், ஓடைச்சந்துகள்
 எல்லாமே முகம் தொலைத்து தாம் மடியும்.

மேலும் ஏதோ வேதனைக்கு,
 மீள எழும்
 முள்வேலிக்கப்பால்
 மூர்க்ககத்துடன்
 இன்றை நாட்பொழுது

சித்திரஞ்சு சே. குமாரா

'98 ஆனி 23 செவ்வாய் 06:10 CST

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிப் போக்கில் புகலிடத்தில் சென்ற ஆண்டில் அரங்கு கொண்ட இரு நாடகவிழாக்கள்

கலைச்செல்வன்

1997 ஐப் போலவே சென்ற ஆண்டிலும் பாரிஸ் அரங்கு நிகழ்வுகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் தனது தரிசனத்தை, கலைவண்ணம்-98 (27.09.98)இன் மூலம், மீளவும் பதித்தது.

திருமறைக்கலாமன்றம் இரண்டு தசாப்தங்களாக "கலைவழி இறைபணி" என, திரு. மரியேசுவியர் அடிகளாரை இயக்குநராகக்கொண்டு இயங்கி வரும் அமைப்பு. ஆரம்பத்தில் விவிலிய, மத, புராண இதிகாச நாடகங்களில் தொடங்கி, பின் சமூக சீர்திருத்த நாடகங்கள், இன்று போராட்ட, சமூக யதார்த்த, எழுச்சி நாடகமாக வளர்ந்து வந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

பொதுவாக கலைஇலக்கிய வளர்ச்சியில் 'கலைமுகம்' வழி செயற்பட்டு வரும் இவ்வமைப்பு, அரங்கு வளர்ச்சிக்கென அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயற்பட்டு வருகிறது. 'ஆற்றுகை' என நாடகத்திற்கான ஒரு சஞ்சிகை மூலம் உலக நாடக அறிவையும், நம் நாடக மரபின் ஆழங்களையும் தேடல்களையும் முன்கொண்டு வருகிறது. தொடர்ச்சியான நாடகப்பட்டறைகளும் நாடக நுண்கலைக் காட்சியகங்களும் கூட நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய விடயம்.

இவ்வமைப்பு மதம் சார்ந்த நிறுவனம் என்பதால் இவர்களின் அரங்கச் செயற்பாடுகளை கண்டு கொள்ளாதோரும், கண்டும் காணாமற் போவோருமாய் நம் நாடக விமர்சகர்கள் புறக்கணித்தே வந்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் 'எக் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்று தம்பாட்டிற்கு ஊக்கமுடன் செயற்பட்டு வரும் இவ்வமைப்பின் நவீன நாடகங்களின் மீதான பயிற்சியும் தொடர்ச்சியான மேடையேற்றங்களும் சேர்ந்து ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் இவர்களைப் புறக்கணிக்க முடியாத வர்களாக்குகின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் ஈழத்தில் இருந்து 12 கலைஞர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். ஈழத்தின் போர்க்கதவுகளை தகர்த்து இங்கு வருவது என்பது சாதாரணமான விடயமல்ல. ஒரு சாதனைதான்.

இரட்டையர்த்த நகைச்சுவை நாடகங்களில் திளைத்துப்போயிருக்கும் ஐரோப்பிய இரசிகர்களுக்கு, மரபோடொட்டிய இரு நாடகங்களையும் சுவைபடத் தயாரித்து ஈழமக்களது வாழ்வின் இயக்கமாக ஒரு நாடகத்தையும் தயாரித்து அளித்தனர்.

குறித்த மூன்று நாடகங்களும் திருமறைக் கலாமன்றத்தாலேயே பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டு, மூன்று வேறுபட்ட அவைக்காற்று வடிவங்களினூடாக வெளிப்படுத்தினர்.

சோழன் மகன் - நாட்டுக்கூத்து வடிவம்; சகுந்தலை - இசை நாடக வடிவம்; ஜீவப் பிரயத்தனம் - நவீன நாடக வடிவம்.

ஆரம்பகால அண்ணாவிமார்களின் அரிச்சுவடியை இஞ்சிதன்னும் பிசகாது ஒப்புவிக்கும் நாட்டுக்கூத்துக் கொப்பிகளை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஆற்றல்மிக்க நாட்டுக்கூத்து, இசைக் கலைஞர்களைக் கொண்டு முதல் இரு நாடகங்களும்

பிரதியாக்கம் செய்து நிகழ்த்தப்பட்டது ஒரு முக்கியமான விடயம். 'ஜீவப் பிரயத்தனம்' நாடகப் பட்டறை மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு நவீன நாடகம்.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலான தொடர்ச்சியான நாடகப் பயிற்சி, சர்வதேச அளவிலான அரங்கு நெறித் தேடல், அதன்மீதான சீரிய கரிசனை, உழைப்பு என்பன இப்படியான சிறந்த நாடகங்களை உருவாக்குமளவுக்கு திருமறைக்கலாமன்றத்தை வளர்த்திருக்கின்றது எனலாம். எல்லா உயரிய கலைஞர்களையும் போல இதற்காக அவர்கள் இழந்தவையும் பெற்றவையும் ஈடிணையற்றவை.

அரங்குக் கல்லூரி எழுபதுகளில் போட்டி விதை இன்று விருட்சமாகியுள்ளது போல் உணரமுடிகிறது. நாடக உட்கருக்களை ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு அவதானித்தால், ஒவ்வொரு நுட்பங்களிலும், உத்திகளிலும், நடிப்பிலும், பொருந்திவரும் இசையிலும் ஒரு சிறந்த நாடகம் என ஜீவப்பிரயத்தனத்தைக் காணமுடிகிறது.

ஏனையவை, எழுபது பழைய நாடக மரபுவடிவங்களை அதன் இசைத்தன்மையுட்பட பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டும் - மேலும் அதனை செழுமையாக வளர்த்தெடுக்கவேண்டும் - என்ற ஆதங்கமும் ஆர்வமும் மேலோங்கியதன் விளைவாக, திருமறைக்கலாமன்றத்தின் நாட்டுக்கூத்து - இசை நாடகங்களை காணமுடிகிறது. ஆயினும் பழைய புராண இதிகாச கதைகளைக் கொண்டோ அல்லது பழையனவாய்க் கழிந்து வரும் அடிமைக்கலாச்சாரத்தின் அவலச் சின்னங்களையோ நாடகமாக்கும்போது அச்சிந்தனைகளும் அடிமை வாழ்வு மீளவும் மறு அமைப்புச் செய்துவிடுகின்றன. அந்நாடகத்தின் உள்ளடக்கங்களுடன் முழு உடன்பாடின்மையாலும் அந்த வடிவங்கள்பற்றிய என்னுடைய அறிவு வறுமையினாலும் அவற்றை விமர்சனத்திற்கு எடுப்பதைத் தவிர்த்து விடுகிறேன்.

ஆயினும் பார்வையாளரைப் பொறுத்தவரை எங்கோ எட்டாமல் இருந்த, அரிதாய்ப் போன பழைய சுவையை மீளவும் சுவைக்க முடிந்தது. நடிக்கர்கள் காலத்திற்கேற்ப உணர்வுபூர்வமான பாத்திரங்களாய் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியதும், அந் நாடகங்களின் உயிர்நாடியான இசையின் அருவி நாடகத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாதவாறு பின்னிப் பிணைந்திருந்ததும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவை. பாரிஸின் ஏனைய தமிழ் அரங்குகள் போலல்லாது பார்வையாளர் ஒன்றிப்பும் அரங்கு நிகழ்த்திக் காட்டுதலில் உள்ள சுத்தமும் நாடக ஆர்வலர்களின் நெஞ்சங்களை நிமிர்த்தி வைத்தது எனலாம்.

ஜீவப்பிரயத்தனம்:

இன்று மீளும் சிறந்த நாடகங்களில் இதுவும் ஒன்று என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதை ஒரு முழுமைபெற்ற நாடகம் என்று சொல்லலாம். பிரதியாக்கமுறை, அவைக்காற்று முறை, நடிப்பு, இசை, ஒளி வண்ணக்கலை, பாவனை போன்றவற்றில் போதிய நேரத்தி இருந்

தது என்பதை அதைத் தரிசித்த யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். உண்மையில் தமிழில் இப்படி நேர்த்தியான நாடகங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது மகிழ்ச்சியூட்டும் விடயம்தான்.

இந்த நாடகம் ஈழத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்ட வாழ்வையும் வரலாற்றையும் அதன் தொடர்ச்சியில் நம்பிக்கையையும் ஏக்கத்தையும் தேக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

திரை இழந்து இருக்கின்ற மெல்லிய குறு ஒளி சிறுகச் சிறுக மேடையின் வலது பக்க முலையில் கசிந்து விழும்போது அவ்வொளியின் லயத்தோடு இயைந்து இசையும் விரிகிறது. ஒளியின் எப்பரிசுத்தில் வரலாற்றைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு யாழ்ப்பாடி ஈழத்தமிழ் மக்களின் வரலாறு, இனவாதத்தால் குலைதலில் இருந்து தொடங்குகிறது. நாடகம் முழுமைக்கும் இந்த யாழ்ப்பாடி பாடிக்கொண்டிருக்கிறான். வரலாறு, வாழ்வின் இன்றைய நிலைவரைக்கும் நிகழ்வுகளாகவும் நிகழ்வுகளின் இடையே யாழ்ப்பாடியின் பாடலாகவும் நாடகம் கட்டமைக்கப்படுகிறது. சீரான சமூக இயக்கப்போக்கில் இருந்து போராட்டம் முகிழ்ப்பதும், அது இன்று எந்த நிலையில் நிற்கிறது என்பதுவரைக்குமான நிகழ்வுத் தொடரில், போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட முக்கிய நிகழ்வுகள் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. இது இந்த நாடகத்தின் கட்டமைப்பு. யாழ்ப்பாடியின் பாட்டின் இராகம், நாட்டுக்கூத்து கட்டமைப்புகேற்ப ஒப்பாரித் தன்மையிலே அமைந்து ஒரு சோக உணர்வை வரலாறாய் வெளிப்படுத்துகிறது.

மேடையில் முழுதாய் ஒளிவரும்போது, மேடையின் பின்புறத்தே ஒரு ஒற்றைப்பனை. இதுவே வரலாற்றில் முக்கிய களமாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது.

வரலாற்றை யாழ்ப்பாடியூடாக பாத்திரமாக்குவதும் மேடையை ஒற்றைப்பனைக் களமாக்குவதும் ஈழத் தமிழ் மக்களின் பன்முகத்தன்மையை இழக்கப்பண்ணி விடுகிறது. யாழ்ப்பாடியும் ஒற்றைப்பனையும் யாழ்ப்பாணத்தின் - யாழ் சமூகத்தின் குறியீடு. இக்குறியீடு ஈழத் தமிழர்கள் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுவதாகக் கொள்வோமாயின் அது யாழ் மேலாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகிவிடுகிறது.

மேடையில் இளையோரும் முதியோரும், பெண்களும் ஆண்களும் ஒரு பெட்டகத்தை தோள்களில் சுமந்து வருகிறார்கள். அதை மேடையின் நடுவே வைக்கிறார்கள். பின் எல்லோரும் கைசுப்பி வணங்கியவாறு சைவ பண்ணிசைத் தன்மையில் பாடியவண்ணம் அப்பெட்டகத்தைச் சுற்றி மரியாதை செலுத்துகிறார்கள். பின்பு வயலும் தொழிலும், குடியும் கோயிலும், காதலும் வாழ்வுமாய் ஆடிப்பாடி விளையாடிக் களித்திருக்கிறார்கள். அப்போது அரக்கத் தன்மை கொண்ட ஒருவர் நாட்டுக்கூத்துமுறையிலான உடையலங்காரத்துடனும் ஆட்டத்துடனும் கோபாவேசத்தோடு உள்ளே நுழைகிறார். உங்கள் மகிழ்ச்சியாலும் ஆர்ப்பரிப்பாலும் எனது நிம்மதி கெடுகிறது எனக்கூறி அப்பெட்டகத்தை சிதைத்து எல்லோரையும் பயமுறுத்திவிட்டுப் போய்விடுகிறார்.

ஈழத்தமிழ் சமூக வாழ்வின் (பண்பாட்டின்/அரசியலின்) இருத்தலின் மூலஸ்துதி அல்லது இயங்கு மையமாக பெட்டகம் குறியீடாக்கப்படுகிறது.

இது இந்த நாடகத்தின் சிறந்த உத்திமுறையும் நாடக வார்ப்புமாகும். இக்காலத்திற்கும் வாழ்வின் போராட்டத்திற்கும் ஏற்ப கச்சிதமாக நாடகத்திற்கு மையப் பெற்றிருக்கிறது.

ஆயினும் இந் நாடகத்திற்கு அப்பால், வரலாற்றில் யூத இன மக்களுக்கும் பெட்டகத்திற்கும் ஒரு நெருக்கமும் வாழ்வும் இருக்கிறது. யூத இன மக்கள் ஒரு பெட்டகத்தைக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். கடவுளைப்போல, அப்பெட்டகத்தைத் தமது மரபாகவும், கலாச்சாரம், இன ஒருமைப்பாடாகவும் அதை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெட்டகத்தை வைத்தே அவர்கள் கலாச்சாரரீதியாக மையம் கொள்கிறார்கள். அதைப் பேணிக் கொள்கிறார்கள். இது வரலாறாய் இன்றும் நிகழ்ந்து வருகின்ற ஒரு விடயம்.

அதேபோலத்தான், இந்தப் பெட்டகமும் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. எனவே இந்தப் பெட்டகம் என்பது ஒரே தேசம், ஒரே இனம், ஒரே மொழி, ஒரே மதம், ஒரே கலாச்சாரம் என்பது போலவும் அதை எதிலும் கரைந்து போகவிடாமலும் அதைத் தூய்மையாகக் கட்டிக் காப்பதே நோக்கமாகக் கொள்வதுடன் எல்லோரையும் இந்தப் பெட்டகத்தின் இயங்குவிதியில் லாவகமாக இணைத்தும் விடுகிறது.

இன்னொரு வகையில், தமிழர் தனித்துவப் பெருமை பேசுவோரால் இடையிடையே சுட்டப்படுகிற ஒரு விடயத்தையும் மனதில் இருக்கவைத்து விடுகிறது. அதாவது, தமிழ் இனம் யூத இனத்திற்கு இணையானதென்பதே. தனித்துவம், திறமை, தொன்மை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இனங்காணப்படுவதில் இருக்கின்றது.

உலகளாவிய மனிதர்களின் ஒருங்கிணைவுக்கும் நேசத்திற்கும் எல்லோருக்குமான சுதந்திரத்திற்குமான போராட்டத்தில், இவ்வகையான கருத்துக்களும் மதிப்பீடுகளும் அர்த்தமிழந்து போய்விடும். ஆயினும் குறித்த இந்நாடகத்தில், குறித்தகாலத்திற்கான பிரதியாக்கம் என்ற வகையில் அதன் கலையம்சம், நாடகப் பாவனை கருதி வருகிற பொருத்தப்பாட்டை உணரமுடிகிறது.

பாத்திரங்கள் உடையால் பெண் - ஆண் வேறுபாடு கூட இல்லாமல் வெளிப்பட்டபோதும் அவர்கள் வாழ்வின் பாவனைகள் இந்துமத அடையாளத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. தமிழ்க்கலாச்சாரம் என்பது இந்துமத மரபில் இருந்து வருவதாகவும் அதைப் பேணுவதுமே மொத்தத்தில் பெட்டகத்தின் சூட்சுமமாகவும் வெளிப்பட்டுவிடுகிறது. இதில் மிகுந்த கவனமெடுக்காதவிடத்து தவறான எதிர்திரிசைகளை உருவாக்கிவிடுகிறது.

அரக்கன் - சிங்களப் பெருந்தேசிய அரசு இனவாதத்தின் பிரதிநிதியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரக்கனை உருவகப்படுத்திய உடையலங்காரமும் நாட்டுக்கூத்து முறையிலான கோபாவேச ஆட்டமும் அவரின் நடிப்பாற்றலும் மேடை முழுவதையும் ஆளுமைப்படுத்திய தோரணமும் அதனோடு இணைந்த இசையமைப்பும், ஒளி அதிர்வுகளும் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. அரக்கன் சிதறடித்துப்போன (வாழ்க்கையை) பெட்டகத்தை மீளவும் பொருத்தி அதைத் தூக்கிக் கொண்டாடுகிறார்கள். மீளவும் அதே அரக்கன் வந்து பெட்டகத்தைச் சிதைத்து அழித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறான். (இச்சமயங்களில் இசையும் ஒளியும் பிரமாதமாகக் கையாளப்படுகிறது.) இரண்டாவது முறையாக அரக்கன் வந்து தாக்கிப்போனபின் மீள கட்டியமைக்கும்போது பெரியோர்கள், "இந்த இளைஞர்களின் செயல்பாடுகளால் தான் நாம் அழிகின்றோம், சமாதானமாகப் பேசிப்பார்ப்போம்" என, இளைஞர்களோ "பேசுவதில் பயனில்லை" என்கிறார்கள்.

இது பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகளையும், மற்றும்

ஆயுதமேந்திய இயக்கங்களையும் குறிக்கிறது என்பது சொல்லித்தான் தெரியவேண்டிய புதிர் இல்லை.

முன்றாவது முறையாக அரக்கன் வந்து தாக்கிப் போனபின், கிருஷ்ணன் சக்கரத்தைக் கையிலேந்தி யபடி நுழைந்து, “நான் உங்களைக் காப்பாற்றுகிறேன். இது எனது மக்கள். நீங்கள் வைத்துக் காப்பினும் இது எனது பெட்டகம்” என்கிறான். இளைஞர்கள் இதற்கு உடந்தையாக இல்லை. இது எமது தனித்துவமான பெட்டகம் என்பதில் உறுதி. கிருஷ்ணன் தனது சக்கராயுதத்தைச் சுழற்றி பெட்டகத்தைச் சிதைத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறான்.

ஈழப் போராட்டத்தில் இந்தியா உதவிக்கு வந்ததையும், அதன் சூட்சும நோக்கையும், அது நிறைவேறாதவிடத்து அழிவை ஏற்படுத்திப் போவதையும் மிகவும் நேர்த்தியான நடப்பு, இசை, ஒலி அதிர்வுகளால் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகிறது. ஆயினும் இந்திய அரசை கிருஷ்ணன் மூலமாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது இன்றைய சமகாலகட்ட அரசியல் நிலைமைகளில் இந்தியாவை இந்துக்களின் நாடாகவே கருதும் தன்மை, முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை அல்லது முஸ்லிம்களைப்பற்றி எந்த அக்கறையும் இல்லாத போக்கை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இது இன்னொரு வகையில், ஈழத்தில், சைவ வேளாள மேலதிகாரத்தின் முஸ்லிம் எதிர்ப்புத் தன்மைக்கும் உறுதுணையாகி விடுகிறது.

மீண்டும் பெட்டகத்தை இளைஞர்கள் கட்டியமைக்கிறார்கள். பெரியோர்கள் இளைஞர்களை விட்டுப் பிரிந்து அரக்கன் போட்ட வட்டத்துக்குள் சிறைப்பட்டுப் போகிறார்கள். ஒரு வட்டக் கயிற்றுள் நின்று கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு பக்கமாக இழுத்துக்கொண்டு ஒருவர் எது சொல்கிறாரோ, அதை மறுப்பதே மற்றவர் கொள்கையாகவும் கோஷம் போடுவதே தமது அரசியலாகவும் இருக்கிறார்கள். இன்று, இந்த வட்டத்திற்குள் இருப்பது சௌகரியமானது எனவும் சொல்கிறார்கள்.

இது நாடகத்தில் சிறப்பாக அமைந்த நுட்பமான உத்திகளில் ஒன்று.

இக் கட்டத்தில் யுத்தப்புயலில் சிதறடிக்கப்பட்ட மக்கள் வெளிநாடு போகிறார்கள். உறுதி உள்ள இளைஞர்கள் பெட்டகத்தை மீளவும் கட்டியமைக்கிறார்கள்.

இறுதியாக வெளிநாட்டில் இருந்து கலாச்சாரச் சீரழிவுத் தன்மைகள் இந்தப் பெட்டகத்தை சீரழிப்பதாகக் காட்டி புகலிடத்து மக்களை வந்து காப்பாற்றும்படி, உதவிக்கரம் தரும்படி வேண்டுவதுடன் நாடகம் முடிவடைகிறது.

நாடகம் முடிவடைந்ததும் முக்கியமான அறிவித்தல் ஒன்று வருகிறது. “இந்தப் பெட்டகத்தை அரசியலாகப் பார்க்க வேண்டாம், கலாச்சாரமாக மட்டுமே பார்க்கும்படி.” ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படியொரு அற்புதமான நாடகத்தை நிகழ்த்திவிட்டு, பார்வையாளர் அனைவரையும் நாடகத்தோடு பங்குகொள்வோராய் மாற்றிவிட்டு, இப்படிப் பார் என்று சொல்வது நியாயமாகப் படவில்லை. நாடகம் என்பது இதயக் கபாலங்களை உடைத்து சிதறடிக்கவேண்டும் என்பதில் எனக்கு முழு உடன்பாடுண்டு. அப்படி இந்த நாடகம் ஏற்படுத்திய உணர்வலைகள் மிகவும் தாக்கமானவை. பெட்டகம் சிதைவதும் இளைஞர்கள் அதனைத் தொடர்ந்தும் காப்பாற்ற எல்லோரினதும் உதவியை வேண்டுவதும் நாடகத்தின் போக்கோடு பொருந்திவரும்போதும், வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரத்தால் ஈழம் சீரழிவதாகக் காட்டுவது பொருந்திவரவில்லை. அது வலிந்து புகுத்

தப்பட்டதோ என்று எண்ணும்வண்ணம் நெருடுகிறது. கலாச்சாரச்சீரழிவு என்பதை வெளிப்படுத்தியவிதம், இசை, உடையலங்காரம் கலை என்பன நாடகத்தின் வயத்தோடும் இயைபோடும் பொருந்தி வரினும் உள்ளடக்க ரீதியான ஓட்டத்தோடு அது பொருந்தவில்லை.

மேற்கத்தைய நாடுகளின் (ஏகாதிபத்தியத்தின்) பெருஞ்செய்தி ஊடகங்களுக்கூடாகவும் (mass medias) நுகர்பொருள்களுக்கூடாகவும் எந்த ஒரு குச்சிநாடும் தப்பமுடியாதளவு கலாச்சாரப் பரம்பல் மட்டுமன்றி இன்ன பிறவும்/அனைத்தும் நாம் தலையில் ஏற்றுச் சும்பும்படி இந்த உலகம் எம்மை நடத்துகிறது. அவர்களின் நிதி, ஆயுதம், ஆளும் முறைகள், உற்பத்திகள், பாவனைகள், சிந்தனைகள் என பல்வேறுபட்ட பல்முனைத் தாக்குதல்கள் இருக்கின்றன. இதனுடே பல தரப்பட்ட முன்னேறிய சிந்தனைகளும் நாகரிகங்களும் கூடவே தாள் வருகின்றன. மார்க்சியமும், கிறிஸ்தவமும் கூட அங்கிருந்துதான் வந்தன. இவை எல்லாம் அண்மையான வரவுகள்தான் என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஆகவே நாடகம், ‘கலாச்சாரத்தைக் காப்பாற்றல்’ என்ற தோரணையில் முடிக்கப்படுவதோ, அன்றி இந்தப் பெட்டகத்தை கலை-கலாச்சாரமாக பார்க்கும்படி வேண்டுவதோ அர்த்தமற்றதாக இருக்கின்றது. இப்படியான திணிப்புகள், பார்வையாளியின் சிந்தனையை அல்லது நாடகவெளியில் பார்வையாளியினது சஞ்சரிப்பைப் பலாத்காரமாகப் பறிப்பது போன்றதாகும்.

இன்றைய போராட்டத்தின் செல்நெறிக்கு இசைவான ஒரு வரலாறு, இந்த நாடகம் எங்கும் விரவிக்கிடக்கின்றது. ஏனெனில் நாட்டைவிட்டு வெளியேறும் நிகழ்வானது, போராட்டகுழலில் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் தப்பித்தல் தன்மையைக் கொண்டதாகக் காட்டப்படுகிறது. இது ஒரு, பகுதி உண்மைதான். “நடந்து நடந்து அலுத்துப்போச்சு, பறக்க ஆசையாயிருக்கு.” என்று நாடகத்தில் வருவதுபோல் வந்துமிருக்கக்கூடும். ஆனால் போராட்டத்தில் உயிரைப் பணயம் வைத்த, பல்வேறு இயக்கங்களில் இருந்த, பல்லாயிரக்கணக்கானோர் நாட்டைவிட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டதும் இந்த வரலாற்றில் இடம்பெறவில்லை. மற்றும் இதோடு பொருந்தி வருவதும், போராட்டப்பாதையில் மிகப்பெரும் தவறுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதுமான இவ் வலாயிரக்கள் தமது இருப்பிடங்களைவிட்டு துரத்தப்பட்டதும் இங்கு இடம்பெறவில்லை. மொத்தத்தில் பெட்டகம் என்பது, இன்றைய தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தையே உயிர்மூலமாகக் கொண்டிருக்கின்றது எனலாம்.

இது ஒரு பிரச்சாரநாடகம் என்று சொன்னாற்கூட கலைத்துவத்துடன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சமூகம், அரசியல் நெருக்கடிக்குள்ளாகும் காலங்களில் கலையின் சமூகப் பயன்பாடு பிரச்சாரத் தன்மையானதாகத்தான் இருக்கும்.

இதனைக் கவனிக்கும்போது, நவீன நாடகம் என்றால், சுவரில் தலையை மோதித்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையைக் கடந்து கவர்ச்சி மையங்களடனும், அழகியல் வன்மையோடும் எளிதாக சிந்தனையில் தெறிக்கக்கூடியனவாய் நவீனம் வளர்ந்திருக்கிறது. இவ்வளர்ச்சியானது வடிவம், உத்தி போன்ற பொறிமுறை வளர்ச்சியாகவே காணமுடிகிறது. இவ்வளர்ச்சிக்கான சகல வளங்களையும் தேடித்தொகுத்து பயிற்சிப்படுத்துவதில் திருமறைக்கலாமன்றம் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்கிறது எனலாம்.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம்
தனது 20வருட பூர்த்தியை முன்னிட்டு,
லண்டனில் நடத்திய
98ஆம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது நாடக விழா.

எழுபதுகளில் தொடங்கிய நாடக மறுமலர்ச்சியோடு அறிமுகமான தமிழ் அவைக்காற்றுக்கலைக்கழகம் க. பாலேந்திரா அவர்களை நெறியாளராகக்கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இக்காலத்தில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய நாடகப் போக்குகளில் காணப்பட்ட கட்டுடைப்பு - நாடக வடிவம், பிரதியாக்கமுறை, வெளிப்பாட்டுத் தன்மை எனபவற்றின் மீதானதாகவே காணமுடிகிறது. நாடக உள்ளடக்கம், கருக்களின் ஈடுற்றம், நாடகம் - நடிக்கர்கள் - பார்வையாளர் இவற்றிற்கிடையே ஏற்படக் கூடிய உறவுகள் போன்றவற்றில் இது பெரிய அளவில் நிகழவே இல்லை என்பது எனது அபிப்பிராயம். இது விடயத்தில் கவனமெடுத்த ஒரேயொரு நெறியாளர் க. பாலேந்திரா. ஏற்கனவே சமூகத்தில் நிலவி வந்த கருத்துக்களுக்கு நாடக வடிவம் கொடுக்கும் போக்கே பிரதான போக்காக இருந்தபோது, இவர் புதிய சிந்தனை முறையில் சமூக ஆய்வுக்கான நாடகங்களை உருவாக்கலானார்.

நாடகத்தின் மூலம் நவீன சிந்தனைகளைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தி வரும் ஒரே ஒரு அமைப்பாக தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தைக் காணமுடிகிறது. சமூகப் பகுப்பாய்வுகளில் வர்க்கச் சிந்தனையினூடே இருத்தலியல் தன்மைகளே அவரது நாடகங்களில் மேலோங்கி இருக்கின்றன என்பது எனது அபிப்பிராயம். இருத்தலியல், அமைப்பியல், பின்நவீனத்துவம் போன்ற புதிய சிந்தனை வெளிச்சங்கள் பரிச்சயமாகி வரும் இன்றைய சூழ்நிலையில் இதை இனம் காண்பது எளிது. எனினும் இவ்வகையான தேடுதல்கள் இன்னும் செழுமையடையாமல் இடைவெளியாகவே இருந்து வருகிறது. நிற்க!

நமது மரபு வழிக் கலாச்சார சிறைகளில் சித்திரவதைப்பட்டுத் துஞ்சிக்கிடக்கும் சிந்தனைமுறைகளால் போதிய தரமான பிரதிகளை நம் சமூகம் உருவாக்காமலே போயிற்று. இதனால் தமிழுக்குப் பொருத்தமான பிரதிகளை பிறமொழிகளில் தேடித் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, தமிழ் சமூகத்தின் இன்னொரு முகத்தில், கடந்த 20வருட காலங்களாக, ஓங்கி அறைந்து கொண்டிருப்பதை காணமுடிகிறது. இதனால் "இவர்கள் மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்கள் போடுகிறார்கள்" என்று சிலமார் க்சிய 'அறிவு' விமர்சகர்களால் அலட்சியப்படுத்தப் பட்டார்கள்.

இன்று அவ்விமர்சனங்களை மீள்பார்வை செய்கிற போது அது வேற்று மொழியின் மீதான அந்நியத்தன்மை அல்லவென்றும் வேற்றுமொழிச்சிந்தனைகளிலிருந்து ஆணாதிக்கக் கலாச்சார, குடும்ப நிறுவனத்தைக் கட்டிக் காப்பாற்றும், பெண்ணடிமைத்துவ சமூகத்தின் இருப்பை பாதுகாக்க முனையும் தன்மை என இனம் காண முடிகிறது. தங்கைக்கு மாப்பிளை பார்க்கும் இன்னோரின் சமைகளில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போகும் ஒரு அண்ணனை எப்படி எமது சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் (கண்ணாடி வார்ப்புகள்) அல்லது பெண்களின் அபிலாசைகளையும் சுயாதீனத்தையும் நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைத்து வைக்கும் சமூகம் "I need a man" என்று ஒரு பெண் பேசுவதை எப்படிச் சகித்துக்

கொள்ளும் (மழை).

வர்க்க சிந்தனைக்கு அப்பால் புதிய இருத்தல்களை, அகவயமான மாறுபட்ட பிரச்சினைகளைக் கிளறுவதற்கு விரும்பாத, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை நோக்கித் தொழிலாளர்களை அணி திரட்டுவதே ஒரே யொரு முற்போக்காகக் கொண்ட சில இடதுசாரிகள் இதை அந்நியமாய் எதிர்த்ததை இன்றைய புது வெளிச் சத்தில் இனம் காண முடிகிறது. மற்றும் தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் தனித்தன்மை, நாடகத்தை நெறிப்படுத்துவதில் உள்ள படைப்புத் தன்மை. மிகவும் நுட்பமான கலைப்படைப்பாக ஒவ்வொரு நாடகத்தையும் ஒவ்வொரு தடவையுமாக படைப்பாக்குகிறார்கள்.

நாடகத்தின் கருவுக்கமைய லயத்தை (rhythm), ஓட்டத்தை pace, motion அல்லது tempoவை கண்டுபிடிப்பதில் அதற்கமைய மற்றைய அரங்கத் தன்மைகளை நேர்சீராக அமைத்துவிடுவதில் பாலேந்திரா ஒரு உயர்ந்த கலைஞர். மற்றும் நவீன நாடகம் என்பது உடல் அசைவுகளில், உடலை மூலமாகக் கொண்டே இயங்க வேண்டும். "அவைக்காற்றுத் தளத்தில் தமிழ் மரபு நாடக சுவடுகள் வழி உத்திகள் கொண்டு புதிய தமிழ் நாடகத்தை நிறுவவேண்டும்" என்ற கருத்துக்களுக்கு அவர் பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டு, நடிக்கர்களின் மன அதிர்வுகளைக்கொண்டே பார்வையாளர்களின் இதயக் கபாலங்களை நொருக்கிவிடுகிறார்.

கலை என்பது பாடப் புத்தகமோ அல்லது பொழுது போக்கோ என்றில்லாமல் "அது ஒரு அனுபவம் - நமக்கு எட்டாத நம் வாழ்வனுபவங்களில் தோய்ந்தெழுவது என்பதை அவர் நாடகங்களில் அனுபவிக்கமுடிகிறது. இந்தப் பின்னணியில் 20ஆண்டு கால பூர்த்தியின் நிறைவாக இரண்டு நாடகவிழாக்களை லண்டனில் நிகழ்த்தினார்கள்.

நான் அனுபவிக்கக் கிடைத்த ஒரு நாடகவிழா, ஐந்து நாடகங்களைக் கொண்டிருந்தது. அவை குறித்த எனது அவதானிப்புகள்:

எப்போ வருவாரோ:

SAMUEL BECKETT இன் WAITING FOR GODOT என்ற நாடகத்தின் தமிழ்ப்பிரதி, பிரதியாக்கம் எஸ்.எம்.ஏ. ராம். ஆனாலும் தமிழிலேயே உருக்கொண்டதைப்போல் தமிழ் மரபுவழிச் சிந்தனையிலும் நம்பிக்கைகளிலுமாக தோய்ந்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

காலம் காலமாக கட்டமைக்கப்பட்டு வரும் மூடநம்பிக்கைகளின் (mythes) வழியாகவோ அல்லது எப்படித்தான் முயன்றும் வாழ்வு எட்டாமற் போன ஆற்றாமையின் கொடுரத்தாலோ வாழ்க்கை எதன் மீதாவது (காலம் - கடவுள் - மதம் - அரசியல் - ஜோசியம் - தத்துவம்) காத்திருப்பதிலேயே ஆசுவாசம் கொள்கிறது. எதன் மீதாவது ஈடுபாட்டுடன் நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும். அது ஏமாற்றி விட்டால் அவ்விடத்தில் இன்னொன்று. நம்பிக்கைதான் முக்கியம். நம்பிக்கையே இல்லாதபோது வாழ்வு கேள்விக்குறியாகி சூனியத்தில் நிறுத்திவிடுகிறது. வாழ்வின் ஆதாரமே நம்பிக்கைதான் என்ற நிய

தியைக் காப்பாற்றுவோரும் கட்டமைப்போரும் தமது நலனுக்காக தம்மில் பாமர மக்களைத் தங்கியிருக்கும்படி செய்துவிடுகின்றனர்.

தங்கள் தனித்துவத்தையும் செல்வாக்கையும் அதிகரிக்க தமக்குள் போராடுகின்றனர். மக்கள் குழப்பமடையும்போது தங்களுக்குள் ஒற்றுமையாகின்றனர். நம்பிக்கையுடன் காத்திருத்தலை தகர்த்து, தமது முயற்சியில் முன்னேறும்போது இந்த அதிகார சக்திகள் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களை அழித்துவிடுகின்றன.

வாழ்க்கைப்பாதையில் இரண்டு வயதானவர்கள் மூட்டை முடிச்சுகளோடு, கானல் காண காலம் காலமாக நடந்த களைப்பு, நிழல் வீழ்மரம் தெரிய, அதனருகே சாய தாகம். இக்கணத்தில் எங்கிருந்தோ குடுகுடுப்பை ஒலி. கூடவே, ஐயா வாறார்... ஐயா வாறார்... பிண்தீர்க்க ஐயா வாறார் என்ற நம்பிக்கைகள் வந்து விழுகின்றன. தாகம் மறந்து நம்பிக்கையில் ஈர்ப்புக்கொள்கின்றனர். ஆயினும் அவர்களுக்குள் கேள்விகள், சந்தேகங்கள் எழாமல் இல்லை. எனினும் நம்பிக்கை கொண்டு காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

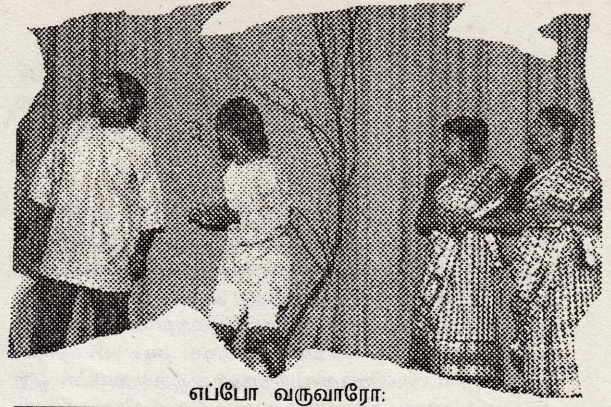
இடையே இரண்டு பெண்கள் நீர் மொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களோ அவர்களிடம் நீர் அருந்தி அவர்களுக்கும் நம்பிக்கையூட்டி, சேர்ந்து காத்திருக்கும்படி வைக்கிறார்கள்.

நம்பிக்கையும் சலிப்பும், எதிர்க்கேள்வியும், நம்பிக்கையில் உறுதியும், உறுதியில் நம்பிக்கையும் மீறும் போது அதிகார ஆக்கிரமிப்பும் பின், கருத்துக்களால் நம்பிக்கையூட்டலுமாக மிகுந்த கவனமாகவும், ஆழ்ந்த அர்த்தங்களுடனும் அரங்கம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நிகழ்வும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மிகவும் நுட்பமாக செறிவாக பார்வையாளனின் அனுபவத் தேடலைப் பலவழிச் சந்தியில் நிறுத்திவிடுகிறது.

பாத்திரவார்ப்புகளின் மொழிப் பகிர்வுகளில் பிரதியின் தன்மைக்கு மேலாக நடிகர்களின் தனித்தன்மைகள் மேலிடும்போது ஒரு வகை நகைச்சுவையுணர்வு எழுந்து, நாடகத்தின் செறிவை குறைக்கப் பார்க்கிறது. எனினும் ஆழ்ந்த அர்த்தம் பொதிந்த உரையாடல்களின் வலு, அந் நகையுணர்வைக்கூட, துன்பமே வாழ்வாசிப் போனால் இன்பத்தை எங்குதான் தேடுவது? யுத்தம்கூட அவை ரசனையாய் பழக்கப்பட்டு விடுவதில்லையா? என எண்ணவைத்து விடுகிறது. ஒரு வேளை நாடகத்தின் tempo கொஞ்சம் குறைந்திருந்தால், நகைச்சுவைத் தன்மை மேலிடாமல் ஒவ்வொரு விடயங்களிலும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தும் பாத்திரங்களாய்க் கனதி சேர்த்திருக்குமோ தெரியவில்லை.

'ஐயா வருவார்' என்று நம்பிக்கையூட்டும் போதகர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் மக்கள் சக்தியைவிட மேலான சக்தி தம்மிடம் இருப்பது போல் தத்தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் மக்களைக் கையாள்வதே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது பார்வையாளருக்குள் இருந்து மேடைக்கு வரும் ஒருவன், அந்த போதகர்களிடமிருந்த பொருட்களையும் இயற்கையின் இன்ன பிறவையும் சேர்த்து முடிந்தவரை, அவர்கள் வாழ்வின் அவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முயற்சிக்கின்றான். உடனே இந்த போதகர்கள் கோபமுற்று ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து அவனை அடித்துக் கொல்கிறார்கள்.

நம்பிக்கை சேர்ந்து போகும் நேரங்களில் குடுகுடுப்பையின் குரல் வந்தது. ஆனால் குடுகுடுப்பையைக் காணவேயில்லை. தமிழ்மக்களுக்கு பழக்கப்பட்ட மரபு வழிக் கலாச்சாரத்தின் ஆயுதம் ஒன்றுக்கு, மிக அழகுற

எப்போ வருவாரோ:

உயிர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஆதாரமும் அற்ற, நினைத்ததைச் சொல்லி, எறிந்துவிட்டுப் போவதையே பொறுக்கி, பொக்கிஷமாய் வாழ்வை ஓட்டி வைத்துக் காத்திருக்கும் இந்த பொறியை நெறியாளர் கவனமாகக் கையாண்டிருந்தார். இந்த நிகழ்வு எங்கிருந்தேனும் எவ்வகைப்பட்டதாகவேனும் நம்பிக்கைகளும் கருத்துக்களும் மக்கள் மனங்களில் விதைக்கப்பட்டு கவனத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை சர்வதேசத் தன்மையோடு காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

தண்ணீரே கிடைக்கமுடியாத இடத்தில், பெண்கள் தண்ணீர் கொண்டு வருவது - தற்செயலான, காரணம் கற்பிக்க முடியாத நிகழ்வுகள் எப்படி இந்த நம்பிக்கையைக் காப்பாற்ற உதவுகின்றன, இதை எப்படி கருத்தியல் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பது மிகவும் சிறப்பாக உணரவைக்கப்பட்டது.

இந்த நாடகம், இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் மிகவும் தேவையான நாடகம். ஆயினும் பார்வையாளருக்குள் இருந்து செல்லும் மனிதன் - இது நாடகத்தை அரங்கு முழுவதையும் உள்ளகப்படுத்தும் - நெருக்கமாகும், பார்வையாளரையும் பாத்திரமாக்கும் தன்மையுடையதாயினும், இன்னொரு அர்த்தத்தையும் மனதில் மறைவாக விழுத்திவிடுகிறது. அப்பாவி மக்களுக்குள் இருந்து அதை எதிர்ப்பதற்கான - அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கான சக்தி கிளம்பாது. அது வேறு எங்கோ இருந்தே வரவேண்டும் என்பதை அது. இது போன்ற வேறு நாடகங்களில் அதிகமாகப் பொருந்தும் இந்தத் தன்மை, இதில் அவ்வளவாகப் பொருந்தாததுபோல் இருக்கின்றது.

போதகர்களாகத் தோன்றியவர்களின் தோற்றம், மொழிப்போதனைகள் தனியே மதம் சார்ந்த தன்மையாகவே இருந்தது. ஒன்பது முறை வந்தவர், பத்தாம் முறையும் வருவேன் என்று சொல்லிப் போனார்.

இதை பாதகமாகப் பார்த்தால், இந்தச் சிந்தனைகள் மதச் சிந்தனையிலானவை. மதவாதிகளின் முர்க்கத்தனத்துள் சமூகம் சீரழிந்து போகிறது என்பதற்குள் மட்டும் உள்ளடக்கிவிடுகிறது. இந்த மதத் தன்மையைக் கொடுக்காமல் விட்டிருந்தால் இவை அரசியலாகவோ நுகர் கலாச்சாரத் தன்மையாகவோ, இன்னபிறவாகவோ பன்முக வரவுகளாக பார்க்க முடிந்திருக்கும்.

சாதகமாகப் பார்ப்பின், சமீப காலங்களில் நடக்கும் இந்து-முஸ்லிம் மதவாத வன்முறைகளும், வெளிநாடுகளில் பல புதுமதங்களின் புதுநூறு விவிலிய விளக்கங்களும் மதமாற்ற முயற்சிகளுமாக எல்லோரும் நேரடியாகவே ஊறிப்போயிருக்கும் ஒரு விடயத்தை தடமாகக் கொண்டு நாடகம் நிகழ்த்தப்படும்போது நாடகம்

பார்வையாளர் அனைவரையும் இலகுவாக எட்டிவிடுகிறது. இந்த மனப்பதிவு - தேடல் முயற்சி அதோடொத்த பல விடயங்களையும் சிந்திக்கத் தூண்டிவிடுகிறது.

பெயர்வு:

ஈழப்போரில், சூரியக்கதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின்போது, யாழ்ப்பாணம் வன்னிக்கு பெயர்ந்த நிகழ்வு. குந்தவையின் சிறுகதையை மூலமாகக் கொண்டு நாடகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயர்வின் கொடுமையின் அதிர்வுகளை குறித்தளவுக்கேனும் புகலிட மக்களது மனங்களில் செலுத்தக்கூடிய ஆளுமையைப் பெயர்வு நாடகம் கொண்டிருந்தது. குழந்தையுடன் ஒரு குடும்பம், காலம் காலமாய் கட்டிச் சேர்த்திருந்தையும் இருத்தலையும் கணப்பொழுதுகளில் தொலைத்து விட்டு கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் போவதும், படகில் கிளாலி தாண்டுவதும், குண்டுமழையில் மனிதம் கரைவதும், குழந்தையைப் பறிக்கொடுப்பதும், பருக்கை சோற்றுக்காய் பல கைகள் நீள்வதுமாய் சூனியத்தை நோக்கி யுத்தம் விரட்டிய கொடுமையை மிக அற்புதமாய் பார்வையாளர் மனங்களில் தீ முட்டிய நாடகம்.

குழந்தையுடன் ஒரு குடும்பத்தை பெயர வைத்து விட்டு மூன்று கதை சொல்லிகள் மனது நெகிழ சோகம் தோய்ந்த வார்த்தைகளில் உயிர் ஏற்றி பரவ விட்டார்கள்.

மழைய கண் திரைக்குள் மனிதர்கள் ஊர்ந்தனர். எதிரவை அடைத்துக்கொண்டு மூட்டை முடிச்சுக்களோடு குழந்தை குட்டிகளை இழந்தோ சுமந்தோ காணாரு, குடும்பம் குடும்பமாய் நகரும் மக்கள் மழைக்கம்பிகளுக்கூடாக மங்கலாய்த் தெரிந்தனர். சேற்றையும் சகதியையும் தாண்டி நடந்தனர்.

பெயர்வு

கதை சொல்லிகளின் வார்த்தைகள் தரும் அழுத்தங்களுக்கு, அகமும் புறமுமாய், உருச் சிதைந்த அந்தக் குடும்பம் காட்சிப் படுத்தப்படுகிறது. அக்குடும்பப் பெண்ணாக நடடித்தவர், மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். எந்தப் புறச் சூழலாலும் (ஆடை, மேடை, அலங்காரம்) கொண்டுவரமுடியாத இழப்பின் துயரை முகத்திலே பதித்திருந்தார். தாழ்ந்த சூழலில் மிகுந்த நேரத்தியாக அவர் பாடும்போதும் கூட அவர் முகத்தில் பதித்த துயரத்தின் உச்ச ரேகைகள் தழும்பவே இல்லை. ஒரு

மிகச் சிறந்த நடிகை என்பதை சிறிதும் லயம் பிசகாத நுட்பமான நடப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

காய்ந்துபோன ஒரு துண்டு பாணை வாயில் வைப்பதற்கு முன்னே வாடி வதங்கும் பிஞ்சுகளின் நீளும் கைகள், தாயின் பார்வையில் அது ஏற்படுத்திய நனவோடைகளும் எதிரோடைகளும். நாடகத்தின் லயம் பிசகாது அந்த உணர்வோடொத்த ஒளியில் மெளனமாக விடப்பட்ட சில கணங்கள்... பார்வையாளர் பகுதியில் இருந்து வந்த பெருமூச்சுக்களே இசையாகி நாடகத்தை ஒரு முழு அரங்காக்கியது.

நாடகத்தில் மெல்லிய திரையின் பின்னால் நிழல்களாக நகரும் பெயர்வும், திரையில் slides மூலம் சில ஓவியங்களும், பெயர்வின்போது எடுக்கப்பட்ட படங்களும் காட்டப்பட்டன. இவை இந்த நாடகத்தை மேடையிலே நடக்கிற உணர்வோடு கிளாலிக் கரையிலே உள்ள அகதிமுகாமிலே எல்லாப் பார்வையாளரையும் குந்தி இருக்க வைத்தது. ஒரு நாடகத்தின் மூலம் பார்வையாளரை எங்கு கொண்டு போகவேண்டுமோ அங்கு கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதில் நெறியாளர் வெற்றி கண்டிருக்கிறார். எனினும் பின் திரையின் நடுப்பகுதியில் slides துண்டு துண்டாக வந்துபோவது நாடகத்தின் முழுமைத் தன்மையுள் ஒரு வெடிப்பை உணர்த்துகிறது. விளிம்பு தெரியாமல் பின் திரை முழுவதையும் உள்ளடக்கி ஒரு slideக்குள் இருந்து இன்னொரு slide வருவதுபோல் காட்டியிருந்தால் இந்த வெடிப்பைத் தவிர்த்திருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

மேலும் Bosnia, Rwanda அல்லது Congo பெயர்வுகளின் slidesகளை இடையே சேர்த்திருந்தால், உலகத்தில் யுத்தம் துரத்தும் பெயர்வுகளையும் நமது பெயர்வுக்குடையில் நகர்த்தியிருக்கலாம். அந்நோக்கமற்ற விடத்து மட்டக்களப்பு-வன்னி-மன்னார் போன்ற பகுதிகளில் நடந்த பெயர்வுகள் - இவற்றுக்குள்ளும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தும் முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளில் இருந்தும் நகர்த்தப்பட்ட இஸ்லாமிய பெயர்வுகளை சற்றேனும் இனம் காட்டியிருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை நெறியாளர், பார்வையாளியின் அனுபவத்துக்கும் தேடலுக்கும் உட்பட்டு பல தளங்களுக்கும் இட்டுச் செல்ல வல்ல இடைவெளியை விட்டு வைத்திருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் ஒரு இடத்தில் விழுத்தி விடும் பொறியாக பெயர்வை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடும்.

எனினும் கவனம் கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாத விடயம், யாழ் மக்களுக்கு ஒன்று என்றால் உலகமெல்லாம் அது முக்கித்துவப்படுத்தப்படுமளவுக்கு இலங்கையின் ஏனைய இடங்களில் வாழும் மக்களின் அவலங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. போராட்டமும் அவலமும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குத்தான், ஏனையவர்கள் எல்லோரும் யாழ்ப்பாணத்துக்காகத்தான் என்ற நிலைமை தொடர்ந்து நீடித்துவரும் நிலை - 'யாழ்ப்பாணத்தின்' பெயர்வு இந்த நிலையின் தன்மையோடு ஒத்ததாகப் போய்விடுகிறது.

ஒரு பயணத்தின் கதை:

20 வருடங்களாக தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினால் மேடையேற்றப்பட்ட BERTOLT BRECHT இன் The exception and the rule - 'யுக தர்மம்' நாடகத்தின் சற்றுச் சுருங்கிய பிரதி, சிறுவர்களைக் கொண்டு 'ஒருபயணத்தின் கதையாக மேடையேற்றப்பட்டது.

பிரெக்டின் பெரும்பாலான நாடகங்கள் மனித சமுதாயம் வர்க்கங்களாகப் பிளவு கொண்டதையும், அதன் சட்டங்கள், நியதிகள், நியாயங்கள் எல்லாம் ஒடுக்கும் வர்க்கங்களின் நலன்களுக்கானதே என்பதையும், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கம் எப்படி எப்படியெல்லாம் சித்திரவதைப்பட்டு அழிந்து போவதை எப்படி எல்லாருமே நியதியாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்பதையும் வெளிப்படுத்துவன. அந்த வகையில் 'யுக தர்மம்' அவரின் முக்கியமான பிரதி எனலாம். அவரது அரங்க கொள்கைகளில் முக்கியமானது : நாடகத்திற்கும் பார்வையாளிகளும் இடையே உள்ள உறவில் பார்வையாளி ஒன்றிப்

ஒருபயணத்தின் கதை

போவதும் - இடைவெளியுடன் நாடகத்தைத் தள்ளி நின்று பார்ப்பதுமான இரட்டைநிலையில் பார்வையாளியை வைத்திருப்பது. இதற்காக, நாடகத்தில் பாத்திரங்களாக இருப்போரே கட்டியக்காரராகவும் மாறும் தன்மையோடு கட்டியமைத்த சிறந்த நாடகம். இதை ஏற்கனவே தமிழ் அவைக்காற்றுக்கலைக் கழகத்தின் தயாரிப்பில் பல தடவை பார்த்திருந்தும், ஏற்கனவே கூலியாகவும் வியாபாரியாகவும் நடித்த முதிர்ந்த நடிக்கர்களின் ஆளுமையில் இருந்து எந்த வகையிலும் குறைந்துவிடாத, மேலும் மெருகூட்டிய இந்த சிறுவர்களின் நடிப்பில் பார்த்தபோது, பிரெக்டின் இந்த கொள்கை நிலைப்பாடு பூரண தன்மையுடன் வெளிப்பட்டதை உணர முடிந்தது. அவர்கள் சிறுவர்களாக இருந்ததால் இது சாத்தியமாயிற்று.

ஆயினும் சிறுவர்களின் அரங்க முயற்சிகளை பார்வையாளராக பெரியோர்கள் பார்க்கும்போது அவர்களின் நடிப்புபோன்ற அவைக்காற்று திறமைகளிலேயே அதிக கவனம் குவிந்து, நாடகத்தையே முழுதாக அந்நியப்படுத்திவிடும் ஆபத்துக்கும் சாத்தியமிருக்கிறது.

இதனை ஒரு சிறுவர் நாடகமெனும்போது கருத்தமைவிலும் மொழிப் பகிர்வுவும் அதன் உறவுத்தன்மையிலும் சிறுவர்கள் வாழ்வு இருக்கவேண்டும். அத்தோடு பார்வையாளர்களும் சிறுவர்களாக இருக்கும்போதே அது முழுமையான சிறுவர் அரங்காகின்றது. ஆயினும் இந்த முயற்சியின் பலாபலன் நிரம்பப் பெரியது. இவர்கள்

அந்தந்த நாட்டு மொழியுடன் ஒன்றிப்போனவர்கள். அவர்களுக்கூடாக இவ்வகையான நாடக முயற்சிகள், அவர்களை கலைத்துறையில் நண்பர்களாகவும், இணைந்து ஈடுபடுபவர்களாகவும் மாற்றுவதோடு தமிழ் நாடகத்தின் மேல் பற்றுதலையும் பயிற்சியையும் உண்டுபண்ணி விடுகின்றன. அவர்கள் சுத்தமான தமிழ் உச்சரிப்புக்களுடன் உணர்ச்சிக்கேற்ப ஏற்ற இறக்கங்களோடு சிறப்பாக நடித்தது ஒரு பிரமிப்பாகவே இருந்தது.

இந்நாடகத்தில் சிறுவர்கள் எல்லாருமே சிறப்பாக நடித்தபோதும் கூலியாகவும் வியாபாரியாகவும் நடித்தவர்கள் அகவையான நடிப்பின் ஆற்றலால் பெரியவர்களாகவே தோன்றினார்கள் என்பது ஆச்சரியமான உண்மை.

இந்த நாடகம் பிரான்ஸிலும் ஜேர்மனியிலும் நாடகப்பயிற்சிக்கான சிறுவர்களின் நாடகங்களில் ஒன்றாக இருந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரத்தியேகக் காட்சி:

வஸ்லாவ் ஹாவல் இன் மூலம், சி. சிவசேகரத்தின் பிரதியாக்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆடம்பரத்தையும், காட்சிப்பெட்டி (show-case)க் கலாச்சாரத்தையும் கொண்ட பூர்சுவாக்களினால் நல்ல ஆன்மாக்கள் எப்படிச் சிதைக்கப்படுகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்திய நாடகம்.

சாடிக் கேற்ற முடியும் உள்ள இந்திரன்-சசி குடும்பம் ஆடம்பர வாழ்வைத் தன்னகத்தே கொண்டு, இல்லாதவர்களிடம் அதை பீற்றிக் கொள்வதில் கொள்ளும் ஆனந்தம், பெருமை, இத்தியாதி. இவற்றிலேயே இவர்கள் வாழ்வு இருத்தல் கொள்கிறது. உனர், உறவு, நட்புரீதியாக உறவுகொள்ளும் நேர்மையான மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் பழம் அவஸ்தைகளும் முடியாமல் உறவை முறித்துக்கொள்ளும்போது ஆடம்பரவாசிகள் நிலைகுலைவதும் மிக அழ்புதமாக நாடகமாக்கப்படுகிறது. முடிய திரைக்கு முன்னே கணேஸ், அவையைப் பார்த்துச் சொல்கின்றார். "என்னை உங்களுக்குத் தெரியாது. தெரிய இருப்பமும் இருக்காது. ஏனெண்டால் நான் அதி காரத்திலை உள்ளவையோடே ஒத்துப் போகாத ஆள். கூலிவேலை செய்கிறேன். அதை நானாய்த்தான் தேடிக் கொண்டனான்....." என்றுவிட்டு திரையின் உள்ளே போகிறார். உள்ளே இவர் வருகைக்காக வீட்டைப் பிரத்தியேகமாகக் காட்சிப்படுத்தி தமது ஆடம்பரத்தைப் பீற்றிக்கொள்ளக் காத்திருக்கும் குடும்பம்.

நாங்கள் கேட்கிற மியூசிக் அவர் அமெரிக்காவிலை இருந்து கொண்டு வந்தவர்.

நாங்கள் உங்களுக்குச் செய்த சாப்பாடு அவர் அமெரிக்காவிலை இருந்து கொண்டு வந்தவர்.

இந்த மணிக்கூடு சுவீஸ் மணிக்கூடு.

அந்தச் சிலைக்கு அளவா அவர் மாடத்தையே மாற்றி வைத்திருக்கிறார்.

நீங்கள் வீட்டிலை உதோ சாப்பிடுறியா?

உங்கடை மனிசியை வெளியிலை கூட்டிப் போனா அவ கொஞ்சம் துப்புரவாம் இருப்பா.

உங்கடை மனிசியை வடிவா இல்லாததாலைதான் நீங்கள் நெடுக barக்கு போறீங்கள்.

உங்களுக்கு ஏன் உந்த முற்போக்குக்காரரோடே எல்லாம் உறவு.

இப்படி ஒரு தொகை.

அந்தக் குடும்பம் மட்டுமே பேசுகிறது. விருந்தாளியாய் வந்த கணேஸ், ஆம்- இல்லை -அப்படியா என்ற வார்த்தைகளுக்கு மேல் பேசவேயில்லை. கிட்டத்தட்ட

பிரத்தியேகக் காட்சி

50நிமிடங்கள் நீளம் இந்த நாடகத்தில் ஒரு சிறு சோர்வு கூட ஏற்படாவிண்ணம் பார்வையாளரை மந்திரமாய்க் கட்டிப் போட்டது.

மிகச் சிறந்த முறையில் நட்பமாக நெறியாள்கை செய்யப்பட்டிருந்தது. மற்றவர்மேல் அக்கறைப்படுவது போல் நடித்து நமது ஆடம்பர வாழ்வைக் கொட்டுவதில் உள்ள ஆனந்தம். தமது சின்னச் சின்ன விஷயங்களையே பெரிதாக்கி தம்மைத் தாமே பெருமைப்படுத்திக் கொள்வது. மிக வேகமான tempo. ஒரே குரலில் இருவர் பேசுகிற உத்திமுறை.

மொழியை இசையைப் போல் லாவகமாகப் பயன்படுத்தி, அதன் பின்னணியில் உள்ள வர்க்கத் தன்மையையும் அவர்கள் மனோ பாவங்களையும் பளிச்செனக் காட்டக் கூடிய மாதிரி நாடகம் இருந்தது. நடிப்புகள் சசி, இந்திரன் பாத்திரங்களாகவே மாறியிருந்தார்கள். கணேஸ் ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். பேசுவதற்கு வார்த்தைகளே இல்லை. ஆனால் பார்வையாளர் எல்லோரும் அவர் மனநிலைக்கு வருகிறார்கள். சிலர் அவர் மனநிலையினூடே பிரதியுள்ளே பேசுகிறார்கள்.

அக்குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு பிறறலுக்கும் இவர்கள் வாயிலிருந்து எரிச்சலாகவோ நக்கலாகவோ பதில் வருகிறது. ஆனால் கணேஸ் எதுவுமே பேசவில்லை. ஆம்-இல்லை தவிர். அவரின் மன அதிர்வுகளை பார்வையாளர்களின் ஆன்மாவிற்ருள் கடத்தியதே அவரது நடிப்பு.

பார்வையாளர் பொறுமையிழந்த பின்புதான் நாடகத்தில் கணேஸ் பொறுமை இழந்து வெளியேற முயற்சிக்கிறார். அப்போது இந்திரன்-சசி குடும்பம் அவரை ஏசுகிறது.

இதெல்லாம் ஏன் செய்தனாங்கள்?

ஏன் அமெரிக்காவுக்குப் போனவர்?

எல்லாம் உமக்காகத்தான்.

நீர் இப்படி எங்களை விட்டிட்டுப் போனால்... துரோகி!

சசி சோபாவில் தொப்பென்று சரிகிறார். கணேஸ் திரும்பி வந்து அவர்களுடன் பேசுவதற்குத் தயாராகிறார். கணேஸ் பொறுமையிழக்கும் வரைக்கும் அவ

ரின் மேல் பரிதாபம் கொள்ளும் பார்வையாளர்களுக்கு நாடகம் முடியும்போது சசி-இந்திரன் மீது ஒரு பரிதாபம் வருகிறது.

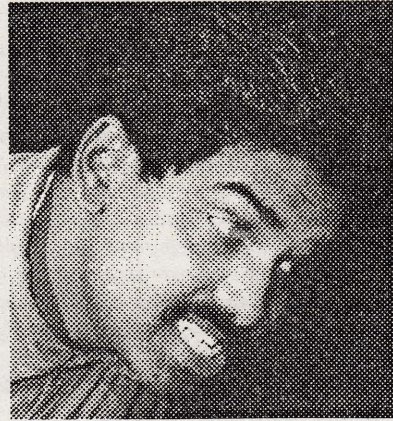
இதுவே இந்த நாடகத்தின் வெற்றி எனலாம்.

போகிற வழிக்கு ஒன்று:

ஹைலட் பின்ரரின் முலத்தை சி. சிவசேகரம் பிரத்யாக் கம் செய்திருக்கிறார்.

விரல் நுணியின் அகிலத்தை அசைக்கும் அதிகார சக்திகள் தமது அரசியல் எதிரிகளை சித்திரவதை செய்தே கொன்று விடுகின்றனர். வார்த்தைகளினால் செய்யப்படும் சித்திரவதை ஒருவரின் ஆன்மாவை எப்படி இற்றுப் போகச் செய்கிறது என்பதை அனுபவிக்க வைத்த நாடகம்.

ஒரு குடும்பம் குழந்தையுடன் சிறைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதிகாரியின் மோசமான வார்த்தைகளினாலும், கேள்விகள் அச்சுறுத்தல்களினாலும், அவர்களின் உறுதி தன்னம்பிக்கை, வாழ்தலின் பற்று என்பவற்றைக்கூட இல்லாமலாக்கி விடுகிறது. அதிகாரியின் அடக்காசமான நடிப்பு. அவரின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் இந்த உலகம் அவரின் விருப்பத்திற்கமையவே இயங்குகிறது என்று எல்லாரையும் நம்ப வைத்துவிடுகிறார். "உம்மடை கண்ணுக்குள்ளாலை உம்முடைய ஆன்மனைக்குத் தெரியுது" என்ற அதிகாரியின் வதை எல்லோரையுமே ஒரு கணம் ஸ்தம்பிக்க வைக்கிறது. பெண் எப்போதும் ஆயுத சக்திகளின் கைகளில் இச்சைப் பொருளாகவே தெரிவதை அதிகாரியின் வார்த்தைகளில் பிரதி வெளிப்படுத்துகிறது. இறுதியாக அவளை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு அவனை விடுதலை செய்கிறார்கள். அவன் கேட்கிறான் என் மகன் எங்கே என்று. அதிகாரி சொல்கிறான்: "அவன் ஒரு நாஸ்கலாக இருந்தான். போகிற வழிக்கு ஒன்று." அவனிடமோ எதிர்த்து

போகிற வழிக்கு ஒன்று

நியாயம் கேட்கும் தென்புகூட இல்லை. சப்பித் துப்பிய சக்கையாய் அவன் போவது பார்வையாளர் இதயத் துடிப்பைக்கூட ஒரு கணம் நிறுத்திவிடுகிறது.

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகத்தின், இந் நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது, அநீதியான எமது சமூகத்தின் பல்முனை அவலங்களையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதும், எவ்வகையிலேனும் அச்சுறுத்தும் அதிகாரத்தை இனம் காட்டுவதுமான ஒரு கலைஞர்க்கலைஞரின் குரலைக் காணமுடிகிறது. □

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினரின் ஐந்து நாடகங்கள் பற்றிய குறிப்பொன்று

அ. இரவி

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் வழங்கும்
நாடகவீழா -98(2)
டிசம்பர் 12, சனி மாலை, விம்பிள்டன், லண்டன்
நாடகங்கள்:

1. எப்போ வருவாரோ?
2. ஒரு பயணத்தின் கதை
3. பெயர்வு
4. பிரத்தியேகக் காட்சி
5. போகிற வழிக்கு ஒன்று
நெறியாள்கை : க. பாலேந்திரா

முதலில் ஒன்றிணைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.
தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினரின்
கடுமையான, ஓய்தலில்லாத உழைப்பு, மனிதவளப்
பற்றாக்குறை (இசை, ஒளி, தொழில் நுட்பம் இன்ன
பிற) பொருளாதார நெருக்கடி, இவை அத்தனை
யையும் கவனத்திலெடுத்தும், மேலும் குறைகாண
வேண்டும் என்ற நோக்கிலல் லாது செழுமைப்
படுத்த இக்குறிப்புகள் உதவுமோ எனும் அக்கறை
யினாலுமே இதனை எழுத மனம் ஒருப்படுகின்றோம்.

1. எப்போ வருவாரோ?

எஸ்.எம்.ஏ. ராயின்பிரதி. 10 நடிகர்களின் நிகழ்த்
திக்காட்டலில் உருவாயிற்று. நிகழ்த்திக் காட்டல்
என்கின்ற சொல்லை சற்றுக் கவனமாகப் பயன்படுத்
துகின்றோம். நாம் அறிந்தவரைக்கும் நாடகம்
உடல் மொழியிலானது. (Body language). அதே சமயம்
நிகழ்த்திக் காட்டலில் தங்கியுள்ளது. நிகழ்த்திக்
காட்டல் அனைத்தும் நாடகமோ என்ற கேள்வி
இங்கு அவசியமற்றது.

நடித்த, வசனத்தை உச்சரித்த விதங்களில்
குறை சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. நடிப்பில் சில ரி
டம் போதாமை தெரிகின்றது தான். நிகழ்த்திக்
காட்டல்தான் எம் கவனத்திற்குரியது. நிகழ்த்திக்
காட்டல் இன்னும் சற்றாவது முழுமைப் பட்டிருக்
கலாம்.

நிகழ்த்திக் காட்டலின் போதாமையினால், பிரதி
தன்னை முழுமையாக நாடகத்தில் வியாக் கியா
ன்படுத்தவில்லை. பிரதி தட்டையாக வாசிக்கப்படு
கின்றது. பிரதி மேலும் வெளிப்படுத்த தக்கூடிய பரி
மாணம் எதனையும் தந்து நிற்கவில்லை.

பிரதி சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில், நா.சந்திர லிங்
கத்தின் 'அபசரம்' நாடகத்தையும் ஞாபகப் படுத்தி
நிற்கின்றது. அது பாதகமல்ல. ஆயினும் 70களில்
நிகழ்த்தப்பட்ட 'அபசரம்' என்னும் அரங்குக்கு 90க
ளின் இறுதியில் மேடையேற்றப் பட்ட 'எப்போ வரு
வாரோ?' எனும் பிரதி சற்றும் சளைக்காமல் இருந்
திருக்கவேண்டுமல்லவா? 20ஆண்டுகள் என்பது
சும்மா வெறும் காலமா?

இன்னும் எம் மனதிற்கு உறுத்திக் கொண்டிருக்

கின்ற விசயம் அதுவே. இருண்மையான பிரதி
யொன்று அதன் உச்சபட்ச நிகழ்த்திக்காட்டலின்
ஊடாகவே தன் முழுப்பரிமாணத்தையும் வெளிப்ப
டுத்திவிடமுடியும்.

அரங்கம் பொருட்களைப் பயன்படுத்தியதி
லும்கூட சற்று அசமந்தம் நிலவியது. உதாரணமாக
- இளைஞனானவன் தாடி மனிதன், மொட்டை மனி
தன், தொப்பி மனிதன் ஆகியோரின் கைப் பொருட்க
ளைப் பயன்படுத்தி, சில வேலைகள் செய்கிறான்.
அதே சமயம் மொட்டை மனிதனிடமிருந்த பொல்லு
இளைஞனால் பயன் படுத்தப்படவில்லை. அந்தப்
பொல்லு மொட்டை மனிதனின் கையைவிட்டு அகல
வில்லை. அவ்வாறு அகலாமைக்கு விசேட குறியீடு
ஏதும் இருந்ததா? அப்படியென்றால் அது புரிபட
வில்லை. இளைஞன் மூன்று மனிதர்களிடமிருந்தும்
முழுப் பொருட்களையும் பறித்தெடுக்கிறான். இந்
தப் பொல்லை மாத்திரம் விட்டு வைத்ததன் கார
ணம் புரிபடவில்லை.

மொட்டை மனிதன் இந்துமதத்தின் குறியீடாக
வருகின்றான் என்பது என் ஊகம் எனில், இந்து மதத்
திற்கு இரண்டு கால்களும் போதாது; மூன்றாவது
காலாகப் பொல்லுத் தேவைப்படு கின்றதா? (சிவன்,
விஷ்ணு, பிரமா?)

இப்படியான இன்னும் சில வினாக்களுக்கான
விளக்கங்களை பிரதி கோரி நிற்கின்றது.

2. ஒரு பயணத்தின் கதை

மூலம்: பேர்ரொல்ட் பிரெக்ட்

பிரதி ஆக்கம்: வாசுதேவன், நிர்மலா, சிவசே
கரம்

இந்த நாடகம் பற்றிய இவ்வளவு குறிப்புக்க
ளுடன் மேலும் ஒரு குறிப்பு உள்ளது. இது சிறுவர்
நாடகம் என்கின்ற குறிப்பு அது. இந்தக் குறிப்புக
ளினூடே எனக்கு இரண்டு ஆச்சரியங்கள்.

ஒன்று, இந்த நாடகம் 'யுகதர்மம்' நாடகம் இல்
லையா? 'யுகதர்மம்' நாடகத்தை 1981ல் பார்த்திருந்
தோம். 18ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஞாபகக் குறிப்
புகள் தாராளமாகவே எம்மிடம் எஞ்சி உள்ளன.

"ஊர்காவின் பாதையெல்லாம் கடினம்தான்"

என்ற பாடல்வரிகள்

"காட்டுரின் பாதையெல்லாம் கடினம்தான்"

என்று மாற்றப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுபிடிக்குமள
வுக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. 'யுகதர்மம்' நாடகப்
பிரதியின் பாடல்கள் ச. வாசுதேவனாலும் உரையா
டல் நிர்மலாவாலும் ஆக்கப்பட்டதாகவும் ஞாபகம்.
இப்போது புதிதாகச் சிவசேகரம் சேர்ந்திருக்கிறார்.
அவர் பங்கு என்ன? ஊர் காவை காட்டுராக மாற்றி
யதா? புரியவில்லை. சற்றுக் குழப்பத்தை நீக்கியி
ருக்கலாம்.

இரண்டாவது ஆச்சரியம்: சிறுவர் நாடகம் என்

கின்ற குறிப்பு. எதனை வைத்து சிறுவர் நாடகம் என்கிறோம்? நடிகர்கள் சிறுவர்களாக இருந்தால் அது சிறுவர் நாடகமா? பிரதியின் தொனி, உள்ளீடு சிறுவர்களுக்குரியதாக அமைந்தால் அது சிறுவர் நாடகமா?

என் அறிவுக்கெட்டியவரை பிரதியின் தொனி, உள்ளீடே அது சிறுவர் நாடகமா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது. அப்படியென்றால் 'ஒரு பயணத்தின் கதை' சிறுவர் நாடகம் அல்ல. இது சிறுவர்மீது திணிக்கப்பட்ட நாடகம். அது சற்றுக் கவலையளிக்கிறது. திணிக்கப்பட்டதன் விளைவு நாடகத்தில் பரவலாகத் தெரிகிறது.

மிகுந்த ஏக்கத்துடன் கடந்துபோன காலங்களை நினைவு கூர்கின்றோம். 'யுகதர்மம்' நாடகம், அது நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்ட விதம், அரங்கின் மூலையில் பாடகர் பாடலைக் கோரஸாய் ஒலித்த வீச்சு, நடிகர்களின் அச்சொட்டான அந்த அசைவு, தேவைப்படுமிடத்து மங்கிய ஒளி, மிகுந்த பிரகாசம், யாவற்றையும் நினைவு கூர்கின்றோம். எம் எண்ணத்தில் அழிபடாத, அழி படக்கூடாத சில நினைவுகளில் இதுவும் ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

இப்போது பாலேந்திராவால் அதனைச் செய்ய இயலாதா? வளப் பற்றாக்குறை, பொருளாதார நெருக்கடி, நேரம் போதாமை, இன்ன பிற காரணங்கள் இருக்கின்றன.

எனினும் மேடையில் மற்றைய நாடகங்களில் நாம் கண்ட கலைஞர்களே இதற்குப் போதுமே!

நாடகம் பார்க்கிறபோது சிறுவர்களையிட்டு எம் மனது பதைக்கிறது. வசனங்களை உச்சரிக்க மறந்துவிட்டால் அதைச் சமாளிக்கிற விதமும் தெரியாதே. இதனால் மனம் குன்றிப் போவார்களோ, மனத்தையிழந்ததை, நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டிய அரங்கு மனச் சிக்கலை வளர்த்துவிடுமா என்றெல்லாம் அஞ்ச வேண்டி இருக்கிறதே.

அஞ்சியபடி நடந்தும் விட்டது. லக்ஷ்மண் சிறீகாந்தலிங்கம் (நீதிபதி) தடுமாறியும் விட்டார். சிறுவர் நாடகம் இப்படி இருக்கமுடியுமா? சிறுவர்களுக்கு அரங்கு இன்னொரு விளையாட்டுத் திட்டம் அல்லவா?

முதலாளித்துவ அரசு நீதிமன்றின் நீதிபதி ஒரு வரை இந்தச் சிறுவர்களால் பிரதிபலித்திருக்கமுடியுமா? வர்க்கபேதத்தை இந்தச் சிறுவர்கள் உள்ளூர்ந்து வெளிப்படுத்தி இருப்பார்களா? பாரதக் கதையை சிறுவர்கள் நடப்ப தற்கும், இதற்கும் வேறுபாடு காணமுடியவில்லை.

"சட்டம் மனிதவிழுமியங்கள் அனைத்தையும் பார்த்து நாடகாசிரியர் நகைக்கின்றார்."

எம்மையும் நகைக்க வைக்க சிறுவர்களால் முடியுமா?

3. பெயர்வு

குந்தவையின் சிறுகதை. வன்னி இடப்பெயர்வின் போது நிகழ்ந்த ஒரு பெண்ணின் துயர்நிறை அனுபவத்தைக் காட்டுகின்ற மேடை நிகழ்வு.

நாடகம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அது மிகச் சரியானது. முழுமை பெற்ற மேடை நிகழ்வாய் எனக்குத் தெரிந்தது. இந்த நிகழ்வு எமக்குப் புதிது. வளர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டை 'பெயர்வு'ல் கண்டோம். அரங்கு பெயர்ந்திருக்கின்றது. இது

முழுமைக்கும் படைப்பாற்றலுடனான ஒரு செய்நேர்த்தி.

'பெயர்வு' நிறைவடைந்த பின்னர் ஒரு சிறுகதை முழுமை பெற்றதை நாம் உணர்ந்தோம். சிறுகதை தரமுடியாத பரிமாணத்தை இந்த நிகழ்வு தந்திருக்கின்றது. ஒரு சிறுகதை திரைப்படமாவதன் சாத்தியப்பாட்டை நாம் புரியமுடியும். ஆயினும் "மேடை நிகழ்வால் முடியுமா?" என்ற கேள்விக்கு "ஓம்" என்று பெயர்வு கூறிற்று.

இது மேடை நிகழ்வு என்பதனால் வேறு சில கேள்விகளுக்கு இடமளிக்கவில்லை என்றாலும் ஒரு கேள்வி பாக்கி இருக்கின்றது.

மேடை நிகழ்வு என்றதன் பின்னர் துண்டுப் படம் (slides) எவ்வாறு இடம் பெற்றது? 'பெயர்வு' தொடங்கிய நேரத்தில் இருந்து இந்தக் கேள்வி என்னைக் குடைந்தது. நிகழ்வில் நிகழ்த்தலே அடிநாதம். நிகழ்த்திக் காட்டலின் மூலம் உணர்வுகளைப் பரிமாறமுடியாத பலவீனம் துண்டுப் படங்கள் பக்கம் சாயப்பண்ணியதா? நிகழ்த்திக் காட்டல் அத்தனை பலவீனமானதா?

இவ்வகையான வினாக்களுக்கான விடைகளை ஒத்தி வைப்போம். வேறொரு கோணத்திலிருந்து இதனைப்பார்க்கலாம்.

மேடை நிகழ்வு, நிகழ்த்திக் காட்டல் இவற்றைச் சற்று மறப்போம். ஒரு சம்பவத்தை பார்வையாளர் முன் வைக்கின்றபோது, அதனைப் பரிமாற விரும்புகின்றபோது, சகல வளங்களையும் அதன் உச்ச பயன்பாட்டைப் பெறும் விதத்தில் பயன்படுத்துதல் முக்கியம் அல்லவா?

எனக்குச் சட்டென உறைத்த கட்டம் இது தான்: ஆனந்தராணி சொல்கின்றார்:

"இறந்து கிடப்பது என் பிள்ளைதானோ என்று பார்த்தேன். என் பிள்ளைதான்." குழறி அழுகின்றார். திரையில் இறந்துபோன குழந்தையின் துண்டுப்படம். 2,3 நிமிடங்களுக்கு நீடித்த காட்சி. அந்தக் காட்சியில் அதிர்ந்து போனோம். ஆனந்தராணியின் உச்சபட்ச நடப்பும், இறந்த குழந்தையின் துண்டுப்படமும் நீண்ட நேரத்திற்கு நினைவிலாடி வருத்தமெழுச் செய்தன. துண்டுப் படங்கள் தந்த உணர்வின் முழுமையை நிகழ்த்திக் காட்டல் தந்திருக்க முடியுமா? அந்தக் காட்சியில் துண்டுப்படம் மிகத் தேவையான ஒன்று.

துண்டுப்படங்களில் வந்த அற்புதமான ஓவியங்கள் (வாழ்த்துக்கள் கிருஷ்ணராஜா), நிலைத்து நிற்கும் புகைப்படங்கள் யாவும் சேர்ந்து 'பெயர்வு'இன் முக்கிய பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தியது.

இன்னுமொன்றும் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். 'சைக்கிளோ ட்ராமா'வின் பின்னே ஒளி வெள்ளம் பாய்ச்சி 'சைக்கிளோ ட்ராமா'விற்கும் ஒளிக் கருவிக்கும் இடையே சனத்தை நடமாடவிட்ட உத்தியும், (வெண்திரையில் ஒடுங்கிப் போன கறப்பு உருவங்கள்) குறிப்பிட வேண்டியது. இன்னும் நிறையச் சனத்தை அதனிடையே உலவ விட்டிருக்கலாம்.

நடிகர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து துண்டுப்படங்களின் பங்கைச் சற்றுத் தணித்திருக்க முடியுமா? விவரணத் திரைப்படம் (Documentary film) பார்க்கிற உணர்வையும் நாடகம் தரப் பார்த்து. நடிகர்கள் மேடை முழுவதையும் ஆக்கிரமித்திருக்க வேண்டும். மேடை ஒளியினால் நிரப்பும்

பட்டிருக்க வேண்டும். துண்டுப்படம் இவற்றினி டையே முக்கியமான உணர்வலையை எழுப்புவ தற்கு வந்து போயிருக்கவேண்டும் அது அவலத்தை உணர்த்துகிற படிமமாக ஆகியிருக்கும்.

சத்தியமூர்த்தி அரங்க உணர்வுக்கமையப் பாடி யிருக்கலாம். பிசிறற்ற தெளிவான குரல் அவரது. (பிசிறான குரல் இன்னும் கூடுதலான உணர் வலையை எழுப்ப முடிந்திருக்குமோ என்னவோ) சத்தியமூர்த்தி பாடவருகின்றபோது தன் குரலை சற்று செயற்கையாக்கிவிடுகின்றார். அவர் குரலில் கொண்டிருக்கும் கவனம் அரங்க உணர்வுடன் ஒத் துப்போவதிலும் கொண்டிருக்கலாம். தர்ஷினி கண பதிப்பிள்ளையின் குரல் ஒத்துப் போயிற்றே!

4. பிரத்தியேகக் காட்சி

மூலம் : வஸ்லாவ் ஹாவல்

பிரதி ஆக்கம் : சி. சிவசேகரம்

அசைவுக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்க வேண்டாமோ? வசன மழை பொழி கிறதே நாடகம். அரங்கு அப்படியா? பிரதியில் இருக் கின்ற அனைத்து வசனங்களையும் ஒப்புவிக்க வேண்டுமா? கண்ணை முடியபடியே நாடகத்தை நடக்கலாம் போல் இருக்கின்றது. நாடகத்தை நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்க முடியாதா? பிரதி அப் படியே வாசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனோகரன், ஆனந் தராணி, கிருஷ்ணராஜா இவர்கள் தம்பங்கை இயன் றளவு நேர்த்தியுடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். "ஆடம்பர வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும் இந்தி ரன்-சஸி தம்பதியர், வசதி குறைந்து நொந்து போயி ருக்கும் தமது எழுத்தாள நண்பனான கணேசை வீட்டிற்கு விருந்திற்கு அழைத்து பிரத்தியேகமாக தமது ஆடம்பரத் தைக் காட்சிப்படுத்தி தம்பட்டம் அடிக்கும் சுவாரஸ்யமான..." என்று குறிப்புக் கூறு கின்றது. சொல்லும்படிக்கு அத்தனையும் சரிதான். ஆயினும் கேள்வி?

அ) அவ்வளவும்தானா நாடகம்?

ஆ) மேற் சொன்ன குறிப்புக்கு அப்பால் நாடகம் நகரமுடியாமல் போனதன் காரணம் என்ன?

இ) பிரதியை மேலும் விவாக்கியானப்படுத் து வது நெறியாளரின் வேலை இல்லையா?

ஈ) இதே பிரதியை இப்படியே ஒப்புவிப்பதற்கு பாலேந்திரா எதற்கு?

உ) இவ்வாறான பிரதிகட்கு பாத்திர உரு வாக்கம் அவசியம் வேண்டப்படுதே. மறுப்பீரா?

(சிறிய உ+ம்) ஆனந்தராணி கதிரையில் இருக் கின்றார். அவரது முகத்தை மேடையில் இருக்கிற பூச்சாடி மறைக்கின்றது. 'சஸி' எனப் படுகின்ற ஆனந்தராணி அல்லது ஆனந்தராணி என்கின்ற கலைஞர் அரங்கம் பற்றிய பிரக்ஞையுடன் (நடக் கரின் முகத்தை வேறு அரங்கப் பொருட்கள் மறைக் கக்கூடாது என்கிற உணர்வுடன்) பூச்சாடியைத் தூக்கி நிலத்தில் வைக்கின்றார். வீட்டை அத் தனை ஆடம்பரத்துடன், சுய தம்பட்டம் அடிப்ப தற்காக மிக நேர்த்தியுடன் அலங்காரம் பண்ணி வைத்திருக்கின்ற 'சஸி' (என்னும் பாத்திரம்) பூச் சாடியை நிலத்தில் தூக்கி வைத்திருப்பாரா? அந்த வீட்டின் அலங்காரத்திற்கு இடையூறற்ற வகை யிலும் பொருத்தமான வகையிலும், இன்னோர் இடத் தில் பூச்சாடியை வைத்திருப்பார்.

ஏன் இப்படி நடக்கின்றது? ஏன் அரங்க உணர் விற்கு எட்டியவரையில் ஆனந்தராணி 'சஸி'யாகி யிருப்பார் என்றே எதிர்பார்த்தேன். (இதில் அரங்கக் கோட்பாடுகள் பற்றிய விவாதம் வேண்டாம்)

இதே பிரதி அரங்கப் பிரக்ஞை இல்லாத ஒரு வரிடம் சென்றிருந்தால், இதே போன்ற ஒரு நாட கத்தை அவரிடமும் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். நடப் பில் சற்று மிகை உணர்வு தோன்றியிருக்கலாம். அரங்கப் பொருட்களைப் பயன்படுத்து வதில் தடு மாறியிருக்கலாம். அவ்வளவே.

5. போகிற வழிக்கு ஒன்று

மூலம் : ஹெரல்ட் பின்ரர்

பிரதி ஆக்கம் : சி. சிவசேகரம்

அட்டகாசமான நடப்புடன் வாசுதேவன் அதிகா ரியாகத் தோன்றுகின்றார். நிற்கிற நிலையில், நடக் கிற நடையில், குரலை உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் குரலை உணர்த்தினுடன் உச்சரிக்கிற விதத்தில், சாராயம் வார்த்த 'கிளாஸை' பிடிக்கிற பிடயில் யாவற்றிலும் வாசுதேவனின் அதிகாரத்தனம் அப் பட்டமாகத் தெரிகின்றது. முகத்திலும் அந்த அட்ட காசமான வெடித்தலை எதிர்பார்த்தோம். மங் கலான வெளிச்சம் அதற்கு இடம் கொடுக்க வில்லை.

மங்கலான வெளிச்சம்தான் இதற்குப் பயன்படுத் தியிருக்கவேண்டுமா? அதனை ஒரு பகுதியாக்கி இடையிட பிரகாசத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடாதா?

நாடகத்தின் உணர்த்தினை இந்த மங்கலான வெளிச்சம் அதிகரிக்கச் செய்கிறது என்பதனையும் புரியமுடிகிறது. நாம் நடப்பை மாத்திரம் எதிர்பார்க் கிற சாதி அல்ல. நடப்பு உடல் மொழிதான். எனினும் முகம் அதில் பிரதான பங்கு பெறு கின்றதல்லவா?

பாலேந்திராவின் அரங்கில் ஒளியும் செய்தி பரி மாறப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என் பதையும் இந்த இடத்தில் குறித்தல் சாலும்.

ஒரு பாத்திரம் எப்போதும் கதிரையில் அமர்ந் தபடி, அல்லது நின்றபடி இருக்க அதிகாரி மாத்திர மை அசைகிற பாத்திரமாக இருந்தது. ஆயினும் நாடகம் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இயக்கத்தின் பெரும்பங்கை வாசுதேவன் தாங்கி நின்றார்.

பிரதி வலுவாக இருப்பதனையும் இங்கு குறிப் பிடலாம்.

மேற்குறித்த ஐந்து நாடகங்கள் பற்றிய குறிப்பு வரையச் சொன்னால் இவையே எனது குறிப்புக்கள்.

ஒன்றினைக் குறித்தல் நல்லது. அரங்கம் பற்றிய உணர்நிலையில் நின்றே இக் குறிப்புகள் எழுதப்பட் டன. பிரதிகள் வெளிப்படுத்திய கருத்துகள் தொடர்பாக இங்கு பேசப்படவில்லை. ஆரம்பத்தில் கூறிய குறிப்பொன்றினை இங்கு விட்டு வைக்கலாம்.

"தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினரின் ஓய்தலில்லாத உழைப்பு மனிதவளப்பற்றாகக் குறை, ஏனைய வளப்பற்றாக்குறை (இசை, ஒளி, தொழில் நுட்பம் இன்னபிற) பொருளாதார நெருக்கடி, இவை அத்தனையையும் கவனத்தில் எடுத்தும், மேலும் குறைகாணவேண்டும் என்ற நோக்கில்லாது செய் முறைப்படுத்த இக்குறிப்புக்கள் உதவுமோ எனும் அக் கறையினாலுமே..."

எல்லாம் சரிதான்
எது இல்லாமல் போயிற்று?...
குழவும், இருள் குழவும்
சூர்மையாக்கி, சூர்மையாக்கி
கண்களைக் காயப்படுத்திக் கொண்டது தவிர
அகப்பட்டவைகள் என்று
ஏதாவது?...
எதிரும் புதிருமாக
நிலைநிறுத்திப் பார்த்தும்
விடுவிக்கப்படாத புதிர்கள்...
ஏன் இந்த அழுத்தம்!

கனவில் பிடித்த மீனின்
கறிக்குழம்பில்
கால் இடறிற்று காலையில்,
'முள்' னெனக் குத்தியது
யதார்த்தம்!
இப்படியுமா?
வெறும் புலனுக்குள்
வெளித் தெரிவனவெல்லாம்
வேறு வேறெனில்
உண்மை?...
எந்தக் கடலில் எந்தத் தூண்டிலிட்டுக்
காத்திருப்பது.

அன்னையர் முலைகளெல்லாம்
விசத்தையே சுரந்தன,
கை கோர்த்த நண்பரெல்லாம்
'புட்டஸ்' சாய் மாறினர்;

ரகசியங்களைப் புதைத்துகொண்டு
புன்னகைத்த முகமொன்று
அன்பு வெளிப்படையானதென்றது;

தந்தையைக் கொன்று
தாயைப் புணர்ந்த
'இடிபஸ்' பூமியில்
மறுபடி பிறந்தான்;

எல்லாப்பதங்களும்
அகராதி தன்னில்
அர்த்தம் இழந்தன;

எல்லாம் பயமுறுத்தியபடி
ஓடு ஓடு என்று
விரட்டின என்னை;

ஓத்துப் போ ஓத்துப் போ என்று
வேதம் ஓதின;

சமரசம் செய்
சமரசம் செய்
என்று வற்புறுத்தின;

விபச்சாரம்தான்
மனித வாழ்வின் அழகியலோ...?

எல்லாம் சரிதான்
மறுபரிசீலனைதான் இல்லாமல் போயிற்று

கூடியநீ

அருந்த

எம். சி. சுப்பிரமணியம் நினைவாக ஒரு நூல்

இளையவி

இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் நிறுவனரும், வடபுலத்தில் சாதியமைப்புக்கும் சாதிக்கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடியவரும் இலங்கை இடதுசாரி இயக்கத்தின் மதிப்பு வாய்ந்த போராளிகளில் ஒருவருமான எம். சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பத்தாவது ஆண்டு நினைவு வெளியீடாக “எம். சி. ஒரு சமூக விடுதலைப் போராளி” என்னும் நூல் ஜனவரி மாதம் ரொறன்ரோவில் வெளியிடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட ‘சாதி’யைச் சார்ந்த மக்களின் போராட்டங்கள் பற்றிய பயனுள்ள பல ஆவணங்களையும் கட்டுரைகளையும் தாங்கியுள்ள இந்த நூலை விசாலா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற சாதிய வன்முறைகள்பற்றியும் அவற்றிற்கெதிரான போராட்டங்கள் பற்றியும் வரன்முறையான ஆய்வுகளோ ஆவணப்படுத்தல்களோ இல்லை என்ற ஒரு அவலநிலையைப் போக்குவதற்கு இந்த நூல் ஓரளவு துணை செய்வதோடு இப்போராட்டங்களுடன் தொடர்புற்றிருந்து, இப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முக்கியமான சிலரையும் இனங்காட்டியுள்ளது.

நூலில் தொண்ணூறு வயது நிரம்பிய சாதீய எதிர்ப்புப் போராளி க. இராசையாவின் கட்டுரை உட்பட, எழுத்தாளர் என். கே. ரகுநாதன், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் செயலாளராகப் பணிபுரிந்த ஈ. வே. செல்வரத்தினம் (செல்வா இலங்கையன்), சின்னத்தம்பி வேலாயுதம், எம். எஸ். அலெக்சாந்தர், பத்திரிகையாளர் எஸ். திருச்செல்வம் (எஸ்தி), சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபைச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்த பி. ஜே. அன்ரனி, சிற்றம்பலம் காந்தி ஆகியோரின் முக்கியமான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆவணங்களாக சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் 16வது வருட மாநாட்டின் தலைமை உரை (1959)யும் செயலாளர்களின் அறிக்கையும், எம். சி. அவர்கள் கே. டானியலைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரையும் வேறு பல அம்சங்களுடன் இடம் பெற்றுள்ளன.

ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்ற வெளியீட்டு விழா விலும் பயன்மிக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல விஷயங்கள் வெளியே தெரிய வந்தன. சாதீய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றிருந்த ஜவஹர் லால் நேரு, பாடகரும் எழுத்தாளருமான வி. திவ்வியராஜன், செல்வா இலங்கையன், பொ. கனகசபாபதி (முன்னைநாள் மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர்),

எம். சி. அவர்களின் மகன் சந்திரபோஸ் ஆகியோர் சாதியமும் இன்றைய சூழலில் அதன் நிலை, அதற்கெதிரான போராட்டங்களின் வரலாற்று, அனுபவப் பதிவுகள் பற்றிப் பயன்மிக்க உரையாற்றினார்கள்.

ஈழப்போராட்ட வீச்சிலும் அலையிலும் சாதியம் பின் தள்ளப்பட்டிருந்தாலும் மறைந்துவிடவில்லை என்றும் எப்போதுமே எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தப்பட்ட அதேவேளை, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைமையில் சாதியம் அழிந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையையும் ஒரு சாரார் வலியுறுத்தினர்.

இதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் விரிவாகப் பேசப்படவில்லையாயினும் தேசியப் போராட்டங்களுக்குள் சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களின் தன்மை, நிலை என்ன என்பது பற்றிய முக்கியமான வினா அலசப்படாமலே போய்விட்டது.

நூலின் விற்பனையிலிருந்து கிடைத்த நிதி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அனுசரணையுடன் இயங்கும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. அதன் சார்பில் பேசிய சிவராஜா அவர்கள் சுவாரசியமான ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார். கூட்டம் நடந்த அன்று காலையிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதீச் சண்டைகள் இடம்பெற்றுள்ளன என விடுதலைப்புலிகளின் செய்திக்குறிப்பை ஆதாரம் காட்டித் தெரிவித்த அவர், யாழ்ப்பாணம் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தபொழுது சாதீச் சண்டைகள் அறவே இடம் பெறவில்லையென்றும் இப்போது, இலங்கை அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய பிற்பாடே இத்தகைய சண்டைகள் இடம் பெறுவதால் இலங்கை அரசே இதனைத் தூண்டிவிடுகிறது என்பதே அவரின் வாதம்.

“எம். சி. ஒரு சமூக விடுதலைப் போராளி” என்னும் நூலிலும் இத்தகைய வாதத்தை முன்வைக்கும் கட்டுரைகள் ஒரு சில உள்ளன. தமிழ்ப்போராளி இயக்கங்களுக்குள் சாதியம் எவ்வாறு தொழிற்பட்டது என்பது பற்றிய விரிவான தகவல்கள் எம்மிடம் இல்லை. மறுபுறத்தில் யாழ்ப்பாணம் தமது ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்தபோது விடுதலைப்புலிகள் சாதியம் தொடர்பாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தனர் என்பதும் விரிவாகத் தெரியவராதது. சாதியம் என்பது ஒரு பேசாப் பொருளாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

எனினும், யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பில் ஈழத் தேசியப் போராட்டம் பாரிய மாற்றங்களை உண்டு

பண்ணியுள்ளது என்பது மிகைப்படுத்திய ஒரு கூற்றல்ல. ஒரு நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தில் தேசியம், சாதியம், பால், வர்க்கம், பாலியல்பு போன்ற பலதளப் பிரச்சனைகளையும் பேசுகிற ஒரு ஆய்வு/அரசியல்/அற முறைமை எங்களுக்கு அவசியம்.

அந்த வகையில், "எம். சி. ஒரு சமூகவிடுதலைப் போராளி" நூலை வெளியிட்டவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

நூலிலிருந்து போராளி க. இராசையா அவர்களின் கட்டுரையை நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்கிறோம்.

நூல் கிடைக்குமிடம்:
VISHALA PATHIPAGAM
20 WARD AV, SUITE : 812, TORONTO, ONTARIO
M6H 4H3, CANADA.

எம்.சி. ஒரு வரலாற்றின் நாயகன்

க. இராசையா

எம்.சி. என்று நண்பர்களாலும் எம்.சி. ஜயா எனப் பலராலும் அழைக்கப்படும் எம்.சி. சுப்பிரமணியம் ஒரு வரலாற்று நாயகன். தொண்ணூறு வயதைத் தாண்டி நினைவுகள் மங்கிக்கொண்டு போகும் இந்நிலையில் அந்த வரலாற்றின் ஆரம்பம், அதில் எம்.சி.யின் ஈடுபாடு, எம்.சி.க்கு வழிகாட்டியவர்கள், இணைந்து செயற்பட்டவர்கள் ஆகியோரை எனது நினைவிற்கு எட்டியவரையில் இங்கு பதிவு செய்வது எனது தார்மீகக் கடமையாகும்.

இன்று தமிழ்மக்களின் அரசியலில் ஒரு புதிய சகாப்தம். சிங்கள இனவாதத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் தமிழன் என்ற ரீதியில் சாதியின் பெயரால் அடக்கப்பட்டவர்கள், நிலமற்றவர்கள், அடக்கி ஆண்டவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் என்று வர்க்க, சமய, சாதி பேதமின்றி இணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

தமிழர்களின் நிலம் பறிபோகிறது, உயர்கல்வியில் ஒடுக்கப்படுகிறான், பெரிய பதவிகள் பறிபோகின்றன, தமிழன் இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக ஆக்கப்படுகிறான். இதுவே தமிழ்மக்களின் கூக்குரல்! இதற்காக நாட்டுப்பிரிவினை கோரி வாலிபர்கள் போராடிக்கொண்டும், உயிர்த்தியாகம் செய்து கொண்டும் இருக்கின்றார்கள்.

அறபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இதே காரணிகளுக்காகத்தான் தமிழ்மக்களின் ஒரு பகுதியினர், யாழ்ப்பாண உயர் சாதியினர் எனத் தமக்கு முத்திரை குத்திக்கொண்டவர்களின் அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடத் தொடங்கினார்கள். இப்போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர்தான் எம்.சி. என அழைக்கப்படும் எம்.சி. சுப்பிரமணியம்.

வாழ்வதற்குச் சொந்த நிலமில்லை. ஆரம்பக் கல்வியே மறுக்கப்பட்ட நிலை. அடிமைத்தனமான வேலைவாய்ப்புகள், கோவில்கள், தேநீர்க்கடை

கள், சுடலைகள் ஆகியவற்றில் பாரபட்சம். யாழ்ப்பாணத்து வேளாள இனம், இந்துசமய பின்புல ஆதரவோடு வீறாப்புடன் விளங்கிய காலகட்டம்.

சிங்கள இனவாதத்தால் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் அக்கிரமங்களை அகில உலகும் கேட்கும்படியாக தமிழ்மக்கள் இன்று ஒங்கிக் குரலெழுப்புகிறார்கள். இதே தமிழ்மக்கள் மத்தியில்தான், ஒரு பகுதியினரின் வீடுகள் கொழுத்தப்பட்டன. பொதுக்கிணறுகளில் நஞ்சு கலக்கப்பட்டது. நியாயம் கேட்டவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். சொந்தமான கொஞ்ச நஞ்சு நிலங்களும் பறிக்கப்பட்டன.

இந்த அநீதிகளுக்கெதிராக எழுந்த போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி யாழ்ப்பாணத்துச் சாதி அமைப்பின் அக்கிரமங்களை, மனித உரிமை மீறல்களை முழு இலங்கைக்கும் அம்பலப்படுத்தியவர்தான் எம்.சி.

"தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலவிய சாதி அமைப்பு முறை நீதியற்றது" என்று கொள்கைரீதியான நிலைப்பாட்டை முதலில் எடுத்தது, இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற இயக்கமாகும். முற்போக்குச் சிந்தனையுள்ள இதன் தலைவர்களும், திருவாளர்கள் எஸ். தர்மகுலசிங்கம், பொன். கந்தையா போன்ற இடதுசாரித் தலைவர்களும் சாதி ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்களுக்கு தங்கள் ஆதரவை வழங்கினார்கள்.

'அடித்தால் திருப்பி அடி' என்று அடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அறிவுரை கூறி உற்சாகப்படுத்தியவர் பெருமகன் எஸ். தர்மகுலசிங்கம். சீவல் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த பருத்தித்துறை, சாந்தா தோட்டம் கிராமத்தில் அவர்களின் வயிற்றில் அடிக்கும் நோக்கோடு அவர்களுக்கு ஊதியம் தரும் பனைமரங்களின் பாளைகளைத் தங்கள் 'கைக்கூலிகளை' வைத்து இரவோடிவாக வெட்டி எறிந்துவிட்டார்கள் இவ்வூர்ச்சாதிமான்கள். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் திரு. எஸ். தர்மகுலசிங்கத்திடம் சென்று முறையிட்டார்கள். "உங்கள் மரங்களை அவர்கள் வெட்டினால் அவர்களுக்கு வருமானம் கொடுக்கும் புகையிலை மரங்களை நீங்கள் வெட்டுங்கள்" என்று ஆலோசனை கூறி, அவர்கள் போராடவேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தியவர் தர்மகுலசிங்கம் அவர்களே ஆகும்.

இக்காலகட்டத்தில் சமத்துவத்தை வலியுறுத்த 'சமபோசனம்' இலங்கை இளைஞர் காங்கிரசால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. தென்பகுதி இடதுசாரித் தலைவர்களும் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். எமது சமூகத்தின் சார்பாக திரு. ஜேக்கப் காந்தி, ஜி. எம். பொன்னுத்துரை, திரு. ஜே. போல் ஆகியோரோடு நானும் கலந்து கொண்டேன். இவ்வகையான அரசியல் சூழ்நிலைகளின் உந்துதலால் யாழ்ப்பாணம் பலாலிவீதியில், அப்பகுதியைச் சேர்ந்த வாலிபர்களால் 'சன்மார்க்க ஐக்கிய வாலிபர் சங்கம்' என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. முழுச் சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்களின் போராட்டங்களுக்கும் முன்னோடியான இச்சங்கம், இன்றும் யாழ். பலாலி-பருத்தித்

துறை வீதிச் சந்தியில் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றது.

சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆங்கிலப்படிப்பை இடைநிறுத்திவிட்டு திருகோணமலையில் ஆங்கிலக் கொம்பனியான 'எலிபன்ட் ஹவுஸ்' இல் வேலையைப் பொறுப்பேற்றார் எம்.சி. அநியாயங்களைக் கண்டு குமுறும் உள்ளங்கொண்ட எம்.சி. யால் உத்தியோக வாழ்க்கையைத் தொடரமுடியவில்லை. வேலையை உதறிவிட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பிற்கெதிராகப் போராடுவதே தனது வாழ்க்கையின் நோக்கமாக வரித்து 'சன்மார்க்க ஐக்கிய வாலிபர்' சங்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். தன் சமூக மக்களுக்காக மட்டுமல்லாமல் முழு உழைக்கும் வர்க்கத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடுவதற்காகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் இணைந்து கொண்டார். ச.ஐ.வா. சங்கத்தின் தலைவராக சமூகப் பிரச்சனைகளைக் கையாண்டு பெற்ற அனுபவங்களும், அச்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் ஆதரவும், பக்க பலமும்தான் அவரைச் சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்களின் ஏக தலைவனாகப் பிறுநாமிக்க வழிவகுத்தது என்பதை அடித்துச் சொல்வேன்.

'சாதிக்கு எதிரான போராட்டம் பரவலாக்கப்படவேண்டும். ஸ்தாபனரீதியாக வலுப்பெறவேண்டும்' என்ற தேவையை எம்.சி.க்கு உணர்த்தியவர் பொ. கந்தையா அவர்கள். இவரின் அறிவுரையின் பெயரில் தான் 'அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத்தமிழர் மகாசபை' உதயமானது. பெரும்பான்மைச் சமூகத்திடமிருந்த பண, அரசியல், அதிகார பலங்களால் அடக்கப்பட்டு மௌனிகளாக இருந்த சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காகக் குரல் எழுப்ப ஏதுவாக இருந்தது இம்மகாசபையே. அந்திமகாலம் வரை இதற்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்தியவர் எம்.சி.

தமிழ்மக்கள் மத்தியில் நிலவிய சாதி அடக்கு முறையைக் கண்டு காணாமல், பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் மனம் கோணாமல், இனவாத அரசியல் நடத்திய தளபதிகளும், எல்லைக் காவலர்களும், சிங்கங்களும் இன்று விசாலமிழந்து அரசியல் வணாதரத்துக்குள் எறியப்பட்டுள்ளார்கள். இத்தமிழினத்தின் அடக்குமுறைக்கும் அராஜகத்துக்கும் உட்படுத்தப்பட்டு சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் விடுதலைக்காகக் தன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் அர்ப்பணித்த எம்.சி. ஒரு ஒப்பற்ற தலைவனாக தன் மக்களால் இன்னும் போற்றப்படுகிறார். மனைவி, மக்களுக்கு மேலாக சமூக சேவைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தவர் எம்.சி. மனிதநேயம் அவர் நெஞ்செல்லாம் நிறைந்திருந்தது.

தனிமனிதனான எம்.சி.யிடம் சில அலாதிமான பழக்கவழக்கங்கள் இருந்தன. இவருக்கு எதிரிகள் கிடையாது. இவர் யாரையும் வெறுப்பதில்லை. நகைச்சுவையுணர்வுள்ளவர். மகிழ்ச்சியில் அட்டகாசமாகச் சிரிப்பார். அப்போது அவர் கண்கள்

மூடிக் கொள்ளும். நின்று கதைக்கும் பொழுது அவரை அறியாமலே அவர் கால்கள் ஆடிக் கொண்டு இருக்கும். தூய வெள்ளைவேட்டி (வேட்டிபோல தோற்றமளிக்கும் சாரம்) 'நஷனலோடு' எந்நேரமும் கம்பீரமான தோற்றம், உடைகளின் தூய்மையில் அதீத கவனம் பேணுவார்.

எம்.சி.யின் ஆரம்பகால சமூகவாழ்வில் நான் நெருக்கமாக இணைந்து செயலாற்றியுள்ளேன். ஜேக்கப் காந்தி, ஜி. எம் பொன்னுத்துரை, ஜி. நல்லையா, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம் எல்லோரும் மாலைவேளையில் என் வீட்டில் கூடிப்பேசுவோம். அரசியல், சமூக பொதுப் பிரச்சினைகளை மையமாகக்கொண்டு விவாதங்கள் நடுஇரவுவரை நீண்டுவிடும். நோக்கம் ஒன்றென்றாலும், அணுகுமுறை வேறுபாட்டால் அயலே அதிரும்படியான முழக்கங்களோடு சொற்போர் நடக்கும். எம்.சி., ஜி. எம். காந்தி இவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டால் தொண்டை கிழியக் கத்திக் கத்திப் பேசுவார்கள். காந்தி தன் கைத்தடியால் எம்.சி.யின் முதுகில் அடித்தும் இருக்கிறார். இறுதியில் சகோதரர் போலவே பிரிவோம். ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பரம், அன்பும், நட்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தோம்.

'காந்தி ஐயா' என்று எம்மக்களால் அன்போடு அழைக்கப்படும் ஜேக்கப் அவர்கள் உருவிலைச் சேர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பயின்றவர். சிறுபான்மைத் தமிழர்களின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவர். மகாத்மாகாந்தியின் கொள்கையால் ஆகர் சிக்கப்பட்டதால் மேலங்கி ஏதும் அணியாமல் கதர் வேட்டியும், சால்வையும் மட்டுமே அணிந்து கொள்வார். நீண்ட வளர்ந்த தாடியும், கைத்தடியும் அவரது அடையாளச் சின்னங்கள். சூட்டும் கோட்டும் போட்டே கறுவாக்காட்டு சீமான்கள் 'காந்தி பட்டம்' பெறமுன்பே காந்திப் பட்டம் பெற்று எளிமையாக வாழ்ந்து காட்டியவர் எங்கள் ஜேக்கப் காந்தி அவர்கள். 'செனம்' பதவிக்கு ஏற்ற தகுதிகள் இருந்தும் அதற்குத் தடையாக இருந்தது அவரது தோற்றமே. எதிர்க்கட்சியில் இருந்த சமயம் எஸ். டி. எய். ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். எமது மக்கள் சார்பில் அவரை வரவேற்று ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார் காந்தி. வருங்காலப் பிரதமரே எனத் தீர்க்கதரிசனமாக அவரை வரவேற்றார்.

சன்மார்க்க ஐக்கிய வாலிபர் சங்கம், அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபை, வட இலங்கைக் கள்ளிற்கும் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியவற்றில் தலைவர் உட்பட பல பதவிகள் வகித்து எமது சமூகத்திற்குச் சேவையாற்றிய பெருமகன் ஜேக்கப் காந்தி அவர்கள். இவரது ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டலையும் எம்.சி. தனது பொதுவாழ்வில் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஜி. எம். என்று அழைக்கப்படும் திரு. ஜி. எம். பொன்னுத்துரை எம்.சி.யிலும் வயது கூடியவர். இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். எமது போராட்டத்தை ஆரம்பித்த முன்னோடிகளில் ஒருவர் மகாசபை, ச. ஐ. வா. ச. போன்ற ஸ்தாபனங்கள் உருவாக எம்.சி.

யுடன் இணைந்து உழைத்தவர். ஆங்கிலத்தில் எழுத்து வல்லமையுடையவர். ஆங்கிலத்தில் 'மகஜர்' பிரசுரங்கள் தயாரிப்பது இவரிடமே ஒப்படைக்கப்படும். அநீதியைத் துணிச்சலுடன் மோதும் ஒரு நேர்மையாளன். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் தமிழ் கத்தோலிக்க சுவாமியார் ஒருவர் இவரிடம் "நீ என்ன சாதி?" என்று வினவ "சகல ஜீவராசிகளும் சமமே எனப் போதிக்கும் கிறிஸ்துவ சமயத்தின் பிரதிநிதியாகிய நீயே சாதி பேசுகிறாயே" என முகத்தில் அடித்தாற்போல் கூறி விட்டு கல்லூரியைவிட்டு வெளியேறியவர். அந்நாட்களிலேயே சீர்திருத்த மணம் செய்தவர். சமயங்களிலேயே சாதி ஒட்டியிருந்ததால் இறுதிவரை நாத்திகனாகவே வாழ்ந்தவர்.

தமிழ்ஈழம் நிர்மாணிக்கப்பட்டால் அதில் சாதி வேறுபாடும் வறுமையும் ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போராட்டத்தில் இணைந்துள்ளனர்.

அதே சமயம் சுயாட்சி கிடைக்கும் கட்டத்தில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் இன மேலாதிக்கவாதிகளும் பிற்போக்காளர்களும் தங்களைத் தயார் படுத்துகின்றார்கள். புதியவடிவங்களோடு பொருளாதார ரீதியில் தம்மைப் பலப்படுத்தி வருகிறார்கள். எம்.சி.யை நினைவுகூரும் இவ்வேளையில் எமது சமூகமும் இன்றைய அரசியல் நிகழ்வுகளை அவதானித்து விழிப்புடன் செயல்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

'துப்பாக்கி நிழலில் சாதிகள் மறைந்து கிடக்கின்றன, மரணித்துவிடவில்லை' ஈழத்தமிழருக்கு சுயஆட்சி கிடைக்கும்பொழுது சகல அடக்குமுறைகளுமற்ற ஒரு சமத்துவ சமுதாயம் மலரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அமரர் எம்.சி.யின் ஆத்மா சாந்தியடையும். அதுவே நாம் அன்னாருக்குச் செய்யும் அஞ்சலியுமாகும். ◆

காலக்குறி

காலாண்டிதழ் 1999

காலாண்டிதழ் 1999

வெளியீடும் ஆசிரியரும்

A.J. Khan

18, Alagiri Nagar IInd Street
Vadapalani, Chennai - 600 026
Tamil Nadu, India

பிரான்சில் கிடைக்குமிடம்:
EXIL, 27, Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

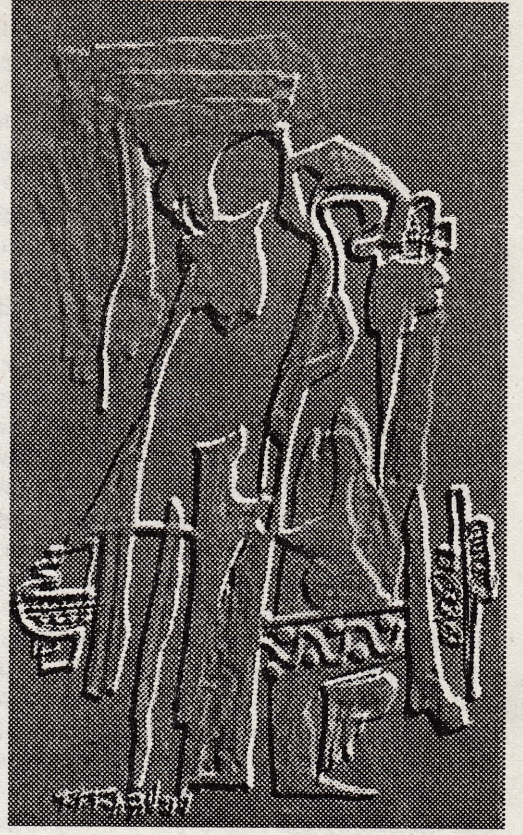
சேர்நாவலு குணினி கவதை

உ.ச.ப. அலுவலர்

என்றோ ஆழ்மனத்துள் தைத்து
இன்றும் சிப்பிச் சிறு மணலாய் நெருடும்
கால முகமான
ஒரு கவிதையடி நீ
தொடுவான் எரிய,
மணல் உருகி அலை புரளும் பாலையிலே,
ஈடன்பூந் தோட்டத்து வழி தவற
ஓயாமல் சசிக்குமொரு
ஒட்டகத்தைப் புணர்ந்தவன் நான்
ஏவான் நீ இன்றைங்கே.
உந்தன் உடற் குணலின் முலைச் சுவாலை
இதழ் பொசுங்கத் தின்று உயிர் எரிந்த காலத்தே
நீ இச்சித்தும் நான் தவிர்க்க
அந்த விலக்கப் பட்ட கனி இன்னும் இருக்கிறதா.
உன்னிடத்தே வளைய வளைய வந்து
எணைக் கண்டால் நச்சுப் பொறுமை
வழியச் சிரித்தீடுமோ
அந்த அருவருத்த பாம்பு
அது எங்கே,
உன் பிள்ளை ஒன்றுக்குப் பாம்புக் கழுத்த
மற்றதற்குப் பாம்புக் கண் என்ற,
ஊர்வாய் மொழியை ஒப்பவில்லை என் மனசு
இருள் கலைய முன்னெழுந்து காடு செலல்
நள்ளிரவிற் சுமையோடு வீட்டைத்
இரவைல்லாம் பதனிடுதல் என்றிருக்கும்
ஆதாம் சுகமா.
காட்டான்தான்.
என்றாலும் எம்முன்னே
நட்போடு அவன் உதிர்க்க பூமுறுவல்கள்
இன்றும் கமழும்.
ஐனநாயகமே கற்பனையிருந்த அவன் காதல்முன்
இந்த ஞாலம் கருகு.
இது யாருடைய வாழ்வு
யார் பட்டி மந்தைகள் நாம்.
கூடல் கழிதல் பெருகல் பிரிதலென்று
நம் இருப்பு யாருடைய கணித விளையாட்டு.
எது பகடை எவர் காய்கள்
இது எவருடைய சதுரங்கள்

காதல் இணைப்பு தெய்வனா?

ஸ் வீட் கிலோ என்ன விலை?
- 120 ரூபா
- 120 ஆ?

- நெய்யில சுட்ட பலகாரம் ஸார்
- சென் தாமஸ் மவுண்ட்ல, டிப்டாப் பவன்ல கிலோ 80 ரூபா தான்
- அது எண்ணெய்ல சுட்ட பலகாரமா இருக்கும்

ஆட்டோ ரிக்ஷா இரைச்சலுடன் விரைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜானகியின் பார்வையில் அமைதியைக் காண்கிறேன். தன் தேன்குழல் விரல்களால் என் உள்ளங்கைகளை வருடிய வண்ணம் கணா காண்கிறாள்.

- ஜானகி
- ம்...

நாங்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் காதலிக்கின்றோம் என்பதில் இனி எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை. வைகறைச் சூரியனைப்போல் இளங் கதிர்களை வீசி எறிந்து கொண்டு இருக்கும் எங்கள் காதல் ஏழு எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் மலர்ந்திருந்தால், இருவரும் நிறைய கனவுக

ளுடன் எதிர் காலத்தை நோக்கிச் சென்றிருப்போம். இப்போது இருக்கும் நிலமை வேறு.

ஜானகிக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். கணவனை விட்டுப் பிரிந்து விவாகரத்து நடந்து மூன்று வருடங்களாயிற்று. நானும் கல்யாணம் ஆனவன். எனக்கு ஒரு பெண் பிள்ளை இருக்கின்றாள். ரேவதியெனும் வேறொரு பெண்ணோடு, அதாவது என் மனைவியோடு இணைந்து நான் பெற்ற பிள்ளை. என் மனைவியிடமும் என் மகளிடமும் நான் ஜானகி என்ற பெண்ணைக் காதலிக்கிறேன் என்று எப்படிச் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது ஜானகி லண்டனில் வசிக்கிறாள். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்தான் அவளை லக்ஸம் பேர்க்கில் நடந்த மொழியியல் கருத்தரங்கம் ஒன்றில் சந்தித்தேன். பிறகு இருவரும் சில சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். அதன்பின் ஓரிரு முறை தொலைபேசிமூலம் தொடர்பு கொண்டோம். மீண்டும் சென்

னையில் சந்திக்க நேரிட்ட போது ஜானகியின் பெண்மை (அது அவளது தனிமையாகக் கூட இருக்கலாம்) என்னுள் சந்தேகமற்ற காதல் உணர்வைத் தோற்றுவித்தது. வாழ்வில் சந்திக்க நேரிடும் பல பெண்கள் நல்ல நண்பர்களாகவே இருந்துவிட்டுப் போய்விடக்கூடும். ஆனால் ஜானகியை என் காதலியாக மட்டுமே பார்க்க முடிகிறது. நான் அவளைக் காதலிப்பதாகச் சொன்னேன். எச்சரிகையுடன் நான் சொன்னதைக் கேட்டுவிட்டு "நானும் தான் உங்களைக் காதலிக்கிறேன்" என்று சொன்னாள். காதல்மழையில் ஏற்படும் சிவிர்ப்புடன் ஆனந்தத்தை நுகர்ந்தவண்ணம் அலைமோதும் கடற்கரைக்குச் சென்றோம்.

வழியில், "நான் வேறொரு மனிதனோடு உறவுவைத்திருப்பதை என் பிள்ளைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பது கடினம்" என்றாள்.

"வேறொரு பெண்ணை நான் காதலிக்கிறேன் என்ற உண்

மையை என் மனைவியிடம் சொல்லி ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதும் கடினம்” என்றேன் நான்.

மार्கழிச் சூரியன் வெப்பமின்றி விகசித்துக் கொண்டிருந்த கடற்கரை மணலில் சென் றமர்ந்தோம். அலை ஓசையில், ஜானகியின் அவிழ்த்து விடப்பட்ட கருங் கூந்தல் தள்ளாடியது. மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில், என்னுள் எழுந்த ஓரிகு கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் கரைந்து மறைந்தே போய் விட்டன. இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் தான். சென்னையில் இப்படி ஒருவரையொருவர் சந்திக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். பிறகு அவள் லண்டனுக்கும் நான் பாரிசுக்கும் சென்று விடுவோம். தொலைபேசியின் மூலம் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ள முடியும். அதன் பிறகு, எப்போதோ ஒரு முறை தான் சந்திக்க நேரிடும் என்று என் மனம் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கொண்டது. இப்படிப்பட்ட காதல் தேவை தானா? என்ற கேள்விகூட எழுந்தது. காதல், அன்பு, பாசம் போன்ற சக்திகளின் மேல் எனக்கேதேனும் அதிகாரம் இருந்திருந்தால் ஒரு வேளை இந்த காதல் உணர்வை அது விசுவரூபம் எடுக்க முன்னமே தடுத்து நிறுத்தி இருப்பேனோ என்னவோ. தென்றலின் தாலாட்டில் மயங்கிய நிலையிலிருந்தவள், திடீரென்று சுதாரித்துக் கொண்டு, “காதல் பிறந்த இரவு என்னைக் குழப்பத்திலாழ்த்தி விட்டது” என்றாள்.

“என்னைக் கனவுலகில் மூழ்க வைத்துவிட்டது”

“என்ன, ஏதோ சீரியசாக யோசிக்கிறீங்க” என்றாள் சிரித்துக் கொண்டு.

இந்தத் தருணத்தில் சீரியசாக யோசிக்க என்ன இருக்கிறது என்று என் உடலை அசைத்து சைகை செய்தேன். பின் “காதலர்கள் வாழும் பிரபஞ்சத்தில்வரும் தென்றலைச் சுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.” என்றேன்.

காதலிக்கிறோம், காதலிக் கப்படுகின்றோம் என்ற நினைவு உலகைத் திடப்படுத்திக் கொடுப்பதை நன்றாகவே உணர் முடிந்தது. வெப்பத்தை எரித்துப்

போரட ஆயுதம் என்று quality ஜஸ் கிரீமைக் காட்டிக்கொண்டே ஒரு பெரியவர் நடந்து போனார்.

ஜானகி அடிக்கடி புன்னகையுதிர்ப்பாள், சில வேளைகளில் ஆள்காட்டி விரலாலும், கட்டை விரலாலும், மூக்குக் கண்ணாடியை பிடித்தவண்ணம் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கிவிடுவாள். சில வேளைகளில் என்னுடன் பேசும்போது வார்த்தைகளைத் தேடுவாள். எனக்கும் அவளுடன் பேசும்போது நான் சொல்ல நினைப்பதை வாய் திறந்து சொல்ல முடியாமல் போய் விடுவதுண்டு. ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்று நிச்சயமாகத் தெரியா விட்டாலும் காதல் உணர்வு தான் இப்படி வாயை மூடி விடுகின்றது என்பது என் நம்பிக்கை.

எங்கள் காதல் எப்படிப் பரிணமிக்குமோ தெரியவில்லை. எங்கோ பிறந்தோம், எங்கோ வளர்ந்தோம். எங்கோ சந்தித்தோம். எங்கோ காதலர்களாக பழகுகின்றோம். உலாவுகின்றோம்.

எங்களை இணைத்ததில் விஞ்ஞானத்தின் பங்கு முக்கியம். போர் விமானம், இலக்கியம், விடுதலை வேட்கை இவை இவ்வுலகில் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் நாங்கள் சந்திக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருந்திருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான்.

தன் நாட்டில் போர் நடக்காமல் இருந்திருந்தால், தென்றல் வீசும் சோலையில், இன்று ஓடும் இரத்த வெள்ளத்திற்கு சாட்சியாக நின்று கொண்டிருக்கும் மாமரத்து நிழலில் உட்கார்ந்து கணக்கண்டு கொண்டிருப்பாளோ என்னவோ. எத்தனையோ உயிர்களைப் பறிக்கும் போர், எத்தனையோ குடும்பங்களைப் பிரிக்கும் போர், நம்மைச் சந்திக்க வைத்ததைப் பார்த்து சிரிப்பதா அழுவதா என்று தெரியவில்லை. விதியின் மீது பாரத்தைப் போட்டு விட்டு சிந்திக்காமல் உறங்கவும் மனம் வரவில்லை.

ஜானகி, நாம் இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை. குழந்தைகள் பெற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை. ஒன்

றாக சேர்ந்து வாழும் சூழ்நிலை வருமா என்பதுகூட சந்தேகத்திற்கிடமளிக்கும் காரியம்தான். இந்த சூழ்நிலையில் காதலுக்கு என்ன பொருள் என்ற அடிப்படையிலாவததை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது.

தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு பல சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். ஒருவர் மேல் ஒருவர் நிறைய அக்கறை கொண்டு வாழலாம். ஒருவர் மேல் ஒருவர் காட்டும் கரிசனத்தால் என் வாழ்வில் ஜானகிக்கும், ஜானகியின் வாழ்வில் எனக்கும் ஒரு முக்கிய இடம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டும் போது சந்தோஷத்தில் ஒருவரையொருவர் கட்டியணைத்து கண்ணீர் வடிக்கலாம். காதலுறவாளர். இதைவிட இல்லறவாழ்க்கைரீதியில், வேறு என்ன இருக்கின்றது. எங்கள் நெருக்கம் சகோதர உறவாக இருந்திருந்தால் கொடுக்கல் வாங்கல் சகஜமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ஜானகியோ என் காதலி, நானோ அவள் காதலன்.

குழந்தைகள் பெற்ற எங்களுக்கு, மனித உடல்கள் இரகசியமானவை அல்ல. இப்படி இருந்தும், அன்று கைகோர்த்தவண்ணம் சென்னை பெசன்ட் நகர் வீதிகளில் நடக்கும்போது, மக்களின் பார்வை எங்களைச் சங்கடத்துக்குள் ளாக்கியது. அந்தப்பார்வை என்னுள், ஒரு சிறுகணம், குற்ற உணர்வையும் ஏற்படுத்தியது. அகம், புறம் என்று பிரித்து வைத்திருக்கின்றோம். இடம், பொருள், காலமறிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று சமூகம் ஒன்றிணைந்து கூக்குரலிடுவதைப் போலத் தோன்றியது.

தழுவிய கையை ஆதரவில்லாமல் விட்டுவிட்டு காதலே காதலே என்று கூச்சலிடும் பாலை வனத்து நட்சத்திரங்களைப் போல், வாழ்க்கையெனும் வீதியிலே நானும் ஜானகியும். நான் ஒரு சிறையில். அவள் ஒரு சிறையில். எங்களுக்கிடையில் காதல் விரிக்கும் அதிசயங்கள். ◆

சமீபகாலங்களில் சர்வதேசப் பொருளாதார அரங்கில் பரவலாக உச்சரிக்கப்படும் பெயர் 'ஈரோ'. ஐரோப்பிய பொருளாதாரத்தின் புதிய பிரசவமே ஈரோ. புகலிடநாடுகளிலேயே பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்தாலும் இன்னும் ரூபாய்களிலேயே கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயம் ஈரோ. இந்த வருட ஆரம்பத்திலிருந்து ஈரோ. எமது அன்றாட வாழ்வில் சேர்ந்தே வரப்போவது.

ஈரோவுக்கான பிரசவம் இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. கருத்து முரண்பாடுகள், மோதல்கள், நீண்ட விவாதங்கள், நீடித்த பேச்சுவார்த்தைகள் இவற்றினூடாகவே ஈரோவுக்கான கட்டமைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஈரோவை வெளிக்கொணர்வது குறித்த இறுதித் தீர்மானம் 11 நீண்ட மணிநேரம் நடைபெற்ற தொடர்பேச்சுவார்த்தைகளின் கடந்த மே மாதம் முதல் வாரத்தில் பெல்ஜியத்தின் புறாஸல்ஸ் நகரில் வெளியிடப்பட்டது. 15 நாடுகள் கொண்ட EU என்றழைக்கப்படும் ஐரோப்பியக் கட்டமைப்பில் உள்ள ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஸ்பெயின், போர்த்துக்கல், நெதர்லாந்து, பெல்ஜியம், லக்ஸம்பேர்க், பின்லாந்து, அயர்லாந்து, அவுஸ்திரியா ஆகிய 11 நாடுகளில் 1999ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் திகதியிலிருந்து ஈரோ பாவனைக்கு வந்துள்ளது. இதற்கான அங்கீகாரத்தை ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றம் வழங்கியுள்ளது. இந்த அங்கீகாரத்துக்கான வாக்கெடுப்பில் ஆதரவாக 467 வாக்குகளும், எதிராக 65 வாக்குகளும் அளிக்கப்பட்டன. 24 உறுப்பினர்கள் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை.

ஈரோவின் முதல் கட்டமாக யூலைமாதம் ஜேர்மனியின் பிரான்போட் நகரில் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இந்த வங்கி இதுவரை காலமும் ஐரோப்பிய நிதிமுறை அமைப்பு செய்து வந்த பணிகளைப் பொறுப்பேற்கும். இந்த ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் தலைவராக நெதர்லாந்தைச் சேர்ந்த நெதர்லாந்து மத்திய வங்கியின் தலைவரான திரு. விம் டியுஸென்பேர்க் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். இவரது நியமனம் குறித்து பிரான்சுக்கும் ஜேர்மனிக்கும் இடையே இருந்த கருத்து முரண்பாடு பிறிதொரு உடன்பாட்டின்மூலம் தீர்க்கப்பட்டது. திரு. விம் டியுஸென்பேர்க் 2002ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதிவரை ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் தலைவராக இருப்பார். அவரது பதவிக்காலம் முடிய முன்னரே அவர் பதவி விலக அந்தப் பொறுப்பை பிரான்சிஸ் யேன் குளோட் றிசெ எடுப்பார். பிரெஞ்சு

மத்திய வங்கியின் தலைவரான இவர் எட்டு வருடங்களுக்கு ஐரோப்பிய மத்திய வங்கித் தலைவராக இருப்பார். 1999ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1ம் திகதி பாவனைக்கு வந்த ஈரோவின் முழு நிர்வாகப் பொறுப்பும் இந்த ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியையே சார்ந்ததாகும்.

1998ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ம் திகதி ஈரோவில் இணைந்துள்ள 11நாடுகளினதும் தேசிய நாணயத்தின் ஈரோ பெறுமதி அறிவிக்கப்பட்டது. அதாவது தற்போதைய ஐரோப்பிய நாணயமான 1 எக்கு 1 ஈரோவுக்கு சமமானது. தற்போது 1ஈரோவின் பெறுமதி 1,10டொலர் அல்லது 6,50பிரெஞ்சு பிராங்குகள் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்தந்த நாட்டு தேசிய நாணயப் பெறுமதி மாற்றங்களுக்கேற்ப இது மாறும். 1999ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4ம் திகதி ஈரோ சர்வதேச நாணய மாற்றுச் சந்தையில் பாவனைக்கு விடப்பட்டது. இதன்மூலம் இப்போது சர்வதேச நாணயமாகக் கருதப்படும் அமெரிக்க

டொலர் தாக்கத்துக்குள்ளாகும் என பொருளாதார நிபுணர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். 2002ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1ம் திகதி ஐரோப்பிய சமூகத்திலுள்ள 11 நாடுகளிலுள்ள 291 மில்லியன் மக்களிடையே ஈரோ பாவனைக்கு விடப்படும். ஈரோ நாணயங்களில் 8 உலோகவடிவிலும் 7 தாள் வடிவிலும் இருக்கும். உலோக நாணயங்கள் 1, 2, 5, 10, 20, 50 என்ற ஈரோ சதங்களிலும் 1, 2 என்ற ஈரோக்களிலும் இருக்கும். தாள்கள் 5, 10, 20, 50, 100,

200, 500 என்ற ஈரோக்களில் இருக்கும். உலோக நாணயங்கள் தங்கமும் வெள்ளியும் கலந்த நிறங்களில் இருக்கும். 2002ம் ஆண்டு யூன்மாதம் 30ம் திகதி வரை பின்லாந்தின் ஹெல்ஸிங்கியிலிருந்து போத்துக்கல்லின் லிஸ்பன்வரையுள்ள 11 நாடுகளில் அந்தந்த நாடுகளின் தேசிய நாணயங்களும் அன்றாட வாழ்க்கையின் பாவனையில் இருக்கும். ஆனால் 2002ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 1ம் திகதி அல்லது சற்றுத் தாமதமாக இந்தப் பதினொரு நாடுகளின் தேசிய நாணயங்களும் மீளப் பெறப்பட்டு ஈரோ மட்டுமே இந்த நாடுகளின் ஒரே நாணயமாக பாவனையில் இருக்கும். அதாவது ஏறத்தாழ 300மில்லியன் மக்கள் ஈரோ என்ற ஒரே நாணயத்தையே பாவிப்பவர்களாக இருப்பார்கள்.

இது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல. இது ஒரு வரலாற்று மாற்றம். காரணம் தற்போது ஒவ்வொரு நாடுகளும் பாவிக்கும் தமது சொந்த நாணயங்கள் அவர்களது தேசிய அடையாளங்கள். பல நூறு ஆண்டுகளாக அந்த நாடுகளோடு இந்த நாணயங்கள் பின்னிப் பிணைந்தவை. உதாரணத்துக்கு

பிரான்ஸை எடுத்துக் கொண்டால் 638 வருட பிரெஞ்சு பிராங்கின் வரலாற்றுக்கு ஈரோ முற்றுப்புள்ளி வைக்கப் போகிறது. 1360ம் ஆண்டு மன்னர் John the Good 'Franc des angbis' அதாவது 'ஆங்கில ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை' என்ற பதாகையின்கீழ் பிரெஞ்சு பிராங்கை அறிமுகப்படுத்தினார். பிராங்கை நூறு சென்ரிகளாக வகுத்து நாடு முழுவதும் விநியோகிக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கட்டம்வரை பிராங்கின் நிலையை உறுதியாக வைக்க உதவியது. இன்று பிரான்சில் பாவிக்கப்படும் பிராங் 1958இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 100பழைய பிராங்குகளுக்கு 1 புதிய பிராங் சமம் என அச்சந்தர்ப்பத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. 2002ம் ஆண்டு இந்த பிராங்குக்கான முடிவுரையும் எழுதப்பட்டுப்போகின்றது.

ஈரோ நாணய மற்றும் தாள்கள் தயாரிக்கும் வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. 70பில்லியன் ஈரோ பெறுமதியான நாணயங்கள் தயாரிக்கப்பட உள்ளன. உதாரணமாக பிரான்சின் பெஸாக் நகரில் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் இரு வேலை நேரங்களில் 30 வேக அழுத்த இயந்திரங்களில் ஒரு ஈரோ சென்ரியிலிருந்து 2 ஈரோ வரையிலான 8 விதமான 12மில்லியன் நாணயங்கள் தினந்தோறும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

அதேசமயம் ஈரோ 11 தேசிய நாணயங்களுக்கு மாத்திரம் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப் போவதில்லை. அமெரிக்க டொலரின் சர்வதேச அடையாளத்திலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப்போகிறது. காரணம் அமெரிக்காவின் 268மில்லியன் மக்கள் டொலரைப் பயன்படுத்துகின்ற வேளையில் ஐரோப்பாவின் 11 நாடுகளைச் சேர்ந்த 291 மில்லியன் மக்கள் ஈரோ

வைப்பயன்படுத்தப் போகிறார்கள். ஐரோப்பிய கூட்டமைப்பில் இதர நான்கு நாடுகளான பிரித்தானியா, சுவீடன், டென்மார்க், கிறீஸ் ஆகியவை இணைந்ததும் இந்த எண்ணிக்கை மேலும் அதிகரிக்கும். உலகின் மொத்த வர்த்தகத்தின் 19.6% அமெரிக்காவின் கைவசம் உள்ளது. அதாவது டொலரின் ஆதிக்கத்தில் உள்ளது. ஆனால் 15 ஐரோப்பிய நாடுகளும் இணையும்போது உலகின் மொத்த வர்த்தகத்தின் 20.9% ஐரோப்பிய கூட்டமைப்பின் கைவசம் வரும். அதாவது ஈரோவின் கை ஓங்கும்.

லண்டனில் அமைந்திருக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கை ஆய்வுமையம் சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் ஆய்வுறிக்கையின்படி ஈரோ நேரடியாகவே அமெரிக்க டொலருடன் மோதப் போகிறது என்றும் ஐரோப்பாவில் டொலரின் ஆதிக்கத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து ஐரோப்பிய வாழ்க்கைத் தரத்தை ஈரோ உயர்த்தும் என்றும் கூறுகிறது. சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பில் ஈரோ ஏற்படுத்தப்போகும் தாக்கம் சடுதியானது அத்துடன் அதிர்ச்சிகரமானதும் கூட என அவ்வறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் ஈரோவை சர்வதேச சந்தை எந்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பதிலேயே இந்த மாற்றங்கள் தங்கியுள்ளன.

எனவே சர்வதேச பொருளாதார அமைப்பு முறைகளில் மாத்திரமல்ல எமது அன்றாட வாழ்க்கைமுறையிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தப்போகும் ஈரோ ஒரு சாதாரண நாணய மாற்றமல்ல. அது கனதியானது, அறிந்து கொள்ளவேண்டியது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு ஈரோ குறித்த மேலதிக விவரங்களைத் தேடுவோம். ◆

கற்பனைச் சித்திரங்கள்

காற்றில்
வண்ணம்வண்ணமாய்
உலாவுகிறார்கள்
மனிதர்கள் -
நாய்களுக்கு
சிறகுகள் முளைத்தெழுந்து
முகத்தருகே பறக்கிறது -
மீளிரும்
கண்ணாடித் தேரீழுக்கின்றன
பல வண்ணப்பறவைகள் -
கவனிப்பீர்
கால் பதித்த போதும்
இடமெங்கும்

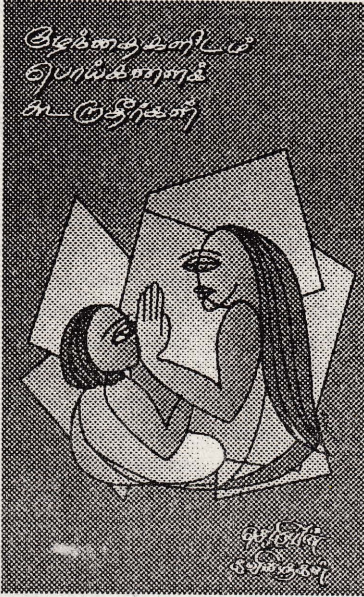
மீருது மெத்தைத் தரை -
பல்வேறான - எழும்
வீனோத சப்தங்களில்
செவிகள் சில நீண்டு
பின் - தானே சுருட்டிக்கொள்கின்றன -
எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும்
மெல்லச் சித்திரமாகி
இனிய குரலாகி
இயல்பு மீறிய ரூபங்களாகி
அசைந்தெனை
அசைக்கிறது -
வானம் தரை நழுவி
மிகக்கிறது நூரை நதியாய் -
கண்வீழ்த்த கனவில்
நகர்கிற சாட்சிகளில்
மீண்டும் புலர்கிறது வாழ்வு
மனச் சோகம் உதிர்க்குபடியே.

புதுகவி

நூல்: குழந்தைகளிடம்
பொய்களைக் கூறாதீர்கள்
(செழியன் கவிதைகள்)
ஆசிரியர்: செழியன்
முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 1998
வெளியீடு: காலம் வெளியீடு
P.O. Box 7305, 509 St. Clair Avenue West
Toronto, Ontario, M6C 1C0, Canada.

செழியனின்
குழந்தைகளிடம்
பொய்களைக் கூறாதீர்கள்
கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து
கவிதையொன்று

கடவுளை
மறுபடி
சிவர்கள்
காணும்போது

நிலத்தில் விழுந்து வணங்கியது
நெடுத்த பனைமரம்
பனம் பழங்கள் உருண்டு உதிர

இலைகளோடு சேர்த்து மஞ்சள் பூக்களை
கிளையோடு பிடுங்கிக் கொடுத்தது
பூவரசு வலிக்க

அடுத்த ஊரில் திருவிழா முகப்பில்
நின்று கொண்டிருந்த தென்னை ஓடிவந்தது
ஓலைகள் அதிர

இரவுமில்லா பகலுமில்லா ஒருபொழுது
வடலிகளின் மறைவிலிருந்து கடவுள் வந்தபோது
குட்டிகளோடு முட்ட முட்ட
தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்த
வாழைகள்
இலைகள் விரித்து வாழ்த்தின

மகிழ்ந்து போனார் கடவுள்
ஒருவரம் கேட்குமாறு வற்புறுத்திக் கூறினார்
கூடினார்கள் பேசினார்கள்
ஒருமித்த குரலில் கூறினார்
சமாதானம் வேண்டுமென்று

கடவுள் மனம் இரங்கினார் சமாதானத்திற்காக
என்ன வேண்டுமென்று
கேட்கச் சொன்னார்
மீண்டும் கூடினார்கள் பேசினார்கள்
துப்பாக்கிகளைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டனர்
கடவுள் மறைந்து போனார்

மழையும் வெயிலும்
காற்றும் குளிர்மாய் ஆண்டுகள் கரைய
மறுபடி கடவுளைக் கண்டதாக
கதைகள் பரவின

கிழிந்து போன சட்டையோடு கண்டதாக
வேலியிலிருந்து குதித்து
ஓணான் சொல்ல

அரையில் கோவணமும் இல்லை
ஒற்றைக்கையால் பொத்திப் பிடித்தபடி
கடவுள் ஓடியதைக் கண்டதாக
பச்சை ஓலை உதைந்ததால்
உயரத்தில் இருந்து தலைகீழாய் விழுந்து
முதுகு முறிந்த காவோலை சொன்னது

விளக்குகள் எரியாத வீட்டு முற்றங்களில்
மணிகள் எழாத கோயில் வளவுகளில்
பிணங்கள் ஒதுங்கும் கடற்கரை மணலில்
சவுக்குத் தோப்பில்
ஊரின் எல்லையில்
நான்கு வீதிகளின் சந்திப்பின் நடுவில்
காத்திருக்கிறார்கள்

ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளுமாய்
கூடிக் கூடிக் காத்திருக்கிறார்கள்
கடவுளிடம் ஒருவரம் கேட்பதற்காக
"கடவுளே இனி சமாதானமே வேண்டாம்"

○

தமிழகத்தில்
அந்தந்த
குடியாட்கள்

ஏதன்

அவன் என்னைச் சந்திக்க வருவதாகக் கூறியிருந்தான். ஏன் என்று கேட்ட பொழுது, நேரில் சொல்வதாக கூறியிருந்தான். எப்பொழுதும் அப்படித்தான் என்ன கதைக்கப் போகிறான் என்பது தெளிவாக அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் எப்படிக்கதைப்பது என்றுதான் தெரியாது. ஏதாவது கதைத்துக் கொண்டிருப்பான். கூட்டிக்கழித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும் அவன் சுற்றி வளைத்துப் பேசுவது.

நல்ல காலம், இவர் பாடசாலை வாத்தியாராக வரவில்லை. வாத்தியாராக இருந்தால் $0+0+1+0+0+1+1+0+1 = 4$ என சொல்லிக் கொடுப்பார் என்று என் மனைவி சொல்லிக் கொள்வாள்.

வழமைபோல் அல்லாது இன்று உடையில் ஒரு சுத்தம் இருந்தது. இது அவனது தோற்றத்தை எடுத்துக் காட்டியது.

“என்ன புழுக்கமாக இருக்கிறது?”

இந்தக் குளிர்க்குள்ளை வந்து, அதுவும் heater வேலை செய்யாமல் இருக்கிற எங்களது வீட்டை புழுக்கமாக இருக்கின்றது என்கிறானே. சிரித்தேன். மனதிற்குள் புழுக்கமாக இருக்கிற

கிறது போலும் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

“சரி, என்ன விஷயம் சொல்லு”

“இல்லை, வா வெளியாலை போவம்”

“இங்கே வேறு எவரும் இல்லை. எனது மனைவி மட்டுந்தான் இருக்கிறாள், சொல்லு பயப்படாமல்”

“இல்லையில்லை. வா போவம் வெளியாலை”

“சரி...”

மனதிற்குள் அவனைத்

திட்டியவாறு இந்தக் குளிர்க்குள்ளை வெளியாலை போற தெண்டால் ஐக்கட் அது இது என ஆயிரத்தெட்டு அங்கிகள் வேறு. வெளியில் நடந்தோம். குளிரைவிட அவன் என்ன கதைக்கப் போகிறான் என்பதிலேயே மனம் சென்றது. எதுவுமே பேசாமல் வெறும் ஜடம் போன்று நடந்து வந்தான். முப்பத்தி ஐந்து வயதாகிறது. என கூற முடியாவிட்டாலும் அதிக இளமையற்று இருந்தான். வாட்ட சாட்டமான அவனது தோற்றத்துக்கும் உயரத்துக்கும் எப்போதும் கலியாணஞ் செய்திருக்கலாம். எத்தனையோ பேர் கேட்டவை.

“எனக்கு கலியாணஞ் செய்ய விரும்பவில்லை”

அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறிவிட்டான். அப்படியில்லை என்று ஊரிலையுள்ள தாய் தேப்பன் பொருத்தம் பார்த்து பேசின எல்லாம் முற்றாகி இவன் பொம்பிளையை பார்த்து சரி என்றான். எல்லாம் முற்று என்ற நிலையில் இவன் பொம்பிளையோடே நேரை கதைக்கவேண்டும் என்று condition போட்டான். அதுக்கும் சரியெண்டு பொம்பிளையை ஒரு restaurantஇல் கதைக்க arrange பண்ணப்பட்டது. பொம்பிளையை நேரில் பார்த்து முதல் சொன்ன வசனம்

“எனக்கு கான்சர் இருக்கு என்று டொக்டர் சொல்லியிருக்கிறார் எப்ப எனக்கு வாழ்க்கை முடியும் என்று தெரியாது. புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிற நீங்கள் இதையும் கொஞ்சம் யோசிக்கவேண்டும்”

Restaurantஇல் தண்ணீர் கொண்டு வந்து வைக்க முன்னரே அவர்கள் இருவரும் வெளியே வந்து விட்டனர். அதன் பின்னர் எந்த திருமணப் பேச்சுக்களும் இடம் பெறவில்லை.

வீதியில் குறுக்காக இருந்த குருவிகள் கார்வரும் சத்தத்தைக் கேட்டு எழுந்து பறந்தன. எங்களைக் கடந்து கார் சென்றது. நாங்கள் அமைதியாக Donut கடையைநோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தோம். Donut

கடையில் இருந்த பெண்மணி தேநீருக்கு எத்தனை சீனி என இரு தடவைகள் வினவினாள். அவளுக்கு உண்மையில் நாங்கள் சொன்னது விளங்கவில்லையா? அல்லது நாங்கள் வேறு இனத்தவர் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாளா? தேநீரைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு மூலையினுள் சென்று அமர்ந்தோம். அவளே பேச்சைத் தொடங்கினாள்.

“உயிரே’ படம் பார்த்தியா?”
“ஓம்”

“அதில் அவள் தற்கொலை செய்யத் தயாராகின்றாள். தனது காதல், வாழ்வு எல்லாவற்றையும் விட்டுத் தன்னைக் கொல்ல முயற்சிக்கின்றாள். அதை நீ ஏற்றுக் கொள்கிறாயா?”

“.....”

“அவள் தனது வாழ்வை அழிப்பதன்மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்களின் சிறப்பான வாழ்விற்கு அடிகோலாகின்றாள்.”

“அழித்தல் என்பது அவசியம்தானா?”

‘உயிரே’ படத்தைப்பற்றி சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் விவாதித்தோம். கதை Terrorist படத்தைப் பற்றித் திரும்பியது. அவள் வயிற்றில் பிள்ளையூட்டும் தனது இலட்சியத்துடனும் போராடுகின்றாள் என்றான். அவள் அவனை அழிப்பதுதான் சமூகத்துக்குச் செய்யும் நல்ல விடயம் என்றான். அடுத்த ஒரு மணி நேரமும் இதே பேச்சில் கழிந்தது. இதற்கிடையில் இரு தடவைகள் தேநீர் குடித்து விட்டோம். “சரி நேரமாகிறது போவோம்” என்றான். என்னுடன் கதைக்க வந்தவன் வந்த விடயத்தை மறந்துவிட்டான் போலும். நான் என்னுள் நினைத்துக் கொண்டேன். இப்போது கதைத்ததுதான் விடயமென்றால் இதை வீட்டில் இருந்து கதைத்திருக்கலாம்தானே.

சில நாட்கள் கழித்து ஒரு நள்ளிரவில் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டான். சிவரமணியின் கவிதைகள் படித்

தானாம். அதைப்பற்றிப் பாராட்டினான். அவளது தற்கொலையை நியாயப்படுத்தினான். தற்கொலை செய்வதற்கு ஒரு துணிச்சல் தேவை என்றான். ஆத்மாநாம் நல்லதொரு கவிஞர். அவரும் சமூகத்தின் மீதுள்ள கோபத்தை தற்கொலை மூலம் நிரூபித்தார் என்றான். அவனும் கவிதைகள் எழுதுவான். அவ்வப்போது அவனது கவிதைகள் படித்ததுண்டு. சில அடிகள் மனதில் பதிந்ததும் உண்டு. ஆனால் அவனது போக்கும் அவனது கவிதைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை.

ஒழுங்காக வேலைக்குப் போவான். வேலையில் பெரிய ஈடுபாட்டுடன் வேலைசெய்வவன் என்று கூறமுடியாது. ஆனால் வேலையை விட விருப்பமில்லாதவன். யேசுதாசின் பாடல்கள் என்றால் அலாதிப்பிரியம். சி.டி. இசைத் தட்டுக்கள் பல வீட்டில் நிறைந்து கிடக்கும். சங்கீதம் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு சங்கீத டீச்சரிடம் சங்கீதம் படிக்கப் போனான். இடையில் ஒரு நாள் சந்தித்தபோது “எனக்கு சங்கீதம் சரியாக வருகுதில்லை நான் விடப் போறன்” என்று சொன்னான். அதோடை சங்கீதமும் சரி. பின்னேரங்களில் படிப்பதற்கு போனான். அதையும் இடையில் விட்டாச்சு. முதலில் பழைய கார் ஒன்று வைத்திருந்தான். பிறகு அதை வித்துப்போட்டு புதிசாய் ஒன்று வாங்கினான். கடைசியாய் அவனைப் பார்த்தபோது வேறையொரு கார் வைத்திருந்தான்.

நூல் வெளியீட்டுவிழா ஒன்றிற்குச் சென்றிருந்தபோது அவனை மீள் சந்தித்தேன். தேநீர் குடிப்போமென அழைத்தான். ஒலிவர் ஸ்ரோனின் படத்தில் வரும் பாத்திரங்கள் அநேகமாக தற்கொலை செய்து கொள்கின்றன என்று தொடங்கி தற்கொலைப் புராணத்தை ஆரம்பித்தான். கடைசியில் கனடாவில் தற்கொலை செய்ய வரக்கூடிய அலசி ஆராய்ந்து

எந்தவித முடிவமின்றி மண்டபத்துக்குத் திரும்பியபோது வெளியீட்டுவிழா முடிந்திருந்தது.

எனக்கு கொலஸ்ரோல் கூடியிருப்பதாகவும் சற்று உடற்பயிற்சி செய்யும்படி டொக்டர் சொன்னதால் ஜிம்க்கு போயிருந்தேன். அங்கு அவன் மிகவும் மும்முரமாக உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தான். தொடர்ந்து சிலநாள் காணக்கூடியதாக இருந்தது. திடீரென காணாமல் போய்விட்டான்.

அதன்பின் நீண்ட காலமாகக் காணமுடியவில்லை. இரண்டொரு தடவை டெலிபோன் அடித்தபோதும் பதிலில்லை. திரும்ப அழைக்குபடி விட்ட செய்திக்குக்கூடப் பதிலில்லை.

கலியாணவீட்டில் இன்னொரு நண்பனுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது பேச்சுவாக்கில் கதை இவனைப் பற்றித் திரும்பியது. அண்மையில் அவனைத் தற்செயலாகக் கண்டதாகவும் கரும் புலி பற்றி மிக உயர்வாகப் பேசிக்கொண்டிருந்ததாகவும் நண்பன் சொன்னான். அதன்பின் நான் அவனுடன் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. ஓர் அளவிற்கு அவனது நினைவுகள் கூட மறந்துவிட்டது.

அன்று சனிக்கிழமை. சற்று ஆறுதலாக எழும்பலாம் என்று நினைத்தபடி போர்வைக்குள் முடங்கிக் கிடந்தேன். கோழி கூவுவது போன்ற உணர்வு. ஆனால் டெலிபோன் அடித்தது. என் மனைவி எரிச்சலுடன் எழுந்து எடுத்தபோது நின்று போய்விட்டது. மீண்டும் அடித்த போது நான் எழுந்து ‘ஹலோ’ என்றேன். என்னுடன் அவசரம் கதைக்கவேணும் என்றான். அருகிலிருக்கும் ‘டோநட்’ கடையில் காத்திருப்பதாகச் சொன்னான்.

நேரத்தைப் பார்த்தேன். அப்பொழுதுதான் ஆறமணியைத் தாண்டியிருந்தது. சரியாக விடியவில்லை. வெளியில் இருள் அப்பியிருந்தது. ஏதாவது அவசரமாக இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாட்டில், அரைகுறையாக

முகம் கழுவி, அங்கு சென்ற பொழுது காத்திருந்தான். சிரித்தவாறே என்னிடம் வந்தான்.

தேநீர்க்கோப்பைகளை மேசைமீது வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தபோது

“நான் நேற்று தற்கொலை செய்ய முயற்சி பண்ணினனான். சரி வரேல்லை.”

“ஏன் இது. அப்பிடி என்ன குறை உனக்கு”

“எனக்கு வாழ்க்கையிலை ஒண்டும் சரி வருகுதில்லை. படிக்கமுடியுதில்லை. சங்கீதம் படிக்கப் போனேன். அதுவும் சரி வரவில்லை.”

அவன் தொடர்ச்சியாக சொல்லிக்கொண்டே போனான். எனக்கு அதிகாலைய தூக்கக் கலக்கம் வேறு. சரணையற்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவன் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தான். பின் சிறிதுநேரம் மௌனமாயிருந்தான். அவன் கண்கள் கலங்கியிருந்தது. கடந்த இரவு நித்திரையில்லைப் போலும். மௌனம் கலைந்து அவனே தொடர்ந்தான்.

“நான் காதலித்துத்தான் கலியாணம் கட்டவேணும் என்று எனக்கு விருப்பம். அதற்கு ஒரு பெட்டையளும் திரும்பிப்பார்க்கிறாளில்லை. அதுதான் இனி வாழ்ந்தென்ன பிரயோசனம். சாகவேணும். அது நிம்மதி”

அவன் பேச்சைச் சற்று நிறுத்தி கோப்பையை ஒரு மிட்டு குடித்தான். இப்போது நான் என்ன பதிலைக் கூறினாலும் அவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. அவனைத் தொடர்ந்து பேசவிடுவது நல்லது போலத் தோன்றியது. மேலும் பேசட்டும் என எண்ணி அவன் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

“Trainக்கு முன்னாலே நின்று பாய்ந்து விழுவதற்கென்று subwayக்குள்ளை try பண்ணினனான். பாயமுடியில்லை. பக்கத்திலை நிக்கிற மனிதரை பார்க்கும் பொழுது வாழவேண்டும் போல் இருக்கு. அதுதான் வந்திட்டன்...”

“இப்ப என்னட்டை இருந்து என்னத்தை எதிர்பார்க்கிறாய்?”

“நான் சாகவேணும். எனக்கு வாழப்பிடிக்கேல்லை. என்ன செய்யலாம்?”

“சயனைட் அடிக்கலாம். Lake Ontarioக்குள்ளை குதிக்கலாம். நயஹராவிலை விழலாம்....”

நான் அடுக்கிக்கொண்டே போனேன். அவன் என் பேச்சுக்கு செவி கொடுக்காதவன்போல வெளியே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். எனக்கு கோவம் பொத்திக்கொண்டு வந்தது.

“இதிலை எதுவும் விருப்பமில்லையெண்டால் ஊருக்குப் போ”

இரைந்து கத்திவிட்டேன். அவன் பதிலுக்காகக் காத்திராமல் வெளியேறிவிட்டேன். சிவரமணி, ஆத்மாநாம், உயிரே படக் கதாநாயகி, ஒலிவர்ஸ்ரோனின் படைப்புகள், கரும்புலிகள், ஹிட்லர் போன்றவர்கள் தற்கொலைவாதிகள் தான்.

அவன் தனது தற்கொலையை இவர்கள் மூலம் நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கிறான். அன்று மாலை நானும் எனது மனைவியும் எங்களது குடும்ப வைத்தியரிடம் சென்றபோது இவனைப் பற்றிக் கூறினேன். அவர் கூறினார். இவர்கள் ஆபத்தானவர்கள். தங்களது தோல்விகளைத் தற்கொலைமூலம் வெற்றியாக மாற்ற முயற்சிப்பவர்கள். திடீரென ஏதாவது செய்துவிடுவார்கள். அவரைத் தகுந்த வைத்தியரிடம் காண்பிக்கச் சொன்னார். நல்லதொரு வைத்தியரது பெயரையும் சிபாரிசு செய்தார்.

மறுநாள் கடுமையான குளிர். பனி தொடர்ந்து பெய்து கொண்டிருந்தது. வீதியை பனி மறைத்திருந்தது. சூரியனும் ஒதுங்கிக்கொண்டான். காற்று வேறு வேகமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. இவனை வைத்தியரிடம் கூட்டச் சென்றேன். முதலில் மறுத்துவிட்டான். பின்னர் ஒருவாறு சம்மதித்தான். வைத்தியர், எனது பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

சுமார் 2மணித்தியாலங்கள் அவனுடன் தனியாகக் கதைத்தார். மீண்டும் ஒரு முறை அவனை வருமாறு கூறியிருந்தார். ஒரு தடவை நான் அவரிடம் தொடர்பு கொண்ட போது அவரைச் சிறு வயதில் பேயன் என்றும், ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர் என்றும் பெற்றோர், உற்றார், உறவினர் எல்லாரும் முடிவுசெய்துவிட்டனர். சூழலில் நடந்த அவன் கண்ட, படித்த தற்கொலைகள் இவனுக்கு விடை கூறின. இதுவே இதற்கான காரணம் என்று கூறினார்.

இது நடந்து நாலு வருடங்களின் பின்னர் shopping mall ஒன்றில் அவனைச் சந்தித்தேன்.. நானாக வலியச் சென்று கதைத்த பொழுதும் கதைக்க கூச்சப்பட்டான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெண்மணி. மனைவியாக இருக்கவேண்டும். அருகில் ஒரு சிறு பிள்ளை அவனைப் போலவே.

எனது மனைவி, என்ன உங்கடை நண்பன் கதைக்க கூச்சப்படுகிறார் என்றதற்கும் அவன் கூச்சத்துடன் சிரித்தான். அவனது பிள்ளை ஒரு சிறு பந்தைக் கையில் வைத்திருந்தது. எனது மனைவி அதைத் தூக்கி வைத்திருந்தார். பிள்ளையைக் கீழே இறக்கிவிட்டு இரண்டடி எடுத்து முன்வைத்தவன் “வீட்டை கட்டாயம் ஒரு நாள் வாருங்கோ” என்றான். அவனது பிள்ளையின் கையிலிருந்த பந்தை அங்கு நின்று எனது மகன் நரேன் பறித்துவிட்டான். அவனது மனைவியால் அதனை ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

பேயன்! நரேன் பந்தைப் பறிக்கக் கொடுத்திட்டீர் ஏமாளி போல நிற்கிறான். பேயன்...!!

பிடுங்கப்பட்ட மண்ணையும் பிடுகு கழுவிய மண் வெகுணையும்

உம்மா
உன் பார்வையின் ஏக்கம்
எனக்குப் புரிகிறது!
எழுத்தறியா உன் வேதனையை
என் விளக்கங்களால்
விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.
உன் பூநிலம் பிடுங்கப்பட்ட தரிசுபோல
நீ சுருக்கமிழந்து அழுவது எனக்குக்
கேட்கிறது!
எந்த மண்ணும் ஒத்து வராது
என்கிற உன் அஞ்சுதலை
என்னால் ஆதரிக்க முடிகிறது.
◆◆◆
அந்த வேப்பங்காற்றும்
பனையோலைத் தென்றலும்
நிழல் கிளுவையின் மணமும்
கத்தாழை பரந்த வீதியும்
உன் கிடுகு வீடும்
என்றுமே நீ யாசித்தவை என்பது
எனக்குத் தெரியும் தாயே!
◆◆◆

உம்மா!
நீ சிறு வயதோடு
பிரயாசப்பட்ட மண்
பலவந்தமாகப் பிடுங்கப்பட்டது
உன்னைப் போல எனக்கும்
அதிர்ச்சிதான் தாயே?
யாரிடம் என்னத்தைக் கேட்க
செவிகளை முடிவிட்ட
தேவர்களோடு என்ன பேசி
என்ன விளங்க?

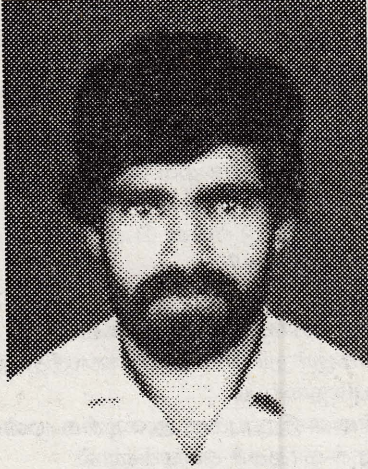
◆◆◆
கரைந்தொழுகும் காலங்களில்
உனக்கும் நம்பிக்கையில்லைத்தான்
மூப்பும் நரையும்
உன்னை இறப்புக்கு அழைக்க முன்னம்
இந்தக் காதகச் சமைகளால்
நீ அழிந்தொழிந்து போகிறாய்.
அரசியல் பட்டவர்த்தனமற்ற
ஒரு சபீட்சத்தை நீ தேடுவது
தெரிகிறது தாயே!
இனி எந்தக் காலம்
உன் எதிர்பார்ப்புகளைச்
சுமந்தேறி வரும்?

◆◆◆
நிரந்தரமாய் எம் பூமி
எமக்கில்லையா?
சூனியக் கிடங்கில் நாமெல்லாம்
அன்னியரா என்ன?
உன் பார்வை எனக்குப் புரிகிறது தாயே!
ஓற்றுமைப் பூமியில்
உன் முந்தானை உதறி உறங்க
உன் நிலம் வேண்டும்.
உனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் அதுதானே.
அதற்கப்பாலும் எத்தனையோ
நியதிகள் சிதறிக் கிடக்கின்றனவே
யாரறிவார்?
யாருக்குத் தெரியும்
எல்லாம் ஊமைகளாயும்
எல்லாரும் செவிடர்களாயும்....
பாங்கொலித்த நிலமெல்லாம்
உன் நினைவுகள் விரவிக் கிடக்கின்றன
என்பதும் எனக்குத் தெரியும்
உம்மா!
எழுத்தறியா உன் வேதனைகளை
நான் விளங்கிக் கொள்கிறேன்
மற்றவர்கள்....?

இளைய அப்துல்லாஹ் 30.10.98

இன்றோடு வடபுல தாய் மண்ணிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டு 8 வருடங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன.

ஈஸ்வரன்

(கருப்பையா புலனேஸ்வரன்)

வாழ்வு: 30.10.1958 - முடிவு: 20.01.1999

ஈழ விடுதலைப்போராட்டம் கருக்கொண்ட காலத்திலிருந்தே உயிர்த் துடிப்போடு தம் வாழ்வை ஈய்ந்து பங்களித்தவர்களுள் இவர் முக்கியமானவர். மலையக மக்களின் துயர் துடைக்கவென அமைக்கப்பட்ட காந்திய அமைப்பின் ஸ்தாபக உறுப்பினருள் ஒருவர். மலையக மக்களின் மறுமலர்ச்சிக்காகவும் சமூக பொருளியல் மேம்பாட்டுக்காகவும் அவரின் ஆர்வம்-உழைப்பினது சாட்சியாக செட்டிகுளம்-கல்லாறு குடியேற்றத்திட்டம் நிகழ்ந்தது. தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் அயராது உழைத்தபோதும் தான் சார்ந்த அமைப்பினுள் அதிருப்தியுற்று 1986இல் வெளியேறி மலையகமக்கள் மத்தியில் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். அப்போதும் அங்குள்ள மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக கொட்டகலையில் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்து நடத்தியவர். மலையக மக்களை ஒன்றுபடுத்தி சமூக விமர்சன நாடகங்களை மேடையேற்றியவர். அதனால் தொண்டமான் எதிர்ப்புக்கும், மேலும் இலங்கை அரசின் தேடுதலுக்கும் உள்ளானவர். இறுதியில் 1989 இல் இலங்கை அரசால் கைதுசெய்யப்பட்டு, கொடிய சித்திரவதைகளின் பின் விடுதலையாகி சிவில்லில் அரசியல் தஞ்சம் புகுந்தவர். இறுதிவரை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக்காகவும் தன் உணர்வையும் சிந்தனையையும் ஒருமுகப்படுத்தி வாழ்ந்தவர் ஈஸ்வரன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எம் இனியவனே!
எமது உறவே நல்ல நண்பனே!
கலங்குகின்றோம்.
கண்ணீர் சிந்திக் கசிந்துருகுகின்றோம்.
ஈஸ்வரா!

உயிரற்ற உன் உடல் கண்டு
ஏன் எமக்கு உயிரென்று
கதறுகின்றோம்.
தீயிலே நடந்தாயே
தீண்டவில்லை - மரணம்
பஞ்சணையில் மட்டும்
என்னவானது?

அன்பான மனைவி
அழகான குழந்தைகள்
அம்மா, அக்கா, தங்கை, தம்பி
மச்சாள், மட்டுமல்ல... மட்டுமல்ல...
செய்தி கேட்டு
துடிக்கும் உள்ளங்கள்
எத்தனை... எத்தனை...

எம் உறவே!
நாம் இங்கு தவிக்கின்றோம்
எம்மைத் தேற்ற நீ
எழுந்தோடி வா!

உன் பாதை புதியது,
உன் தடமும் முதலது,
கிழக்கில்தான் சூரியன் உதிக்கின்றது...
ஒளியோ அகிலமெங்கும் தெறிக்கின்றது...
நீயும் அப்படித்தானே!

இனியவனே!
காந்தியம் கண்டாய்...
சித்தாந்தம் கொண்டாய்...
உழைத்தவனுக்கு கூலியும்
பசித்தவனுக்கு சோறும்...
எழுந்து வாருங்கள்...
படையில் சேருங்கள்...
ஏழ்மை ஒழியும்...
தேசியம் மலரும் - எனும்
உன் பாசறை முழக்கங்கள்
இன்னும் ஒலிக்கின்றது.
தமிழர் வரலாற்றில்
உனக்கும் இடமுண்டு.
எம்மினத்துக்காய்
பசித்திருந்தாய்,
கல்லிலும், காட்டிலும்
முள்ளிலும், சேற்றிலும்
தூங்கவும், நடக்கவும்...
உனக்கென்ன தலையெழுத்தா?
இல்லை...
எம்மினத்துக்காய்.

நண்பனே!
உன்னை மறக்காது எம்மினம்
நீ மறைந்துவிடவில்லை
உன் தியாகங்களால்
என்றும் - நீ
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பாய்.

ஹசேன், பாரிஸ் நண்பர்கள்

கிழவர்கள்

சூர்வெட்டு

அன்பு ஆசிரியர் அவர்களுக்கு, 'எக்ஸில்' நான்கு இதழ்களும் கிடைத்தன. அனுப்பிய மைக்கு மிக்க நன்றி. ஒவ்வொரு இதழையும் படித்து முடித்த பிறகு, தாங்களோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்றெண்ணி தோற்றே போய்விட்டேன். இன்று இந்த அஞ்சலை வரையச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 'எக்ஸில்' நான்காவது இதழ் அருமை. எந்தச் சஞ்சிகை என்றாலும் முதலாவதாக கவும் விரும்பியும் நான் வாசிப்பது கவிதைகளையே. இளைய அப்துல்லாஹ்வின் கவிதை சிறப்பு. சமீப மாதங்களாக நான் வாசித்த அவரது கவிதைகளில் யதார்த்தங்களின் தெளிவு மேலோடுகிறது. 'அவலங்களின் சாட்சிகள்' கூட அவ்வகையே. மிகச் சிறந்த கவிஞரான சோலைக்கிளியின், தற்போதைய கவிதைகளை பாடுபோக்குத் தனங்கள் அருவருக்கத்தக்கவையாக அமைந்திருக்கின்றன. சோலைக்கிளி, இன்னும் எத்தனை காலத்துக்குத்தான் போலிக் கவிதைப் போக்குக்குப் பின்னால் இழுபட்டுச் செல்லப் போகிறாரோ?

எஸ். வி. ரு:பேல் - தரமானதும், புதிய கருத்துக்களுடனும் கட்டுரை தந்திருந்தார். புலம்பெயர் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 'எக்ஸில்'ன் வரவு தனித்துவமானது. பேணிக்கொள்ள முயற்சியுங்கள். வாழ்த்துக்கள்.

எம். எல். எம். அன்ஸார்
இலங்கை 08.12.98

அன்புநிறை ஆசிரியர் அவர்கட்கு!
தாங்கள் அனுப்பிய எக்ஸில் இதழ்கள் நான்கும் கிடைத்தன. நவம்பர்-டிசம்பர் மாத சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ள விதியை நினைத்துப் புலம்பல், சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும் என்ற கட்டுரைகளும் சிலம்புச்சிலை என்ற கதையும் கறுப்பி வெள்ளை வயற் சோகமும் என்ற கவிதையும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. சேரனின் பெண்ணியமும் கவிதையும், கலையும் புரட்சியும் மற்றும் பல துணுக்குச் செய்திகளும் இவ்விதழுக்கு மெருகூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இக்காலத்தின் தேவை கருதி வெளிவரும் எக்ஸில் தொடர்ந்து வெளிவர வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
ஆசிரியர் அரும்பு
கோர்சன்ஸ், டென்மார்க், 12.08.98

ஆயிரம் கல்வெட்டு அடித்தாவும் வர்க்கப்போர் மடியாது

குறிப்பு: இக்கட்டுரை எக்ஸில் 1க்கு மட்டும் எனது பதிலாக எழுதப்பட்டுள்ளது. எக்ஸில் இரண்டுக்கு பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் எக்ஸில்1 - எக்ஸில்2 உடைவு எனக்கு எதிரான தனிநபர் தாக்குதலை எதிர் த்ததால் என்ற காரணமும் உள்ளதாக அறிய முடிவதால், தனிநபர் தாக்குதலை எதிர் த்த எக்ஸில் 1க்கு இக்கட்டுரையை கொடுத்துள்

ளேன். இக்கட்டுரையில் பல விடயங்கள் பற்றி விவாதிக்கமுடியாது இடப்பிரச்சினை உள்ளதால் முக்கியமானதை மட்டும் இயன்றவரை சுருக்கித் தந்துள்ளேன். அத்துடன் இக் கட்டுரையில் முந்தியகால ஒப்பிட்ட நடவடிக்கை ஹோபாசக்தி கட்டுரையினால் ஏற்பட்டது என்பதும் அந்த அரசியலை சுட்ட மட்டும் கையாளப்பட்டுள்ளது. இதில் விவாதிக்க இடமில்லை. சமர்-25ல் விரிவாக உள்ளது.

பி. றயாகரன்

ஆம், ஹோபாசக்தி புலிகளில் இருந்த காலத்தில் நான்கைது செய்யப்பட்டது எதற்காகவோ அதற்காகவே இன்று ஹோபாசக்தி மீள கல் வெட்டில் செய்துள்ளார்.

நான் மக்களின் கருத்து எழுத்து பேச்சு சுதந்திரத்திற்காக போராடியபோது அது புலிகளுக்கு உளறலாக இருந்தது. மீளமீள வீதியில் இறங்கிப் போராடியபோது அது புலிகளுக்கு விளங்கவில்லை, புரியவில்லை. ஆனால் இதை எப்படித் தடுப்பது என்பதில் என்னை அறியாமல் என்னைப் பின்தொடர்ந்தனர். எப்படிக் கடத்துவது, எப்படி உரிமை கோராது விடுவது, எப்படிக் கதை கட்டுவது என எல்லாம் செய்த பின் AK47இனால் கடத்தினர். கடத்திச் சென்றவர்கள் என்னை முழு நிர்வாணமாக ஆக்கினர். முதற் கேட்ட கேள்வி "தற்கொலையைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?" ஆம், இது கல்வெட்டுக்கு முந்திய நிலை.

ஆம் இப்படிக் கடத்திச் சென்றதை இது எதிர்ப் புரட்சி கரமானது என நினைத்தேன், சொன்னேன், ... அவர்களுடன் கூட.

இன்று கல்வெட்டு எழுதிய ஹோபாசக்தி என்னை அறியாமல் என்னைக் கற்பழித்து வன்முறையை அன்று புலிகள்போல் செய்கின்றார். நான் சமூகமாற்றம், மக்களின் துன்பம், பெண்ணின் விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு என சொல்லுவது புரியவில்லை, விளங்கவில்லை என்பாய் ஆனால் அன்றுபோல் உனது வக்கிர நோக்கத்துக்கு AKக்கு பதில் பெணையால் அறைந்த அரசியல் அன்று நீ புலி செய்தது போல் ஒரே மாதிரி இருந்த வரலாறுதான் ஹோபாசக்தியின் இன்றைய அரசியலாகும்.

கல்வெட்டு பாடலில் நான் சொல்வது புரியவில்லை, விளங்கவில்லை, உளறலாக உள்ளது என்று கூறிய நீ, உன்னால் எனது கோட்பாட்டை எப்படி (புரியவேண்டுமாயின் குறைந்த பட்ச சமூக அக்கறை வேண்டும்) புரிய முடியும். எனது கோட்பாட்டுக்கு கல்வெட்டு அல்ல றயாகரன் உயிருக்குத் தான் கல்வெட்டு என்பது வெள்ளிடமலை.

என் கோட்பாட்டுக்குக் கல்வெட்டு விட வேண்டும் எனின் என் கோட்பாட்டை நீ மறுத்து நிறுவவேண்டும். அதை நீ குறிப்பிடும் பேராசான் மார்க்ஸ் போல் செய்ய வேண்டும். மார்க்ஸ் எப்படிச் செய்கின்றார் என்பார் போம்.

சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் ஆராயும் வழி என்ன? இந்த ஆய்வுமுறை இருக்கும் போக்கின் மீது வால் பிடித்துச் செல்வதற்குப் பதில் பிரச்சினையை

னர் எனப் பொறுப்பை மற்றவரீது சுமத்தியவர், ஏன் அதை த்தான் செய்யவில்லை? அப்படி யாரும் கேட்க இந்த இலக்கிய உலகில் யாருக்கும் துணிவு கிடையாது என்ற நம்பிக்கை. அத்துடன் அது தனது கடமை அல்ல அது பெண்ணிலைவாதிகளின் கடமை என்பதன் ஊடாக தான் ஒரு ஆண் என்பதை வேறு அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொல்கின்றார்.

அது சரி, வெட்டிப்பிடுங்கி எம்மை 'லிமிட்', 'அனுங்கி அனுங்கி' சனநாயகத்துக்காக குரல் கொடுத்ததாக சொல்லும் நீர், உமது காலமீறல்களை எங்கே ஐயா ஆவணமாக வெளியிட்டுள்ளீர்? அதைச் செய்யாத நீர், எப்படி பெண்ணிலைவாதிகளிடம் கேட்கும் உரிமை மட்டும் வந்து சேர்கிறது. ஏன் உமது முன்னொருகால சில நடவடிக்கைகள் (நீர் உட்பட குழுக்கள்) செய்ததையிட்டு நான் அல்ல வேறு நபர்கள் கேட்டால், அவைபற்றி தெரியாது என ஒரேயடியாகவே மறுக்கும்போதே, ஏதோ மறைக்கப்படுவது தெளிவாகின்றது. சம்பவம் அச்சுற்றுவட்டத்திற்கே தெரிய, அந்த குழுவில் இருந்தவருக்குத் தெரியாது போக முடியுமோ?

மற்றவனைக் குற்றம் சாட்டமுன்பு உனது கைக்குப் பின்னால் மறைந்து போனதை இலக்கியத்திலோ, கட்டுரையிலோ கட்டுடைக்க முடியாது மறைந்துபோன மர்மம் தான் என்ன? ஆனால் சிலதை மற்றவரீது சுமத்துவது மட்டும் நீடிக்கின்றது. அன்று நடந்த ஒரு திருமணத்தில் கட்டுடைத்த, ஒழுங்கு மீறிய எல்லைதாண்டலில் ஒரு பெண்ணிடம் "நீ அந்த கம்பப் பொறுப்பாளர்" என தலித் வெறியில் கேட்ட போது அப்பெண் கேட்கவில்லை நீ என்ன செய்தாய்? எங்கே உன் வரலாறு? என்று. ஏன் இந்த கட்டுடைத்த, அதிகாரத்தைத் தகர்த்த மெளனங்கள் நீடிக்க போலித்தனங்கள் அரங்கு ஏறுகின்றன.

இனி தொடர் விடயத்தைப் பார்ப்போம். கரு அழிப்பு என்பது பூர்வா வர்க்கம் தனது அற்புத்தனங்களில்தான் செய்கின்றது. இந்த அற்புத்தனம்கூட இந்த சமூக பொருளாதார விளைவாக உள்ளதாலும் அதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் கரு அழிப்பு இல்லாது ஆக்கப்படும். இது வர்க்க எல்லைக்குள் தொடரும் எதேநேரம் பூர்வா வர்க்கம் தனது சமரசத்தை கோரும் சனநாயக எல்லையை நாம் காணத் தவறியதை நாம் சுயவிமர்சனம் செய்தோம். ஆனால் தனிநபரீது திட்டு, ஜோபாசக்தி புலியில் இருந்து எப்ப எதற்காக விலகினார். கோட்பாட்டு ரீதியில் என்ன சுய விமர்சனம் செய்தார்? அவரின் எழுத்து அரசியல் சுய விமர்சனம் இன்றி எல்லை தாண்ட, மாடு இல்லாத வண்டி போல் கீச்சு இட்டு இழுபடுவதுதான் அவரின் உன்னதமான படைப்பு எல்லை அமைந்துள்ளது என்பதை அவரால்கூட தன் படைப்பு பாட்டாளிவர்க்க தீர்வுமீது நின்று மறுக்க முடியாது.

அடுத்த, "கடந்த காலத்தில் லிமிட் பண்ணிய வகையில் சனநாயக உரிமைக்காக குரல் கொடுத்தும்..." என்கின்றார் என்னை. எங்களுக்கு உங்கள் கூட்டத்தைப் போல் அரசியலற்ற புலிக்காய்ச்சல் கிடையாது. புலிகளைத் திட்டித் தீர்க்க எண்ணும் வக்கிரம் கிடையாது. நான் அவர்களால் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டவன்தான். அதை நான் அவர்களின் அரசியல்மீது விமரிசிக்கிறேனே தவிர, நபர்களைத் திட்டித் தீர்ப்பதால் எமது அரசியல் அற்ற வக்கிரங்களைக் கொட்டித் தீர்க்கத்தான் முடியும்.

தமிழ்மக்களின் போராட்டம் ஒரு சனநாயகப் போராட்டம். கரு அழிப்பு, ஓரினச்சேர்க்கை, தலித்தியம்... ஒரு சனநாயகப் போராட்டம் என அங்கீகரிக்கும் நீங்கள் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை அங்கீகரிப்பதில்லை. இப்படி தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்துக்கான சனநாயகப் போராட்டத்தை நாம் கோரினால் என்மீது புலி முத்திரை. இதுபோல் புலியை அவர் ஏற்காததால் எமக்கு அரசு சார்பு முத்திரை. இதுதான் இந்த எதிர்நிலையில் அரசியல் மட்டுமின்றி, அதன் துல்லியமான மக்கள்வி ரோதத்தனமாகும். நாங்கள் சனநாயகத்தைக் கோருவ தென்பது இரு தளத்திலும் எம்மை எதிர்த்ததற்கு முத்திரை குத்துவது புலம்பெயர்நாட்டில் இருந்து இலங்கைவரை ஒரே மாதிரி அரசிய

லால் ஒன்றுபட்டு உள்ளனர். தேசியத்தை சனநாயகமாக அங்கீகரிக்க மறுத்து புலி சார்பு என காட்டும் நீங்கள், இது போல் உங்கள் கட்டுடைத்த ஒழுங்கு அவிழ்த்த சனநாயகத்தில் சுரண்டலை எதிர்த்துப் போராடுவதில்லை. இது தான் உங்கள் அரசியல் அடிப்படை.

தமிழ்பேசும் மக்களின் துன்பம், துயரம் இதற்கான போராட்டப்பாதையில் புலிகள் உள்ளதால் அவர்களை மக்களின் நலனைச் சார்ந்து போராடக் கோருவதும், அதே நேரம் மக்களுக்காக போராடும் சனநாயகத்தை அங்கீகரிக்கக் கோருவதுமே எமது நிலை. உங்கள் போல் அரசு-புலி இரண்டையும் ஒரே அளவில் எதிரியாகக் காட்டியபடி, EPயுடன் கூடக் குலவிக்ககொண்டு (இங்கு EPயின் அரசியல் பங்கு புலிப் பாணியானதே) மக்களா? என்று கேட்டபடி புலிகளைத் திட்டினால், மக்கள் என்ன செய்வார்கள். மக்கள் தவிர்க்கமுடியாது புலிகளின் பின்னால் உள்ளனர் என்பதே யதார்த்த நிகழ்வாக உள்ளது.

மாற்றுத் தலைமை, புலிகளை மக்களுக்கு சனநாயகம் வழங்கக் கோரும் கோரிக்கைதான் இன்று சரி, அன்று சரியும் எமது நிலை. இது லிமிட் அல்ல எமது அரசியல் நிலை. லிமிட்டைத் தாண்டினால் அரக்கு சேவகம் செய்து நக்கத்தான் முடியும். சரி, நீங்களும் உங்கள் கட்டுடைத்த கூட்டாளிகளும் இந்த சனநாயகத்தைப் பற்றி அதற்காக என்ன செய்துள்ளீர்கள்? லிமிட்டே வேண்டாம் என்றால் சனநாயகமே வேண்டாம் என்ற அன்றைய புலி அரசியல்நிலை அல்லவா ஜோபாசக்தியின் அரசியல் கோருகின்றது. நாங்கள் லிமிட் அனுங்கி அனுங்கி குரல் கொடுத்தோம் என ஒத்துக்கொள்ளும் நீர், அதை முழுமையில் செய்தோரைக் காட்டமுடியுமா? நீங்கள் செய்தீர்களா? அதைத் தானே நீங்கள் லிமிட், அனுங்கி அனுங்கி எனக்கூறி சேறடித்து எப்போதோ முடிவாக்கினீர்கள்.

அடுத்து "நேர்சீராக இருக்கும் சமூகத்தை நாம் சீரழிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம் என்ற கண்டனத்துடன், ஓர் சமூகச் சீரழிவின் தொடக்கம்..." என ஜோபாசக்தி எமது துண்டுப்பிரசுரத்தைச் சொல்லி எழுதுகிறார். இப்படி எழுதுவதன்மூலம் எம்மை மறுப்பதன்மூலம் சீரழிந்த சமூகத்தை மேலும் சீரழிக்கின்றோம் என்று அல்லவா சொல்கின்றார். சீரழிந்த சமூகத்தை நோக்கவில்லை அல்லவா? நேராக் குவது என்றால் என்ன? சீரழிவது என்றால் என்ன? நாம் சமூகம் நேர்சீராக இருக்கின்றதென்று எங்கேயாவது சொன்னோமா? இங்கும் திரியா? நாம் சீரழிந்த துள்ள சமூகத்தை நோக்க குரல் கொடுத்தோம். சீரழிவுச் சமூகத்தில் தொடரும் சீரழிவுகள் இயல்பானது. அது சமூகத்தையிட்டு அக்கறைப்படாது. அதற்கு வழி காட்டாது. அதில் நக்கி பிழைக்கத் தொடங்குகின்றோம். சமூக மாற்றம் என்பது பொறுப்பு னர்ச்சிக்கு உட்பட்டது. இதை கேலியும் கும்மாளமும் அடிக்கும் பிரிவுகளால் சமூகத் தின் மாற்றத்தைச் செய்யும் சாத்தியமில்லை. அது மேலும் சீரழிவுக்கு வழிகாட்டும். எமது துண்டுப்பிரசுரம் "சேம் இழுக்கின்றது" என்கிறார். எப்படி ஐயா? விளக்கி யிருக்கலாமே?

மக்கள், மக்களின் துன்பம், அதன் அரசியல் என துண்டுப்பிரசுரத்தில் கதைத்தோம். பதில் இல்லை. சேம் என்கின்றார். ஆம். சமூக அக்கறை சேம் இழுக்க இழுக்க மற்றவர்கள் சேம் இழுப்பது போல் கண்ணுக்கு மின்னும். அதுவும் குடி, சுகித்தல் அதிகரிக்க அதிகரிக்க மெய்மறக்கும். நினைவு இன்றி உளறும்போது கல்வெட்டுத்தான் சேடத்தின் முடிவாகத் தெரியும்.

சுகிப்புக்கு மூன்று அர்த்தம் உள்ளதாக குறிப்பிட்டு அதை நல்லனுபவம், இன்பமனுபவித்தல், செல்வங்களை அனுபவித்தல் என்று எடுத்து வைக்கின்றார். நயாகரனின் இன்பமனுபவித்தல் மட்டும் தான் தெரிகின்றது என்கின்றார். நல்லது ஜோபாசக்தி, இந்த மூன்று அனுபவமும், பாட்டாளிவர்க்கத்தினதோ, பெண்ணினதோ, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களினதோ, ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்துமக்களினதும் அனுபவங்கள் அல்ல நண்பரே. இது மேல்மட்ட வர்க்கங்களின் அதிகாரவர்க்க ஆண்சார்பு பார்ப்பனிய நிலையாகும். கீழ்ப்பட்ட வர்க்கங்கள் இதை எதிர்ப்பறையிலும், இதன் துயரத்தால், ஒடுக்குமுறையால் உள்ளது ஜோபாசக்தி

பழைய மாணவர் ஒன்று கூடவில்லை ஒழுக்கம்பற்றி பேசியது குறித்து சுட்டிக்காட்டி, தமது சகித்தல் கூட்டத்தை நியாயப்படுத்தியுள்ளனர். வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயம் மட்டுமின்றி மக்கள் பங்கு கொள்ளும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொள்ளவும் கருத்துக்கூறவும் விமர்சிக்கவும் எப்போதும் மக்களை நேசிப்பவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும். இப்படி நிகழ்வுகளில், மக்கள் கூடும் இடங்களில் பல முரண்பாடுகள் இருக்கலாம். சில இடங்களில் எமக்கு முற்றாக எதிராகவும் கூட இருக்கலாம். ஆனால் இவைகளில் கருத்துக்கூறவும் எதிர்த்து போராடவும் வேண்டும். ஏனெனில் மக்கள் தம்மை அறியாமல் இருக்கும் சமூகக் கட்டமைப்பில் செயற்படுகின்றனர். இன்று புலம்பெயர் சமூகத்தில் மக்களின் பொழுது போக்கு மையமாக மட்டும்தான், சமூக ஒன்றிணைவு மையங்களாக எஞ்சிப்போயுள்ளது. உங்கள் அராஜக தனிநபர் வாதங்களுக்கு எதிராக மக்கள் தமது ஒன்றிணைந்த செயல்மையங்களாக, பொழுது போக்கு இடங்களாக உள்ளதில் நாம் பங்குகொள்ள எப்போதும் தயாராக உள்ளோம்.

ஆனால் கட்சிகள், இலக்கிய ஒன்றிணைப்புகள், பிற போக்கு நிறுவனங்கள் (மக்கள் தன்னிச்சையாக இணையாதவை) உம், மக்கள் ஒன்றிணைவும் ஒன்றல்ல. மக்கள் தன்னிச்சையாக அல்லாத ஒன்று இணைவுகளில் அரசியல், கோட்பாடு, நோக்கம் தெளிவானது. இப்படியான இடங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்பற்றி என்ன நிலையை கொண்டுள்ளனர் என்பது மட்டும்தான், எமது அடிப்படியான ஆய்வும் எமது தீர்வுமாகும்.

வேலணை பழைய மாணவர் சங்கம் சரி, வேறு மாணவர் சங்கம் சரி உங்களைப்போல் வெட்டிப் புடுங்க சபதம் ஏற்காவிட்டாலும், தமது சொந்த உழைப்பில் சமூகத்துக்கு வேலைசெய்யும் குறைந்த பட்ச நோக்கம் தெளிவாக உள்ளது. அது உங்களை விட மிக உயர்ந்த அளவில் நேர்மையானது என்பது வெள்ளிடமலை.

அடுத்து "இப்போது புலம்பெயர் அரசியல் - இலக்கியத்தை ஒரு பூதம் பிடித்து ஆட்டுகின்றது. அது தலித் பூதம்..." என்கிறார் ஷோபாசக்தி. ஷோபாசக்தி உச்ச வெறியில் உளறுகிறார். ஷோபாசக்தி, சுகன், சேனன் சரி உங்கள் தலித் விடுதலைக் கோட்பாட்டை வையுங்கள் எனும்பதால்? எப்படி எந்த வழியில் விடுதலை என்று. எவ்வாறு சாதி ஒழிப்பு என்று. இவ்வாறு தலித் பூதம் என்பது வலிந்து காட்டும், ஒரு புலுடாவே. ஏன் அண்மையில் இந்தியா சென்று ரொக்கியத்தில் இருந்து அ.மார்க்சின் ஆசியும் அருளும் பெற்று புது அவதாரம் எடுத்தவரான ஷோபாசக்தி, அங்கு பெற்ற தலித் கோசியில்கூட போராட்ட மார்க்கத்தை தலித்-ரொக்கிய கோட்பாட்டில் வைக்க முடியுமா? சவால் விடுகின்றேன். எப்படி சாதி ஒழிப்பீர்கள் என்று.

இப்படிக்கேட்டால் வெள்ளாளன் திமிர் என்பீர்கள். இது என்னை புலி என்று போல்தான். நான் சாதி கடந்தவன். அதற்காக நான் போராடிய துரும்பைக்கூட உங்களால் செய்யமுடியாது. நான் சாதி கடந்துதான் திருமணம் செய்தவன். எனது சொந்த ஊரில் எனது சொந்த உறவினரை எதிர்த்து (பிளாட் தலைவரும் வெள்ளாள சாதி தடிப்பு கொண்ட உமா மகேஸ்வரன் ஊர்மட்டும் இன்றி எனது உறவினர்கூட) எனது சொந்த ஊர் பள்ளி பள்ளிகளை கோயிலில் நுழையவைத்து அங்கு பலாத்காரமாக வெள்ளாளரை எதிர்த்து அவர்களை சபை இருத்தியவன். இந்த மக்களில் பல போராட்டத்தை சாதி கட்டமைப்பில் நடத்துவதில் பலமுறை போராடியதால், எமக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினையின்போது அவர்கள் எமக்காக போராடியதுடன் Teloக்கு எதிரான தமிழ்மக்கள் தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தில் இயக்கத்துக்கு எதிரான முதல் சனநாயகப் போராட்டத்தை அவர்கள்தான் நடத்தியவர்கள். இந்த மக்கள் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடந்தபோது, உணவுப்பங்கீடு நடந்தபோதும் சரி, இயக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களில் சாதி எதிர்ப்பு போராட்டஸ்வரக பலமுறை நடத்தியவன். இதற்காகவே உமாமகேஸ்வரன் என்னைக் கொல்ல வர

தேவனை அனுப்பினார். அதையும் PLOT உள்ளிருந்து எமது நம்பு சக்தியின் உதவியால் அறிந்து, அதை அவனுக்கு முன்னால் மக்கள் கூடி நின்று இடத்தில் அம்பலப்படுத்தி, அவனை திரும்பி ஓட வைத்தவன். இது என் சொந்த ஊர் வரலாறு. இப்படி பல இடத்தில் போராடியவன்.

நான் கேட்கின்றேன் 'தலித் பூதம்' எப்படி சாதியை ஒழிக்கும். வையுங்கள் தலை வணங்குகிறேன். வார்த்தைப் பூதம் வேண்டாம். எப்படி எனச் சொல்லுவர்கள் அலட்டல் வேண்டாம்.

அடுத்து தாழ்ந்த சாதிகளை வர்க்க அமைப்பில் இணைய நான் கோரியதையும், தலித்துக்குள் முதலாளி பாட்டாளி உள்ளதை சமர்ப்பி நான் எடுத்துக் காட்டியதையும் மீள கூறிய ஷோபாசக்தி வர்க்கத்துக்குள் ஆதிக்கம் ஆதிக்கமல்லாத சாதிகள் உள்ளது எனவே இணைய மாட்டோம் என எனக்கு பதில் அளித்துள்ளனர். எனவே தலித் பாட்டாளி தலித் முதலாளியும் ஒன்று இணைய வேண்டும் என்பதை மறைமுகமாக வர்க்க அமைப்பில் இணைய மறுத்து போராசான் கார்ல் மார்க்சுக்கு எதிராகவும் ரொக்கிக்கு எதிராகவும் கோருகின்றார்.

எனது கட்டுரையில் வர்க்க இணைவு என்பது சாதி கடந்த இணைவுதான் என மீளமீள கூறப்பட்டுள்ளது. பார்ப்பானும்-பள்ளும் தத்தம் அடையாளங்களுடன் பாட்டாளி கூட்டு என்பது மார்க்சியமே அல்ல என்பது எதிரிக்கு கூடத் தெரியும். ஆனால் தலித் முதலாளிக்கு வக்காலத்து வாங்கும் ஷோபாசக்திக்கும் - அ. மார்க்சுக்கும் இது தெரிவதில்லை. ஷோபாசக்திக்குள் இருக்கும் சிந்தனை புலி அரசியலைத் தாண்டியது அல்ல என்பதும், ரொக்கியம் வெறும் கோசும்தான் என்பதையும் புலி அரசியலில் இருந்த மார்க்சியத்தை புரிந்து வைத்துத்தான் இப்படியான பதிலால் விளக்கமுடிகின்றது.

இன்று வர்க்கப்போரை முன்னெடுக்கும் அமைப்புகளில் இணைந்த எல்லா புரட்சிகர அமைப்புகளிலும் சாதி கடந்த வர்க்க ஒன்றிணைவை முன்வைத்து போராடவும் ஒன்றிணையவும் முடிந்தது, முடிகிறது, முடியும். ஆனால் தலித்துக்கள் தமக்குள் உள்ள சாதிமயக்கூட கடக்க தயாரற்றது. அதனைப் பாதுகாத்து (அவகூட பார்ப்பாளிய சாதிக்கட்டுமானங்கள்தான்) எப்போதும் முதலாளிக்கு கீழ் தொழிலாளியை ஒன்றிணைவதுதான் வரலாறாக உள்ளது. இல்லை எனில் எப்படி என விளக்குங்கள் பார்த்தலாம். எந்த தலித் பூதமும் சரி.

"தலித்துகள் நிபந்தனைகளுடன் ஒடுக்கப்படும் பெண்கள், தொழிலாளர், விளிம்புநிலை மக்கள்..." உடன் ஐக்கியப்பட்ட தயாராக உள்ளனராம். இங்கு பாட்டாளி அதாவது சுரண்டப்படும் மக்களுடன் அல்ல எனில் பூர்சுவா வர்க்கத்துடன் மட்டும் என்பது அல்லவா. மற்றவனுக்கு நிபந்தனைக்கு முன் தலித்துக்கள் எப்படி சாதி கடந்த சாதி ஒழிக்க உள்ளீர்கள் என்பது அல்லவா அடிப்படையும் நிபந்தனையும் கேள்வியுமாகும். அது இல்லாமல் எப்படி மற்றவனுக்கு நிபந்தனை வைக்கமுடியும்? சாதி ஒழிப்பு அல்ல அரசியல் சலுகை கோரமுடியும் அவ்வளவே. அதாவது தலித் எழில்மலைபோல் பார்ப்பாளியத்துக்கு கைகட்டி சேவகம் செய்யமுடியும். இல்லையா எப்படி? அதன் அரசியல் வரையறை என்ன?

அடுத்து நான் தலித், பின்நவீனத்துவத்தையும் கோமாளித்தனமாக புரிந்துகொண்டு உள்ளேனாம். ஏனெனில் எனது சாதித்தடிப்பாம். நல்லது கோமாளி அல்லாத, சாதித்தடிப்பு அற்ற நீங்கள் நான் வைத்ததை மறுத்து எப்படி விவாதிக்காது புலம்புகிறீர்கள். வர்க்க சமுதாயத்தில் அதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட சாதி ஒடுக்குமுறையைச் சொல்லி இது தலித், பின் நவீனத்துவ வழியில் தீர்க்க முடியும் எனின் நான் கேட்கின்றேன் மீளவும் எப்படி? அதை முதலில் செய்ய, பிறகு கோமாளி என்றோ சாதித்தடிப்பு என்றோ கல்வெட்டில் பதி. முதலில் சொல்லு எப்படி பென்று. பின்நவீனத்துவம் தலித்தியம் எப்படி சாதியை ஒழிக்கும். நீயும் வலிந்து பேசுத்திரியும் உங்கள் வாய் சவடால் பூதங்களும் சரியாக முரண்பாடு இன்றி சொன்னால் ஆனால் நான் உனக்கு கீழ் போராட

வருகின்றேன். உன்னைத் தலைவனாக ஏற்கின்றேன். விவாதி. பழைய அதே அரசியல் வழியில் கல்வெட்டு அடித்து மரணத்தை டனையை தனிநபருக்கு பரிசாக்காதே. இந்த அரசியல் கேவலமானது.

நான் இப்படிக்கேட்டால் தனது தலித்தை நான் அழித்து விடுவதாக கூறி விண்ணான மார்க்சியம் (பேராசான் கார்ல் மார்க்சுக்கும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார்) பேசினதும் தலித் சம்மா இருப்பானா என்கின்றார். நான்தான் பேசுகின்றேன். உங்கள் கோட்பாட்டில் கூட ஒரு சுவடு எடுத்து வைக்க வாய்க்கு கிடையாது. உளறல் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. ஐயா! நாங்கள் மார்க்சியம் பேசி அந்த மக்களின் விடுதலையில் ஈடுபட்டவர்கள், ஈடுபடுபவர்கள் என்பதை மறக்காதே. அதற்காக எம் தோழர்கள் பலர் உயிரோடு இல்லை என்பதைச் சேறடிக்காதே.

ஓரினச்சேர்க்கை இச்சமூக அமைப்பில் சமரசம் செய்துகொள்ளும் போக்கு என நான் சமரில் எழுதியதை எடுத்து குடும்ப அமைப்பில் ஈடுபடுபவர்களை மட்டுமே இச்சமூக அமைப்போடு சண்டை செய்பவர்கள் என நான் சொல்லாததை சொல்லி திரித்து எழுதுகின்றார். ஓரினச்சேர்க்கையும், இந்த சமூக குடும்ப அமைப்புகளும் அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. குடும்பமும் அதன் போராட்டம் என்பதும் இயற்கையில் அடிப்படப்பண்பை மீறாதவை. ஓரினச்சேர்க்கை என்பது இயற்கையை மறுப்பதாகும்.

இயற்கை என்பது ஒரு ஒழுங்குக்கு உட்பட்டது. இந்த ஒழுங்கு என்பது மாறும்போது புதிய ஒழுங்கு உருவாகின்றது. இதன்மீதான மனித உயிர்வாழ்வுக்கான தேவையையொட்டி செயற்கையில் இயற்கைமீது செயல்படும் போது இயற்கை ஒழுங்கு குலையாதவகையில் சேர்க்கை ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும். இதே மீறுகின்ற (இதை எல்லாமுதலாளியும் கட்டுடைத்து தலைகீழாக்கின்றனர்). எல்லாப் போக்கும் இயற்கையை நாசமாக்கி ஒட்டு மொத்த மனித சமூகத்துக்கும் பிற உயிரினைத்துக்கும் அழிவை ஏற்படுத்துகின்றன. இதை இன்ற ஒழுங்கு மீறலாகச் செய்து கொண்டிருப்பது சுரண்டும் வர்க்கமே.

சுரண்டும் வர்க்கம் இயற்கையை அழிக்கும்போது அதன் பக்கவிளைவுகள்கூட இயற்கையை நாசமாக்கின்றன. இது சமூக இயக்கத்தில் சுரண்புவன் ஒப்பிடும் போது பரிதாபத்திற்கு உரியதாக உள்ளது. முதல்காரனிக் குதீர்வு காணாமல் பக்கவிளைவுகளைத் தீர்க்க முடியாது. இதனால் மனித செயல்களின் போது இவைகளில் பல சனநாயகக்கோரிக்கையாக மாறிவிடுகின்றது.

இதில்தான் ஓரினச் சேர்க்கை உள்ளது. சுரண்டும் வர்க்கம் தனது ஆணாதிக்க உலக ஒழுங்கில் பெண்களை அடிமையாக்கியதால் ஏற்பட்ட பக்க விளைவுதான் ஓரினச்சேர்க்கை, விபச்சாரம் இப்படிப் பல. இது இயற்கைக்கும் இயற்கையைப் பரிணாமத் தேர்வுக்கும் புறம்பானது. இது இயற்கையை அழிப்பதுமாகும். இயற்கையை பாதுகாக்கும் போராட்டமும் உயிரியலில் மனித உயிர் வாழ்தலைப் பாதுகாக்கும் போராட்டமாகும்.

அனைத்து சமரசவாதிகூட முரண்பாட்டில் சமூகத்துக்குள் போராடுகின்றான். ஆனால் அது சரியான போராட்டத்துக்கு வெளியில் இருக்கும் சமுதாயத்தில் சலுகை கோரி அங்கீகரிக்கக் கோருவதுடன் (தலித் போல்), மீள மீள இச்சமூகத்தினுள் புழுக்கின்றது. இதுதான் தொழிற் சங்கங்களின் காட்டிக்கொடுப்பு என பல. இதுதான் ஓரினச் சேர்க்கையிலும் நடக்கிறது.

அடுத்து நான் ஸ்டாலின், பொல்பொட் தத்துவத்தை வழி தவறாது பின்பற்றுபவன் என குறிப்பிட்ட தொடரில் கட்டுரை முரண்பாட்டுடன் இடையில் ஸ்டாலினிஸ்டாக இருக்கவே வாய்க்கு கிடையாது என்கிறார். இது எப்படி? அவருக்கே ஒளிவட்டம். ஸ்டாலின், பொல்பொட் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடியதை என்றும் வாணவளுக்கு உயர்த்திப் பாதுகாப்பென். அதற்காக பெருமைப்படுகிறேன். இதை எதிர்ப்பவர்கள் ஏகாதிபத்திய வாலில் தடம் பிடித்து முன்னேற போராடுகின்றவர்தான்.

அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக போராடிய

பாதையில் விட்ட தவறுகளை எப்போதும் நாம் விமர்சித்து அவைகளை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோம். இவைகளை விமர்சிக்க மறுத்து ஒட்டுமொத்தமாக ஏகாதிபத்திய விருப்பம் போல் ஒரே மாதிரி எதிர்ப்பதால் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் என்கின்றோம் அவ்வளவே.

அடுத்து அமெரிக்காவின் மூன்று பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டது 'லெஸ்பியன்கள்' என்பதால் என காதுக்கு பூசுற்றி புதுக்கரடி விடுகிறார். இது நிறப்பிரிகை மொழிபெயர்ப்பு. பின் அதை சரிநிகரும் வேறு சஞ்சிகையும் வர்க்க விசுவாசத்துடன் தமது பத்திரிகைகளில் போட்டு அங்கீகரித்தன. அவர்களின் கைது அரசியல் காரணத்துக்கானதை மழுங்கடித்து பாலியல் லெஸ்பியன்கள் எனக் காட்டுவது என்பது அமெரிக்காவின் அரசியல் கைதின் நோக்கை மறைமுகமாக மறுத்து அமெரிக்கா சேறடிப் பதுதான். இதையே எல்லாப் பத்திரிகையும் பிரசுரித்த நோக்கத்தின் பாலியல் வடிவில் மீளச்செய்துள்ளனர்.

கட்டற்ற சுதந்திரம் பற்றி ஏகாதிபத்திய சீரழிவாளர்களை எழுதியதை சமர்-23இல் விமர்சித்ததை எடுத்து அதில் ஓரினச் சேர்க்கையாளனின் வன்முறையையும் கட்டற்ற சுதந்திரத்தையும் என்னால் இந்த வித்தியாசத்தைக் காணமுடியவில்லை என்கின்றான்.

கட்டற்ற சுதந்திரம் என்பது விபச்சாரத்தைக் கோருவதே. இது நான் மட்டுமல்ல. இது லெனினால் முன்னமே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. (பார்க்க அம்மா 7, சமர்-23) ஏன்? கட்டற்ற சுதந்திரம் என்பது சமுதாயத்தில் இருந்து ஒரு பகுதி கட்டற்ற சுதந்திரத்தை (அப்படி சாத்தியமில்லை என்றபோதும்) அடைந்ததை அடையாளப்படுத்துகின்றது. சுதந்திரம் எல்லோரும் பெற்றால் அங்கு சுதந்திரம் கற்பிதமாகி மறைந்துவிடும். கட்டற்ற சுதந்திரம் பெற்றதைக் கோருவது என்பது ஒரு பகுதிக்கு உள்ளபோது மறுபகுதிக்கு மறுப்பாக உள்ளதை மட்டும் அடையாளப்படுத்துவது. இது அடிப்படையில் செக்ஸுக்கு நகரும் போது விபச்சாரமாக மாறுகின்றது.

இந்த இடத்தில் எக்ஸில்-3இல் என்னைத் திரித்து எழுதும் அநாமத்து பெயர்வழி கொந்தியார், நான் சுதந்திரமாக இருப்பதாக கருதிக் கொள்கிறார் என என் பெயரில் தனது வம்பளப்புக்கு எழுதிவிட்டு, அது சரி நான் எங்கே யாவது நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன் என்று எழுதி உள்ளேனா? அவர்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். பெண்கள் விபச்சாரத்தைக் கோருகின்றனரா என்கின்றார். ஆனால் யதார்த்தத்தில் விபச்சாரம் எப்படியுள்ளது. ஒரு புறம் சமூக ஒடுக்குமுறையால் மற்றையவை (டிஸ்கோ, கப்பே, நல்ப்படங்கள்...) கட்டற்ற சுதந்திர விபச்சாரிகளாக உள்ளனர்.

ஐரோப்பிய பெண்கள் கட்டற்ற சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டதாக சரிநிகரில் சங்கமன் எழுதியபோது (நான் சொன்னதாக அநாமத்து பெயர்வழி கொந்தியார் திரிக்கின்றார்) அதை நான் கட்டற்ற சுதந்திரம்பெற்ற பெண்கள் எப்படி சிறுவர்களை பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்துகின்றனர் என எடுத்துக்காட்ட பயன்படுத்தியவையே. கட்டற்ற சுதந்திரத்தை பெண்கள் பெற்று விட்டார்களென்றால் ஆண்களும் பெற்றுவிட்டார்கள் அல்லவா? அப்படி யாயின் ஐரோப்பாவில் சுதந்திரம் மறைந்து கற்பிதமாகி இருக்கவேண்டும். பின் எப்படி பாலியல் பலாத்காரம் ஆண் பெண்ணில் நடத்தப்பட முடியும். (அடுத்த சமர்-25 பெண்கள் தொடர்பான விரிவான கட்டுரை இதை மேலும் விளக்கிச் சொல்லும்) ஐரோப்பாவில் (பிரான்சில்) ஒவ்வொரு நூறு தந்தையரும் 27 குழந்தையையும், 100 தாய் 43 குழந்தையையும், சகோதர சகோதரிகள் 49 குழந்தையையும்.... ஓரினச் சேர்க்கைக்கு உட்படுத்துகின்றனர். இது கட்டற்ற சுதந்திர விபச்சாரத்தின் வெளிப்பாடு ஒழிய வேறல்ல.

உதாரணமாக பல்கலைக்கழக ராக்கிங் (பெயரில் பகிடிவதை) முன்னைய தலைமுறை பின்னைய தலைமுறைக்கு மேல் கையாளும் போது கடுமையான எதிர்ப்புக்கு உள்ளாகும் அதேநேரம் மெளனமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. எதிர்த்தபடி ஏற்றவன் அடுத்த தலைமுறைக்கும்

இன்று திம்புக்கோரிக்கையை நவசகாப்தம், சமர், தேசபக்தன், சுவடுகள், சமைகள் மற்றும் அனைத்து சன நாயகவாதிகளும், புலிகள் (மீள்) என அனைவரும் இதை மீள் உயர்த்தியுள்ளனர். ஆனால் இதை நீர் மறுக்கின்றீர். ஒரு தேசிய இனத்தின் தீர்வு என்ன? சுயநிர்ணயம் என்பது ஏன் தவறு?

இது புதிய எசுமாணை உருவாக்குமா? இல்லை. இது எப்போதும் உனது அரசியல் என்ன என்பதில் மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. சுயநிர்ணயக் கோரிக்கையில் அல்ல. திம்புக்கோரிக்கையைப் புரிந்த புலி அரசியலில் அப்படித் தான் இருக்கும். லெனின் சுயநிர்ணயத்தை புரிந்த வழியில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியாக இருக்கும். இதில் ஒட்டு உறவும் நேரெதிர்த்த தன்மையானவை. இதுதான் எமக்கும் - உமக்கும் அன்றும் - இன்றும் உள்ள அரசியல் தெளிவான வேறுபாடு. இது அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஒரே மாதிரி உம் மிடம் உள்ளது அவ்வளவே.

அடுத்து "கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் நமது பேராசான்கள்..." குறிப்பிடுவதுபோல் என மார்க்ஸ்-ஏங்கல்சை போற்றும் இவர் அந்த பேராசான்களை எதிர்ப்பதில் யதார்த்தத்தில் எப்படி உள்ளார் என்பார்ப்போம். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை, பாட்டாளி வர்க்க அதிகாரத்தை, அமைப்பு வடிவத்தை, கட்சி ஒழுங்கை, தலித் வர்க்கத்தை பார்ப்பதை சமூக ஒடுக்கு முறைக்கு பொருளாதார அடிக்கட்டுமானமே அனைத்துக் காரணம் என பலவற்றை நிறுவியதால் மட்டுமே அவர்கள் பேராசான்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் ஹோபாசக்தி இதை நகு எதிராக உள்ளார். பின் பேராசான் எனச் சொல்லுவது அவர்களைச் சொல்லி நக்கத்தான். பேராசான்கள் இந்த மாதிரி மறுப்பவர்களுக்கு வர்க்கப்போரில் எதிரிகளாவர்.

அடுத்து நாயகர்கள் சிறைப்பட்ட கதையை முறிந்த பணையில் சொன்னத்துக்காகத்தான் ரஜனியைப் பறிகொடுத்தோம் என்கின்றார். நயா அல்ல, கருத்து எழுத்து பேச்சு சுதந்திரத்துக்காக ரஜனி போராடியதால் மட்டுமே பறிகொடுத்தோம். அதனால் தான் நான் கைதுசெய்யப் பட்டேன். அதனால்தான் ரஜனியும் கொல்லப்பட்டார்.

நான் சுரண்டும் வர்க்கம், ஆணாதிக்கம், சாதியம், இனவாதம்... போன்றவற்றை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்ததால் அதைத்தடை செய்யக் கோருவதால் அதன் அரசியலால் நாம் ரஜனியைப் பறிகொடுக்கவில்லை.

மாறாக சுரண்டல், ஆணாதிக்கம், சாதியம், இனவாதம், நிறவாதம்... அரசியலைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தி, அதை தடை செய்யும் போராட்டத்தில்தான் ரஜனியை இழந்தோம். இதை பாதுகாக்கும் படைப்பு பாதுகாக்க கோடுபவர்களின் கோட்பாடுகளின் அமைப்புகளின் கொன்று போட்டன. மறுக்கமுடியுமா? இதற்காகத்தான் நீ எனக்கு கல்வெட்டை அடித்தாய். மறுக்க முடியுமா?

அடுத்து நடக்கப்போகும் வன்முறைக்கு நயாகரணம் பொறுப்புச் சொல்லியே ஆகவேண்டும் என்கிறார். ஆம். இந்த சமூகத்தின் மனிதன் என்ற வகையில் அதை எதிர்த்துக் குரல்கொடுப்பேன். அதற்காக அன்றுபோல் மரணம் வரை போராடுவேன். மரணத்துக்குப்பின்னும் என் கோட்பாடு போராடும். ஆனால் பொறுப்பு எடுக்கவேண்டியதில்லை. மாறாக நீங்கள் பொறுப்பு எடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் இதைச் செய்பவர்கள் ஆணாதிக்கம், சுரண்டல், சாதியம், இனவாதம், நிறவாதம்... என அனைத்தின் பிரதிநிதிகளாக, அதன் இலக்கியக் குடையில் பாதுகாப்புப் பெற்றுள்ளதால் அவ் இலக்கியம் தடை செய்யப்படுவதையும் அதற்கு எதிராகப் போராடுவதை சனநாயக விரோதமாக காட்டி, அதிகாரத்துவமாகக் காட்டியும், அதைக் கட்டுடைத்து பாதுகாத்து வரும் நீங்கள்தான், அவ் இலக்கியத்தை பாதுகாத்து பொறுப்புக்கு ஏற்பட்ட, ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைப் பொறுப்பெடுக்கவேண்டும். நாளுக்காக மற்றவர்களீது கட்டுடைத்துத் தள்ளிவிட்டு குளிர்காய் வது கட்டுடைத்த பார்ப்பணியத்தனம்.

அடுத்து சமர்-23இல் எழுதிய இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரையில் சோசலிச சமூகத்தில் சில எழுத் துக்கள் தடைசெய்யப்படும் என்பதை, அதன் முன்-பின் பகுதிகளை விட்டுவிட்டு தனக்கு இசைவாக திரித்து தொகுத்து இலக்கியம் தடை செய்யப்படும். அதுவும் எனக்கு ----- என்போட்டு கதையளக்கின்றார்.

மீண்டும் சொல்லுகின்றேன் இன்று ஐரோப்பாவில் நாசிப்படைப்புகள் தடைசெய்யப்படுவது மட்டுமன்றி தண்டனையும் வழங்கப்படுகின்றது. ஏன் அண்மையில் பிரஞ்சு நாசித் தலைவன் லுப்பென் நாசிப் படைப்பை நியாயப்படுத்திப் பேசியதற்கு நீதிமன்ற விசாரணை நடக்கின்றது. இதற்காக ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற சிறப்புரிமை ரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த நாசிப் படைப்பைப் புகழ்ந்த துக்கே 5-10 வருட சிறைத் தண்டனை கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. நாம் இந்த இலக்கிய தண்டனையை ஆதரிக்கின்றோம். அந்த நாசித் தலைவனுக்கு எதிராகப் போராடுகின்றோம். இது போல் சோசலிச சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் சாதியம் நிறவாதம் இனவாதம் மதவாதம்... சார்பான அனைத்தும் தடை செய்யப்படும். தண்டனை என்பது அதை எப்படி மக்களைப் பிளக்கும் படைப்பாளி எதிர் கொள்கிறார் என்பதைப் பொறுத்து வழங்கப்படும். இதை நாம் எமது வர்க்கப் போரில் எமது கடமையாகக் கொள்கின்றோம்.

இங்கு அந்த ஒரு தனிமனிதனின் தனிப்பட்ட இலக்கிய சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதில்லை. அவர் படைக்க முடியும். ஆனால் அது சமூகத்துக்குள் எடுத்துச் செல்லும் போது மட்டும்தான், தனிமனித சுதந்திர எல்லை தாண்டிய சமூக நிலையாக மாறும்போதுதான் படைப்பும், தனிமனித சுதந்திரமும் கேள்விக்கு உள்ளாகின்றது. தனிமனிதன் தன் படைப்பைத் தன்னுடன் மட்டும் வைத்து இருப்பானாயின் நாங்கள் அதில் தலையிடமாட்டோம்.

இதை எதிர்த்து அனைத்துக்கும் சனநாயகம் என்றால் இந்த சனநாயகம் சுவக்குழியில் போக. சோசலிச சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் சுரண்டலை... என ஆதரித்து எழுதினால் விளைவு ஒன்றுதான். பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தில் சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு இலக்கிய சுதந்திரம் கிடையாது. இங்கு இலக்கியம் சுதந்திரம் சமூகத்துக்குள் செல்லும்போதே ஒழிய தனிநபர் படைப்பதை அவர் மலம் துடைத்தால் என்ன, கற்பனைபண்ணினால் என்ன தலையிடுவதில்லை. இதை மீறி மக்களுக்கு சுரண்டும் வர்க்கம் சார்ந்து வெளியிடும் உரோமம் என்றும் என்றால் சுரண்டும் வர்க்கம் வாழ்க என கோசம் போட மட்டுமே லாயக்கு.

நாங்கள் வர்க்கத்தை ஒழிக்க விரும்புகின்றோம். நாம் வன்முறையை இந்த சனநாயக அமைப்பில் எழுத்திலும் உள்ளது என்கின்றோம். அது உன்னதமான இலக்கியங்களுக்கும் உள்ளது. ஒட்டுமொத்த சமூகத்துக்கு எதிராக ஒரு தனிமனிதனை சுரண்டும் வர்க்கம் சார்ந்து பாதுகாக்கும் படைப்பு எமக்குத் தேவையில்லை. எமக்கு மனித சமூகம் தான் முக்கியமே ஒழிய தனிநபர்கள் அல்ல.

ஒரு தனிமனிதன் சமூகத்துக்கு வெளியில் சுதந்திரம் என்றால் (அது காதலாகவோ பொருளாதார சுதந்திரமாகவோ) சமூகத்தைச் சூறையாடுவதுதான். எல்லா முதலாளித்துவ மற்றும் அராஜகவாத (அனாஸிஸ்டுகள்) முதல் ஏகாதிபத்தியம்வரை மீளமீள சுதந்திரத்தின் பின் வாழ்கின்றனர். இதைத்தான் பாட்டாளி வர்க்கம் கோருவதுடன், அதை அவர்களுக்கு மறுத்து மீளமீள எழுந்து போராடுகின்றது, வேர் அறுக்கின்றது.

இவர்கள் மீதான வர்க்கப்போரை மறுத்து பாதுகாத்து இது கொலை எனக்கூறி என்னைச் செய்துப் போனவர் என்று கூறுவதும் வர்க்கப்போரை மறுத்து புலிகள் முதல் ஏகாதிபத்தியங்கள் ஈறாக வர்க்கப் போராளிகளை கொன்று போடுவதும் ஒன்றுதான். அங்கு சுரண்டும் வர்க்கம் கொன்றதும் தமது சனநாயகத்தை பாதுகாக்கத்தான். இங்கு ஹோபாசக்தி கல்வெட்டு அடித்து செத்துப்போனார் என்பதும் வர்க்கப்போரை மறுத்துத்தான். மறுக்கமுடியுமா? ◆

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகத்தின் சிறந்த வெளியீடுகள்

★மூன்றாம் உலக இலக்கியவரிசை

1. பொலிவிய நாட்குறிப்பு - சேகுவாரா ரூ. 60/=
2. நிழல்களின் உரையாடல் - மார்த்தா த்ராபா ரூ. 50/=
தமிழாக்கம்: அமரநதா
3. கடைசி உயிலும் கடைசி வாக்குமூலமும் (சேகுவாரா, டால்டன், டோர்ப்மேன் கவிதைகள்) ரூ. 30/=

★கவிதைகள்

4. செல்வி-சிவரமணி கவிதைகள் ரூ.15/=
5. சனங்களின் கதை - த் பழமலய் ரூ.30/=
6. நரகத்திலிருந்து ஒரு குரல் - கல்யாணராமன் ரூ. 30/=
7. சந்திப்பின் கடைசிநொடியில் - மா. காளிதாஸ் ரூ. 20/=
8. எதிர்காற்று - பா. ஜெயபிரகாசம் ரூ 20/=
9. சீமென்ட் பெஞ்சுகள் - நஞ்சுண்டன் ரூ. 25/=

★சிறுகதைகள்

10. உதிர்இலைக்காலம் - நா. கண்ணன் ரூ.30/=
11. தாவரங்களுடன் உரையாடல் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன் ரூ.35/=
12. உயிர் தண்ணீர் - கண்மணி குணசேகரன் ரூ. 35/=
13. காடன்மலை - மா. அரங்கநாதன் ரூ.20/=
14. தெலுங்கானா சொல்லும் கதைகள் - தமிழாக்கம் : சாந்தாதத் ரூ. 45/=
15. உப்புக்கத்தில் மறையும் சிறுத்தை - கோணங்கி ரூ. 60/=

★படைப்புலகம்

16. ஜோர்ஜ் லூயி யோர்ஹே - எஸ். ராமகிருஷ்ணன் ரூ. 30/=
17. கவிதையின் சமுதாயச் செயல்பாடு - டி. எஸ். எலியட் - தமிழாக்கம் : முரளி அருபன் ரூ. 50/=

★நுண்கலைகள்

18. மக்களுக்கான சினிமா - யமுனா ராஜேந்திரன் ரூ. 50/=
19. ஆபிரிக்க சினிமா - யமுனா ராஜேந்திரன் ரூ. 35/=
20. அரசியல் சினிமா - பதினொரு இயக்குனர்கள் - யமுனா ராஜேந்திரன் ரூ. 75/=
21. எரியும் வண்ணங்கள் - ஓவியர் புகழேந்தி ஓவியங்கள் ரூ. 75/=

★ மெய்யியல்

22. இயங்கியல் பொருள் முதலியல் - பேரா. தங்கவேல்சாமி ரூ.10/=

தொடர்புக்கு: தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்

பிளாக் 31/48 இராணி அண்ணா நகர், கே. கே. நகர், சென்னை 600 078, இந்தியா.

எக்ஸில் வெளியீடுகள்

மறையாத மறுபாதி

(புகலிடத்துப் பெண்கள் கவிதைத் தொகுப்பு)

முதற் பதிப்பு: பெப்ரவரி 1993

தமிழிற் தரிப்புக் குறிகளின் பயன்பாடு

சி. சிவசேகரம்

முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல், 1994

பிரதிகட்கு: EXIL, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France. e-mail: EXILFR@aol.com

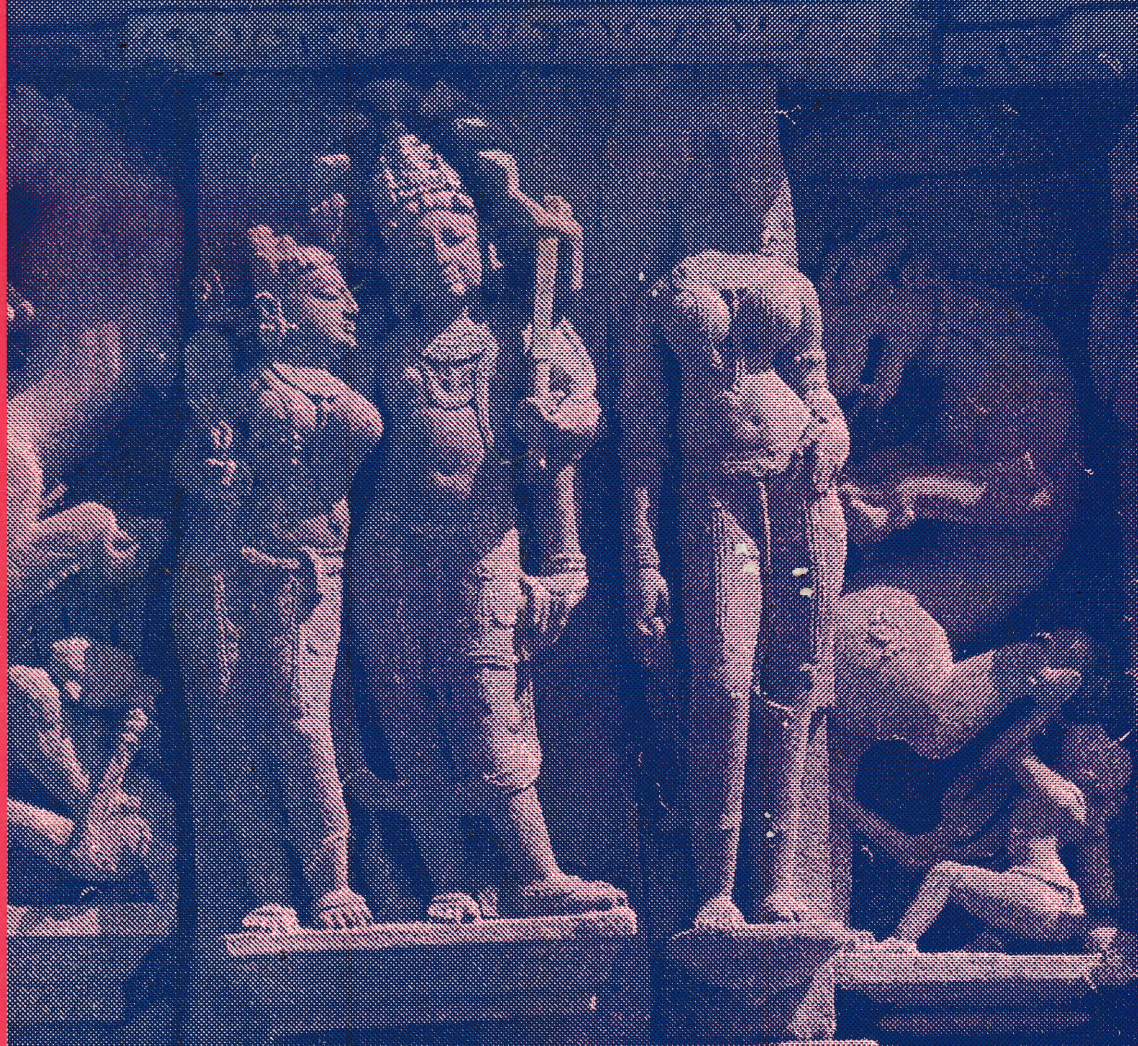

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

With Compliments From

SHALINI

RESTAURANT

Shalini Restaurant

23 Rue Cail , 75010 Paris

Tel: 01-40 34 20 72

Mo: La Chapelle ou Gare du Nord